**Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie**

# ►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1308/2013

## z dnia 17 grudnia 2013 r.

## ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007

(Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671)

zmienione przez:

| | | Dziennik Urzędowy | | |
|---|---|---|---|---|
| | | nr | strona | data |
| ►M1 | Rozporządzenie (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. | L 347 | 865 | 20.12.2013 |
| ►M2 | Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1166 z dnia 17 maja 2016 r. | L 193 | 17 | 19.7.2016 |

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 261 (1308/2013)

►C2 Sprostowanie, Dz.U. L 130 z 19.5.2016, s. 20 (1308/2013)

▼B

# ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1308/2013

**z dnia 17 grudnia 2013 r.**

**ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007**

## CZĘŚĆ I

## PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

*Artykuł 1*

**Zakres stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynków produktów rolnych, rozumianych jako wszystkie produkty wymienione w załączniku I do Traktatów, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w unijnych aktach ustawodawczych dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Produkty rolne określone w ust. 1, dzieli się na następujące sektory wymienione w odpowiednich częściach załącznika I:

a) zboża, część I;

b) ryż, część II;

c) cukier, część III;

d) susz paszowy, część IV;

e) nasiona, część V;

f) chmiel, część VI;

g) oliwa z oliwek i oliwki stołowe, część VII;

h) len i konopie, część VIII;

i) owoce i warzywa, część IX;

j) produkty z przetworzonych owoców i warzyw, część X;

k) banany, część XI;

l) wina, część XII;

m) drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne, część XIII;

▼B

n) tytoń, część XIV;

o) wołowina i cielęcina, część XV;

p) mleko i przetwory mleczne, część XVI;

q) wieprzowina, część XVII;

r) baranina i kozina, część XVIII;

s) jaja, część XIX;

t) mięso drobiowe, część XX;

u) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, część XXI;

v) produkty pszczele, część XXII;

w) jedwabniki, część XXIII;

x) pozostałe produkty, część XXIV.

*Artykuł 2*

**Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)**

▼C2

Do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 oraz przepisy przyjęte na jego podstawie.

▼B

*Artykuł 3*

**Definicje**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje dotyczące niektórych sektorów określone w załączniku II.

2. Definicje określone w załączniku II część II sekcja B mają zastosowanie jedynie do końca roku gospodarczego dla cukru 2016/2017.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([1]) oraz rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ([2]), o ile w niniejszym rozporządzeniu nie postanowiono inaczej.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Zob. s. 608 niniejszego Dziennika Urzędowego).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Zob. s. 487 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

4. W celu uwzględnienia specyfiki sektora ryżu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zmieniających definicje dotyczące sektora ryżu określone w załączniku II część I w zakresie niezbędnym do aktualizacji tych definicji w świetle rozwoju rynku.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „regiony słabiej rozwinięte” oznaczają regiony określone zgodnie z definicją w art. 90 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ([1]).

b) „niekorzystne zjawiska klimatyczne porównywalne do klęski żywiołowej” oznaczają warunki pogodowe takie jak mróz, grad, lód, deszcz lub susza, które niszczą ponad 30 % średniej rocznej produkcji danego rolnika wyliczonej na podstawie produkcji z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat wyliczonej na podstawie pięciu ubiegłych lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej.

*Artykuł 4*

**Dostosowania nomenklatury wspólnej taryfy celnej stosowanej w przypadku produktów rolnych**

W przypadkach, w których konieczne jest uwzględnienie zmian do Nomenklatury scalonej Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych, dostosowujących opisy produktów i odesłania w niniejszym rozporządzeniu do pozycji lub podpozycji Nomenklatury scalonej.

*Artykuł 5*

**Współczynniki przeliczeniowe dla ryżu**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) ustalające współczynniki przeliczeniowe dla ryżu na różnych etapach przetwarzania, koszty przetwórstwa i wartość produktów ubocznych;

b) przyjmujące wszelkie niezbędne środki dotyczące stosowania współczynników przeliczeniowych dla ryżu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Zob. s. 85 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

*Artykuł 6*

**Lata gospodarcze**

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

a) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku w przypadku sektorów: owoców i warzyw, produktów z przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów;

b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku sektora suszu paszowego oraz sektora jedwabników;

c) od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku:

(i) sektora zbóż;

(ii) sektora nasion;

(iii) sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych;

(iv) sektora lnu i konopi;

(v) sektora mleka i przetworów mlecznych;

d) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;

e) od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku w przypadku sektora ryżu;

f) od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku w przypadku sektora cukru.

*Artykuł 7*

**Progi referencyjne**

1. Ustala się następujące progi referencyjne:

a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę – dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;

►C2 b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego: 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku III część A ◄ – dotyczy etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem;

►C2 c) w odniesieniu do cukru standardowej jakości określonej w załączniku III część B ◄ – dotyczy cukru luzem, EXW:

(i) w odniesieniu do cukru białego: 404,4 EUR za tonę;

(ii) w odniesieniu do cukru surowego: 335,2 EUR za tonę;

d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cielęciny: 2 224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej o klasie uformowania/okrywy tłuszczowej R3 według unijnej skali klasyfikacji tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, o której mowa w załączniku IV część A;

▼B

e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:

(i) w odniesieniu do masła: 246,39 EUR za 100 kg;

(ii) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 169,80 EUR za 100 kg;

f) w odniesieniu do wieprzowiny 1 509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem masy i zawartości chudego mięsa na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz wieprzowych, o której mowa w załączniku IV część B:

(i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E;

(ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R;

g) w odniesieniu do sektora oliwy z oliwek:

(i) 1 779 EUR za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia;

(ii) 1 710 EUR za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia;

(iii) 1 524 EUR za tonę oliwy z oliwek typu lampante o kwasowości wynoszącej dwa stopnie, która to kwota podlega obniżeniu o 36,70 EUR za tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

2. Komisja poddaje progi referencyjne przewidziane w ust. 1 przeglądowi na podstawie obiektywnych kryteriów, w szczególności w świetle zmian w produkcji, zmian kosztów produkcji (zwłaszcza środków produkcji) i zmian sytuacji na rynku. W razie konieczności progi referencyjne aktualizuje się zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą w świetle zmian w produkcji i sytuacji na rynku.

# CZĘŚĆ II

# RYNEK WEWNĘTRZNY

## TYTUŁ I

## INTERWENCJA RYNKOWA

### *ROZDZIAŁ I*

### *Interwencja publiczna i dopłaty do prywatnego przechowywania*

#### Sekcja 1

#### Przepisy ogólne dotyczące interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania

##### *Artykuł 8*

##### Zakres stosowania

W niniejszym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące interwencji rynkowej w zakresie:

a) interwencji publicznej, w przypadku której właściwe organy państw członkowskich skupują i przechowują produkty aż do momentu ich zbywania; oraz

▼B

b) przyznawania dopłat do przechowywania produktów przez podmioty prywatne.

*Artykuł 9*

**Pochodzenie kwalifikujących się produktów**

Do zakupu w ramach interwencji publicznej lub do przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania kwalifikują się produkty pochodzące z Unii. Dodatkowo, jeżeli produkty są wytwarzane z upraw, uprawy te muszą być zebrane w Unii, a jeżeli są wytwarzane z mleka, mleko to musi być wyprodukowane w Unii.

*Artykuł 10*

**Unijna skala klasyfikacji tusz**

►C2 Unijna skala klasyfikacji tusz ma zastosowanie, odpowiednio, zgodnie z załącznikiem IV części A i B ◄ w sektorze wołowiny i cielęciny w odniesieniu do tusz bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej oraz w sektorze wieprzowiny w odniesieniu do świń niebędących świniami hodowlanymi.

W sektorze baraniny i koziny, państwa członkowskie mogą stosować unijną skalę klasyfikacji tusz baranich zgodnie z przepisami określonymi w załączniku IV część C.

Sekcja 2

**Interwencja publiczna**

*Artykuł 11*

**Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej**

Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dodatkowymi wymogami i warunkami, które mogą zostać określone przez Komisję, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 19 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 20:

a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy;

b) ryżu niełuskanego;

c) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;

d) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie wynoszącej 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;

▼B

e) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego z mleka krowiego metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej.

*Artykuł 12*

**Okresy interwencji publicznej**

Interwencja publiczna jest dostępna:

a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy — od dnia 1 listopada do dnia 31 maja;

b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca;

c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — przez cały rok;

d) w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od dnia 1 marca do dnia 30 września.

*Artykuł 13*

**Otwieranie i zamykanie interwencji publicznej**

1. ►C2 W okresach, o których mowa w art. 12, interwencja publiczna: ◄

a) jest otwarta dla pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku;

b) może zostać otwarta przez Komisję – w drodze aktów wykonawczych – dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego (w tym szczególnych odmian lub rodzajów ryżu niełuskanego), jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

c) może zostać otwarta przez Komisję dla wołowiny i cielęciny – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 – jeżeli w reprezentatywnym okresie, ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c), średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego, notowana na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz bydła, o której mowa w załączniku IV część A, jest niższa niż 85 % progu referencyjnego określonego w art. 7 ust. 1 lit. d).

▼B

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zamykające interwencję publiczną w sektorze wołowiny i cielęciny, jeżeli w reprezentatywnym okresie ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c) nie są już spełnione warunki określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*Artykuł 14*

**Zakup po ustalonej cenie lub w ramach przetargu**

W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 13 ust. 1 środki dotyczące ustalania cen zakupu produktów, o których mowa w art. 11, oraz, w stosownych przypadkach, środki dotyczące ograniczeń ilościowych, gdy zakup dokonywany jest po ustalonej cenie, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 15*

**Cena interwencyjna**

1. Cena interwencyjna oznacza:

a) cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej, w przypadku gdy zakup dokonywany jest po ustalonych cenach, lub

b) maksymalną cenę, za jaką produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej mogą zostać zakupione w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej.

2. Środki dotyczące ustalania poziomu cen interwencyjnych, w tym kwoty podwyżek i obniżek, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 16*

**Zasady ogólne dotyczące zbywania publicznych zapasów interwencyjnych**

1. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w taki sposób, aby:

a) zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom na rynku,

b) zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, oraz

c) zapewnić zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

2. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej może odbyć się przez udostępnienie ich w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii określonego w odpowiednim unijnym akcie prawnym. ►C2 W takich przypadkach wartość księgowa takich produktów odpowiada poziomowi odpowiednich ustalonych cen interwencyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. ◄

▼B

3. Co roku Komisja podaje do wiadomości publicznej zasady, na jakich produkty zakupione w ramach interwencji publicznej zostały sprzedane w ciągu poprzedniego roku.

Sekcja 3

**Dopłaty do prywatnego przechowywania**

*Artykuł 17*

▼C2

**Kwalifikujące się produkty**

▼B

Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dalszymi wymogami i warunkami, które mają zostać przyjęte przez Komisję w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 18 ust. 1 lub art. 19 oraz aktów wykonawczych na podstawie art. 18 ust. 2 lub art. 20:

a) cukru białego;

b) oliwy z oliwek;

c) włókna lnianego;

d) świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej;

e) masła wyprodukowanego ze śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego;

f) sera;

g) odtłuszczonego mleka w proszku wyprodukowanego z mleka krowiego;

h) wieprzowiny;

i) mięsa baraniego i koziego.

Akapit pierwszy lit. f) ogranicza się do serów objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 przechowywanych dłużej niż przez okres dojrzewania określony w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 7 tego rozporządzenia, lub okres dojrzewania, który przyczynia się do zwiększenia wartości sera.

*Artykuł 18*

**Warunki przyznawania pomocy**

1. W celu zapewnienia przejrzystości rynku Komisja, w razie konieczności, jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich może ona podejmować decyzje o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17, uwzględniając:

▼C2

a) średnie ceny rynkowe notowane w Unii, progi referencyjne i koszty produkcji danych produktów; lub

▼B

b) potrzebę zareagowania we właściwym czasie na szczególnie trudną sytuację na rynku lub na zmiany sytuacji gospodarczej, które mają znaczący negatywny wpływ na marże w sektorze.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) przyznające dopłaty do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17, uwzględniając warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

b) ograniczające przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

3. Środki dotyczące ustalania wysokości dopłat do prywatnego przechowywania, przewidzianego w art. 17, przyjmowane są przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Sekcja 4

**Przepisy wspólne w zakresie interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania**

*Artykuł 19*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu zapewnienia, aby produkty zakupione w ramach interwencji publicznej lub podlegające dopłatom do prywatnego przechowywania nadawały się do długoterminowego przechowywania oraz miały solidną i właściwą jakość handlową, a także aby uwzględnić specyfikę różnych sektorów w celu zapewnienia racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających wymogi i warunki, które mają spełniać te produkty w uzupełnieniu do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Te warunki i wymogi mają na celu zapewnienie w odniesieniu do zakupionych i przechowywanych produktów:

a) ich jakości w odniesieniu do parametrów jakości, grup jakościowych, klas jakości, kategorii, charakterystyk produktu i wieku;

b) ich kwalifikowalności w odniesieniu do ilości, opakowań, w tym etykietowania, konserwowania, wcześniejszych umów dotyczących przechowywania, zatwierdzenia przedsiębiorstw i stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz dopłaty do prywatnego przechowywania.

▼B

2. W celu uwzględnienia specyfiki sektora zbóż i ryżu niełuskanego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających kryteria jakościowe w odniesieniu do zakupu i sprzedaży pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego.

3. W celu zapewniania odpowiedniej możliwości przechowywania oraz racjonalnego pod względem kosztów funkcjonowania systemu interwencji publicznej, dystrybucji i dostępu dla podmiotów gospodarczych oraz w celu utrzymania jakości produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej z myślą o ich zbywaniu po zakończeniu okresu przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) wymogi, które mają spełniać miejsca przechowywania wszystkich produktów zakupionych w ramach systemu interwencji publicznej;

b) przepisy dotyczące przechowywania produktów zarówno na terytorium państwa członkowskiego, które jest odpowiedzialne za produkty oraz ich traktowanie, jak i poza tym terytorium, jeżeli chodzi o należności celne i wszelkie inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach WPR.

4. W celu zapewnienia wywierania przez dopłaty do prywatnego przechowywania pożądanego wpływu na rynek, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) przepisy i warunki stosowane w przypadkach, gdy ilość przechowywana jest mniejsza od ilości przewidzianej w umowie,

b) warunki przyznawania zaliczek dotyczących takich dopłat;

c) warunki, na jakich można podjąć decyzję o ponownym wprowadzeniu do obrotu lub o zbywaniu produktów objętych umowami prywatnego przechowywania.

5. W celu zapewniania właściwego funkcjonowania systemów interwencji publicznej i prywatnego przechowywania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych:

a) przewidujących stosowanie procedur przetargowych gwarantujących równy dostęp do towarów i równe traktowanie podmiotów gospodarczych;

b) określających dodatkowe warunki, jakie muszą spełnić podmioty gospodarcze, aby ułatwić sprawne zarządzanie systemem i kontrolę nad nim ze strony państw członkowskich i podmiotów gospodarczych;

c) określających wymogi dotyczące podmiotów gospodarczych w zakresie wnoszenia zabezpieczenia gwarantującego wykonanie ich obowiązków.

▼B

6. W celu uwzględnienia postępu technicznego i potrzeb sektorów, o których mowa w art. 10, jak również konieczności ustandaryzowania prezentacji różnych produktów do celów poprawy przejrzystości rynkowej, rejestracji cen i stosowania środków interwencji rynkowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych:

a) dostosowujących i aktualizujących przepisy załącznika IV dotyczące unijnej skali klasyfikacji, identyfikacji i prezentacji tusz;

b) ustanawiających przepisy uzupełniające dotyczące: klasyfikacji, w tym prowadzonej przez wykwalifikowanych rzeczoznawców, podziału na klasy, w tym przy użyciu automatycznych technik podziału na klasy, identyfikacji, ważenia i znakowania tusz oraz obliczania średnich cen unijnych i współczynników ważenia stosowanych przy obliczaniu tych cen;

c) ustanawiających, w sektorze wołowiny i cielęciny, odstępstwa od przepisów i odstępstwa szczególne, które państwa członkowskie mogą przyznać ubojniom, w których dokonuje się uboju niewielkiej liczby sztuk bydła, oraz dodatkowe przepisy dotyczące danych produktów, w tym klas uformowania i okrywy tłuszczowej, oraz, w sektorze baraniny, dalsze przepisy dotyczące masy, koloru mięsa i okrywy tłuszczowej oraz kryteria klasyfikacji jagniąt lekkich;

d) upoważniających państwa członkowskie do niestosowania skali klasyfikacji w przypadku klasyfikacji tusz wieprzowych oraz do stosowania dodatkowych kryteriów oceny oprócz kryterium masy i szacowanej zawartości chudego mięsa lub określających odstępstwa od tej skali.

*Artykuł 20*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozdziału. Środki te mogą w szczególności dotyczyć:

a) kosztów ponoszonych przez podmiot gospodarczy w przypadku, gdy produkty dostarczone w ramach interwencji publicznej nie spełniają minimalnych wymogów jakości;

b) ustalenia minimalnych możliwości przechowywania w miejscach przechowywania interwencyjnego;

c) reprezentatywnych okresów, rynków i cen rynkowych niezbędnych do stosowania niniejszego rozdziału;

▼B

d) dostaw produktów, które mają być objęte zakupem w ramach interwencji publicznej, kosztów transportu, które mają być ponoszone przez oferenta, przejmowania produktów przez agencje płatnicze oraz płatności;

e) różnych czynności związanych z procesem odkostniania w sektorze wołowiny i cielęciny;

f) praktycznych ustaleń dotyczących pakowania produktów, wprowadzania ich do obrotu i etykietowania;

g) procedur zatwierdzania przedsiębiorstw produkujących masło i odtłuszczone mleko w proszku do celów niniejszego rozdziału;

h) wszelkich zezwoleń na przechowywanie poza terytorium państwa członkowskiego, w którym produkty zostały zakupione i były przechowywane;

i) sprzedaży lub zbywania produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków wycofania z przechowywania, dalszego wykorzystania lub przeznaczenia produktów wycofanych z przechowywania, obejmujących procedury dotyczące produktów udostępnianych do wykorzystania w ramach programu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, w tym przekazywania produktów między państwami członkowskimi;

j) w odniesieniu do produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, przepisów odnoszących się do możliwości sprzedaży przez państwa członkowskie, na własną odpowiedzialność, małych ilości pozostających w miejscach przechowywania lub ilości, które nie nadają się do ponownego zapakowania, lub których stan uległ pogorszeniu;

k) w odniesieniu do prywatnego przechowywania, zawierania i treści umów między właściwym organem państwa członkowskiego a wnioskodawcami;

l) wprowadzania produktów do prywatnego przechowywania, ich prywatnego przechowywania oraz wycofania z przechowywania;

m) długości okresu prywatnego przechowywania oraz przepisów, na podstawie których okres ten, określony w umowie, może zostać skrócony lub wydłużony;

n) procedur, których należy przestrzegać przy zakupie po ustalonych cenach, w tym procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości, lub dotyczących przyznawania uprzednio ustalonych dopłat do prywatnego przechowywania;

▼B

o) stosowania procedur przetargowych zarówno do interwencji publicznej, jak i do prywatnego przechowywania, w szczególności w odniesieniu do:

(i) składania ofert lub ofert przetargowych i minimalnych ilości, w odniesieniu do których składa się wniosek lub ofertę;

(ii) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości; oraz

(iii) wyboru ofert przy zapewnieniu pierwszeństwa tym, które są najkorzystniejsze dla Unii, a jednocześnie określających, że udzielenie zamówienia nie musi nastąpić;

p) stosowania unijnych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich;

▼C2

q) innej niż ustanowiona w załączniku IV część A pkt IV prezentacji tusz i półtusz do celów ustalania cen rynkowych;

▼B

r) współczynników korygujących, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w przypadku innej prezentacji tusz wołowych i baranich, w przypadku gdy prezentacja wzorcowa nie jest stosowana;

s) praktycznych ustaleń odnoszących się do znakowania sklasyfikowanych tusz oraz do obliczania przez Komisję średniej ważonej ceny unijnej tusz wołowych, wieprzowych i baranich;

►C2 t) upoważnienia państw członkowskich do określenia w odniesieniu do świń ubitych na ich terytorium innej prezentacji tusz wieprzowych niż określona w załączniku IV część B pkt III, ◄ jeżeli spełniony zostanie jeden z poniższych warunków:

▼C2

(i) zwykła praktyka handlowa stosowana na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji określonej w załączniku IV część B pkt III akapit pierwszy;

▼B

(ii) wymagają tego względy techniczne;

(iii) tusze są oskórowane w jednolity sposób;

►C2 u) przepisów dotyczących kontroli w terenie ◄ dokonywanej przez komitet unijny złożony z ekspertów z Komisji i ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie, w zakresie stosowania klasyfikacji tusz w państwach członkowskich, w celu zapewnienia dokładności i wiarygodności klasyfikacji tusz. Przepisy te przewidują, że Unia ponosi koszty działalności związanej z prowadzeniem takiej kontroli.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

*Artykuł 21*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

►C2 Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu upoważnienia państw członkowskich, aby w odniesieniu do jagniąt o masie tuszy poniżej 13 kg, w drodze odstępstwa od załącznika IV część C pkt III, ◄ stosowały następujące kryteria klasyfikacji:

a) masa tuszy;

b) kolor mięsa;

c) okrywa tłuszczowa.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*ROZDZIAŁ II*

***Programy pomocy***

Sekcja 1

**Programy na rzecz poprawy dostępu do żywności**

*Artykuł 22*

**Grupa docelowa**

Programami pomocy, które mają poprawić dystrybucję produktów rolnych i polepszyć nawyki żywieniowe dzieci, objęte są dzieci, które regularnie uczęszczają do żłobków, przedszkoli lub szkół podstawowych lub średnich zarządzanych lub zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich.

Podsekcja 1

▼C2

**Program „Owoce i warzywa w szkole”**

▼B

*Artykuł 23*

**Pomoc dotycząca dystrybucji owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów wśród dzieci**

1. Przyznaje się pomoc unijną na:

a) dostarczanie dzieciom w placówkach oświatowych, o których mowa w art. 22, produktów pochodzących z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów; oraz

b) pokrycie niektórych związanych z nim kosztów logistyki i dystrybucji, sprzętu, promocji, monitorowania, ewaluacji i środków towarzyszących.

▼B

►C2 2. Państwa członkowskie, które zamierzają uczestniczyć w tym programie przygotowują najpierw, na poziomie krajowym lub regionalnym, strategię dotyczącą jego realizacji. ◄ Zapewniają one również środki towarzyszące niezbędne z punktu widzenia skuteczności programu, które mogą obejmować informacje w zakresie środków nauczania o zdrowych nawykach żywieniowych, o lokalnych łańcuchach dostaw żywności i przeciwdziałaniu marnotrawstwu żywności.

3. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz produktów, które pochodzą z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz sektora bananów, które będą kwalifikowały się do objęcia ich odpowiednim programem. Wykaz ten nie obejmuje produktów wymienionych w załączniku V.

Jednakże w należycie uzasadnionych przypadkach, na przykład gdy państwo członkowskie chce zapewnić w ramach programu szeroki asortyment produktów lub uatrakcyjnić ten program, w strategii można przewidzieć, że takie produkty mogą zostać zakwalifikowane, jeżeli zawierają tylko ograniczone ilości substancji, o których mowa w tym załączniku.

▼C2

Państwa członkowskie zapewniają zatwierdzenie przez ich właściwe organy ochrony zdrowia wykazu takich produktów, które mogą zostać zakwalifikowane w ramach ich programu.

▼B

Państwa członkowskie dokonują wyboru swoich produktów na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować kwestie zdrowotne i kwestie związane z ochroną środowiska, jak również sezonowość, zróżnicowanie, dostępność produktów, przyznając w zakresie, w jakim jest to wykonalne, pierwszeństwo produktom pochodzącym z Unii, a w szczególności zakupom lokalnym, rynkom lokalnym, krótkim łańcuchom dostaw lub korzyściom dla środowiska.

4. Środki dotyczące ustalania pomocy unijnej, o której mowa w ust. 1, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

▼C2

5. Pomoc unijna, o której mowa w ust. 1, jest przydzielana poszczególnym państwom członkowskim na podstawie obiektywnych kryteriów opartych na udziale procentowym dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat.

▼B

Państwa członkowskie uczestniczące w programie corocznie składają wnioski o pomoc unijną na podstawie swoich strategii, o których mowa w ust. 2.

Środki dotyczące ustalania minimalnych kwot pomocy unijnej dla każdego uczestniczącego w programie państwa członkowskiego oraz wstępnych i ostatecznych przydziałów pomocy uczestniczącym państwom członkowskim są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

▼B

6. Pomocy unijnej przewidzianej w ust. 1 nie wykorzystuje się do zastępowania finansowania jakichkolwiek istniejących krajowych programów dystrybucji owoców w szkołach, obejmujących owoce i warzywa, przetworzone owoce i warzywa oraz banany, lub innych obejmujących takie produkty programów dystrybucji w szkołach.

Jeżeli jednak państwo członkowskie już utworzyło program, który kwalifikowałby się do otrzymania pomocy unijnej na mocy niniejszego artykułu, oraz zamierza rozszerzyć jego zakres lub zwiększyć jego skuteczność, w tym w odniesieniu do docelowej grupy programu, jego czasu trwania lub kwalifikujących się produktów, można przyznać pomoc unijną, pod warunkiem że są przestrzegane limity, określone zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE, w zakresie stosunku pomocy unijnej do całkowitego wkładu krajowego. W takim przypadku odnośne państwo członkowskie wskazuje w swojej strategii wdrażania, w jaki sposób zamierza rozszerzyć zakres swojego programu lub zwiększyć jego skuteczność.

7. W ramach uzupełniania pomocy unijnej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z art. 217.

8. Unijny program „Owoce i warzywa w szkole” pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych, zgodnych z prawem unijnym, krajowych programów dystrybucji owoców i warzyw w szkołach.

9. Na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 Unia może również finansować środki dotyczące informowania, monitorowania i ewaluacji związane z programem „Owoce i warzywa w szkole”, w tym środki dotyczące podnoszenia świadomości społecznej na temat tego programu i związane z nim środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów.

10. Państwa członkowskie uczestniczące w programie rozpowszechniają w miejscach dystrybucji żywności informacje o swoim udziale w programie pomocy oraz o fakcie, że jest on wspierany przez Unię.

*Artykuł 24*

**Przekazane uprawnienia**

1. Aby propagować zdrowe nawyki żywieniowe wśród dzieci oraz zapewnić, aby z pomocy korzystały dzieci należące do grupy docelowej, o której mowa w art. 22, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do:

a) dodatkowych kryteriów związanych z ukierunkowywaniem pomocy przez państwa członkowskie;

b) zatwierdzania i wyboru przez państwa członkowskie wnioskodawców ubiegających się o pomoc;

c) opracowywania strategii krajowych i regionalnych oraz środków towarzyszących.

▼B

2. Aby zapewnić skuteczne i właściwie ukierunkowane wykorzystanie unijnych środków finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się:

a) metody ponownego przydziału wstępnie przydzielonej pomocy, o której mowa w art. 23 ust. 5, między państwa członkowskie na podstawie otrzymanych wniosków o przyznanie pomocy;

b) przewidzianych w strategiach państw członkowskich kosztów kwalifikowalnych do objęcia pomocą unijną i możliwości ustalenia ogólnego pułapu w odniesieniu do poszczególnych kosztów;

c) obowiązku monitorowania i ewaluacji efektywności programów „Owoce i warzywa w szkole" przez państwa członkowskie.

3. W celu propagowania wiedzy o programie pomocy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych, zobowiązujących państwa członkowskie prowadzące program „Owoce i warzywa w szkole" do rozpowszechniania informacji o wspierającej roli pomocy unijnej.

*Artykuł 25*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej podsekcji, w tym w odniesieniu do:

a) informacji, które mają zostać zawarte w strategiach państw członkowskich;

b) wniosków o pomoc i płatności;

c) metod rozpowszechniania informacji o programie i związanych z nim środków dotyczących tworzenia sieci kontaktów;

d) trybu składania, formatu i treści sprawozdań z monitorowania i ewaluacji przedstawianych przez państwa członkowskie uczestniczące w unijnym programie „Owoce i warzywa w szkole".

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Podsekcja 2

▼C2

**Program „Mleko w szkole"**

▼B

*Artykuł 26*

**Pomoc dotycząca dystrybucji mleka i przetworów mlecznych wśród dzieci**

1. Przyznaje się pomoc unijną dotyczącą dystrybucji wśród dzieci uczęszczających do placówek oświatowych, o których mowa w art. 22, określonych kategorii mleka i przetworów mlecznych objętych kodami CN 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub kodem CN 2202 90.

▼B

2. Począwszy od dnia 1 sierpnia 2015 r. państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub regionalnym, które chcą skorzystać z tego programu, muszą najpierw przygotować strategię dotyczącą jego wdrażania. Mogą również przewidzieć środki towarzyszące, które mogą obejmować informacje o działaniach edukacyjnych na temat zdrowych nawyków żywieniowych, lokalnych łańcuchów dostaw żywności i zwalczania marnotrawstwa żywności, które są niezbędne z punktu widzenia skuteczności programu.

3. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz kategorii mleka i przetworów mlecznych, które będą kwalifikowały się do objęcia odpowiednim programem, zgodnie z przepisami przyjętymi przez Komisję na podstawie art. 27.

4. Z wyjątkiem bezpłatnego wydawania posiłków dzieciom w placówkach oświatowych, pomocy unijnej, o której mowa w ust. 1, nie wykorzystuje się do zastępowania finansowania jakichkolwiek istniejących krajowych programów dystrybucji mleka i przetworów mlecznych w szkołach lub innych obejmujących mleko i przetwory mleczne programów dystrybucji w szkołach. Jeżeli jednak państwo członkowskie już utworzyło program, który kwalifikowałby się do otrzymania pomocy unijnej na mocy niniejszego artykułu, oraz zamierza rozszerzyć jego zakres lub zwiększyć jego skuteczność, w tym w odniesieniu do docelowej grupy programu, jego czasu trwania lub kwalifikujących się produktów, pomoc unijna może zostać przyznana. W takim przypadku dane państwo członkowskie wskazuje w swojej strategii realizacji, w jaki sposób zamierza rozszerzyć zakres swojego programu lub zwiększyć jego skuteczność.

5. W ramach uzupełniania pomocy unijnej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z art. 217.

6. Unijny program „Mleko w szkole” pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych, zgodnych z prawem unijnym, prowadzonych w szkołach programów krajowych zachęcających do spożywania mleka i przetworów mlecznych.

7. Środki ustalania pomocy unijnej dotyczącej wszystkich kategorii mleka i produktów mlecznych i maksymalnej ilości kwalifikującej się do pomocy unijnej, o której mowa w ust. 1, przyjmowane są przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

8. Państwa członkowskie uczestniczące w programie rozpowszechniają w miejscach dystrybucji żywności informacje o swoim udziale w programie pomocy oraz o fakcie, że jest on wspierany przez Unię.

*Artykuł 27*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu uwzględnienia zmian modelu konsumpcji produktów mleczarskich, innowacji i rozwoju rynku produktów mleczarskich, dostępności produktów na różnych rynkach w Unii oraz aspektów żywieniowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

▼B

a) produkty, które kwalifikują się do programu, zgodnie z przepisami określonymi w art. 26 ust. 1 i z uwzględnieniem aspektów żywieniowych;

b) opracowywanie krajowych lub regionalnych strategii państw członkowskich obejmujących w stosownych przypadkach środki towarzyszące; oraz

c) środki niezbędne do monitorowania i ewaluacji.

2. W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania pomocy unijnej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) przepisów dotyczących kwalifikowalności do pomocy beneficjentów i wnioskodawców;

b) wymogu zatwierdzania wnioskodawców przez państwa członkowskie;

c) wykorzystywania produktów mleczarskich korzystających z pomocy do przygotowywania posiłków w placówkach oświatowych.

3. W celu zapewnienia, aby wnioskodawcy wywiązywali się ze swoich obowiązków, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki pomocy.

4. W celu propagowania wiedzy o programie pomocy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych, określających warunki, na jakich państwa członkowskie mają informować o swoim udziale w programie pomocy oraz o fakcie, że jest on wspierany przez Unię.

5. W celu zapewnienia, aby pomoc ta została odzwierciedlona w cenach, za które produkty dostępne są w ramach programu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące ustanowienia systemu monitorowania cen w ramach programu.

*Artykuł 28*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej podsekcji obejmujące:

a) procedury w celu zapewnienia przestrzegania maksymalnej ilości kwalifikującej się do pomocy;

▼B

b) procedury dotyczące wnoszenia zabezpieczenia w przypadku dokonania wypłaty zaliczki oraz określania wysokości tego zabezpieczenia;

c) przepisy dotyczące informacji, jakie powinny otrzymać państwa członkowskie w celu zatwierdzania wnioskodawców, wniosków o pomoc i płatności;

d) metody rozpowszechniania informacji o programie;

e) zarządzanie monitorowaniem cen zgodnie z art. 27 ust. 5.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

**Pomoc w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych**

*Artykuł 29*

**Programy wsparcia dla sektora oliwy z oliwek i oliwek stołowych**

1. Unia finansuje trzyletnie programy prac, które mają zostać sporządzone przez organizacje producentów uznanych na mocy art. 152, zrzeszenia organizacji producentów uznanych na mocy art. 156 lub przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i które dotyczą co najmniej jednej z poniższych dziedzin:

a) monitorowanie rynku i zarządzanie rynkiem w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych;

b) poprawa sytuacji w zakresie oddziaływania uprawy oliwek na środowisko;

c) poprawa konkurencyjności uprawy oliwek poprzez modernizację;

d) poprawa jakości produkcji oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych;

▼C2

e) system identyfikowalności, certyfikacji i ochrony jakości oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, w szczególności monitorowania jakości oliwy z oliwek sprzedawanej konsumentom finalnym, objęty zakresem odpowiedzialności administracji krajowych;

▼B

f) rozpowszechnianie informacji dotyczących działań prowadzonych przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub organizacje międzybranżowe w celu poprawy jakości oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

2. Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, wynosi:

a) 11 098 000 EUR rocznie dla Grecji;

b) 576 000 EUR rocznie dla Francji; oraz

c) 35 991 000 EUR rocznie dla Włoch.

▼B

3. Maksymalne finansowanie przez Unię programów prac, o których mowa w ust. 1, jest równe kwotom zatrzymanym przez państwa członkowskie. Maksymalne finansowanie kosztów kwalifikowalnych wynosi:

a) 75 % z tytułu działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. a), b) i c);

b) 75 % z tytułu inwestycji w aktywa trwałe oraz 50 % z tytułu innej działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. d);

c) 75 % z tytułu programów prac zrealizowanych w co najmniej trzech państwach trzecich lub państwach członkowskich niebędących producentami przez uznane organizacje, o których mowa w ust. 1, z co najmniej dwóch państw członkowskich będących producentami w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. e) i f), oraz 50 % z tytułu innej działalności w tych dziedzinach.

Państwo członkowskie zapewnia finansowanie uzupełniające do wysokości 50 % kosztów niepokrytych w drodze finansowania Unii.

*Artykuł 30*

**Przekazane uprawnienia**

W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania pomocy unijnej określonej w art. 29 oraz w celu poprawy jakości produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 29 ust. 1, szczegółowych środków, które mogą być finansowane w ramach pomocy unijnej, oraz działań i kosztów, które nie mogą być w ten sposób finansowane;

b) minimalnego przydziału przez państwa członkowskie środków pochodzących z finansowania unijnego na poszczególne obszary;

c) wymogu wnoszenia zabezpieczenia wraz z wnioskiem o zatwierdzenie programu w przypadkach, w których wypłacana jest zaliczka pomocy;

d) kryteriów wyboru i zatwierdzania programów pracy, które powinny być uwzględniane przez państwa członkowskie.

▼B

*Artykuł 31*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczące:

a) wdrażania programów prac oraz wprowadzania w nich zmian;

b) płatności pomocy obejmujących płatności zaliczek pomocy;

c) procedury dotyczącej zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości w przypadkach, w których składany jest wniosek o zatwierdzenie programu prac i w których wypłacana jest zaliczka pomocy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 3

**Pomoc dla sektora owoców i warzyw**

*Artykuł 32*

**Fundusze operacyjne**

1. Organizacje producentów działające w sektorze owoców i warzyw lub ich zrzeszenia mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany:

a) ze składek pochodzących od:

(i) członków organizacji producentów lub samej organizacji producentów; lub

(ii) zrzeszeń organizacji producentów ze składek opłacanych przez członków tych zrzeszeń;

b) z pomocy finansowej Unii, która może zostać przyznana organizacjom producentów lub ich zrzeszeniom, w przypadku gdy przedstawią one program operacyjny lub częściowy program operacyjny, zarządzają nim i go wdrażają, na podstawie warunków, które zostaną przyjęte przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 37 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 38.

2. Fundusz operacyjny wykorzystywany jest wyłącznie do finansowania programów operacyjnych przedłożonych państwom członkowskim i przez nie zatwierdzonych.

*Artykuł 33*

**Programy operacyjne**

1. Programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw trwają minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat. Realizują co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 152 ust. 1 lit. c), lub dwa spośród następujących celów:

a) planowanie produkcji, w tym prognozowanie i monitorowanie produkcji i spożycia;

▼B

b) poprawa jakości produktów, świeżych lub przetworzonych;

c) podwyższenie wartości handlowej produktów,

d) promocja produktów, świeżych lub przetworzonych,

e) środki ochrony środowiska w szczególności dotyczące wody, i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne,

f) zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe.

Programy operacyjne przedstawia się państwom członkowskim do zatwierdzenia.

2. Zrzeszenia organizacji producentów mogą też przedstawiać całościowe lub częściowe programy operacyjne, obejmujące działania określone w ramach programów operacyjnych przez organizacje członkowskie, lecz przez nie niezrealizowane. Te programy operacyjne zrzeszeń organizacji producentów podlegają tym samym zasadom, co programy operacyjne organizacji producentów i są rozpatrywane w tym samym czasie co programy operacyjne organizacji członkowskich.

W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) środki w ramach programów operacyjnych zrzeszenia organizacji producentów były w całości finansowane ze składek tych organizacji członkowskich tego zrzeszenia, a te środki finansowe pochodziły z funduszy operacyjnych tych organizacji członkowskich;

b) środki i przeznaczone na nie środki finansowe były określone w programach operacyjnych poszczególnych organizacji członkowskich;

c) nie dochodziło do podwójnego finansowania.

3. Zapobieganie sytuacjom kryzysowym oraz zarządzanie kryzysowe, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. f), związane są z unikaniem kryzysów i postępowaniem w sytuacjach kryzysowych na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmują:

a) inwestycje umożliwiające skuteczniejsze zarządzanie ilościami wprowadzanymi do obrotu;

b) działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk;

c) promowanie i informowanie, z myślą o zapobieganiu bądź w okresie kryzysu;

d) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na utworzenie funduszy wspólnego inwestowania;

e) w razie potrzeby ponowne nasadzanie sadów po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego;

▼B

f) wycofywanie z rynku;

g) zielone zbiory lub niezbieranie owoców i warzyw;

h) ubezpieczanie zbiorów.

Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli szkody w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników.

Umowy ubezpieczenia wymagają od beneficjentów podjęcia niezbędnych środków zapobiegania ryzyku.

Środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie piątym, nie mogą przekraczać jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

Organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych na finansowanie środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego. W takim przypadku spłata kapitału i odsetek od tych pożyczek może stanowić część programu operacyjnego i, jako taka, kwalifikować się do unijnej pomocy finansowej na mocy art. 34. Jakiekolwiek szczególne działanie w ramach zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego może być finansowane z tych kredytów, bezpośrednio lub jednocześnie z obu tych źródeł.

4. Do celów niniejszej sekcji:

a) „zielone zbiory” oznaczają całkowite zbiory niedojrzałych, nienadających się do sprzedaży produktów na danym obszarze, które przed rozpoczęciem zielonych zbiorów nie zostały uszkodzone z powodu warunków klimatycznych, chorób lub z innych powodów;

b) „niezbieranie plonów” oznacza zakończenie bieżącego cyklu produkcyjnego na danym obszarze, gdy produkt jest dobrze rozwinięty oraz ma solidną i właściwą jakość handlową. Za niezbieranie plonów nie jest uznawane zniszczenie produktów w wyniku zjawisk klimatycznych lub chorób.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) programy operacyjne zawierały co najmniej dwa działania na rzecz ochrony środowiska; lub

b) co najmniej 10 % wydatków poniesionych w ramach programów operacyjnych przeznaczanych było na działania na rzecz ochrony środowiska.

Działania na rzecz ochrony środowiska muszą być zgodne z wymogami dotyczącymi płatności rolno-środowiskowo-klimatycznych określonych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

▼B

W przypadkach, gdy co najmniej 80 % będących producentami członków organizacji producentów objętych jest jednym lub większą liczbą identycznych zobowiązań rolno-środowiskowo-klimatycznych przewidzianych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, każde z tych zobowiązań liczy się jako oddzielne działanie na rzecz ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.

Wsparcie działań w zakresie ochrony środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmuje dodatkowe koszty i utracone dochody wynikające z danego działania.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko były dopuszczane wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

*Artykuł 34*

**Unijna pomoc finansowa**

1. Unijna pomoc finansowa jest równa faktycznie wpłaconej kwocie składek, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a), i jest ograniczona do 50 % faktycznie poniesionych wydatków.

2. Unijna pomoc finansowa jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez każdą organizację producentów lub każde zrzeszenie organizacji producentów.

Jednakże w przypadku organizacji producentów ta wielkość procentowa może zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji sprzedanej, pod warunkiem że kwota przekraczająca 4,1 % wartości produkcji sprzedanej jest wykorzystywana wyłącznie na potrzeby środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego.

W przypadku zrzeszenia organizacji producentów ta wielkość procentowa może zostać zwiększona do 4,7 % wartości produkcji sprzedanej, pod warunkiem że kwota przekraczająca 4,1 % wartości sprzedanej produkcji jest wykorzystywana przez dane zrzeszenie organizacji producentów w imieniu jego członków wyłącznie na potrzeby środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego.

3. Na wniosek organizacji producentów limit 50 % przewidziany w ust. 1 podwyższa się do 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

a) został przedstawiony przez kilka unijnych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów transnarodowych;

▼B

b) został przedstawiony przez jedną lub większą liczbę organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;

c) obejmuje wyłącznie szczególne wsparcie produkcji wyrobów ekologicznych objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ([1]);

d) jest to pierwszy program lub jego część przedstawiona przez uznaną organizację producentów powstałą w wyniku połączenia z inną uznaną organizacją producentów;

e) jest to pierwszy program przedstawiony przez uznane zrzeszenie organizacji producentów;

f) został przedstawiony przez organizacje producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;

g) został przedstawiony przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 TFUE.

4. Limit 50 % przewidziany w ust. 1 podwyższa się do 100 % w przypadku wycofania z rynku owoców i warzyw, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji sprzedanej każdej organizacji producentów oraz których zbywanie odbywa się w drodze:

a) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji charytatywnych i fundacji, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności służącej pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania; lub

b) bezpłatnej dystrybucji w: zakładach karnych, szkołach, placówkach, o których mowa w art. 22, na obozach wypoczynkowych dla dzieci, w szpitalach lub domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia, aby dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowiły uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju.

*Artykuł 35*

**Krajowa pomoc finansowa**

1. W regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest szczególnie niski, Komisja może przyjmować akty wykonawcze upoważniające państwa członkowskie, na podstawie należycie umotywowanych wniosków, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % składek, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a). Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

▼B

2. W regionach państw członkowskich, w których organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grup producentów, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, wprowadzają do obrotu mniej niż 15 % wartości produkcji owoców i warzyw tych regionów oraz w których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % całkowitej produkcji rolnej tych regionów, krajowa pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może być zwrócona przez Unię na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące tego zwrotu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 36*

**Ramy krajowe i strategia krajowa programów operacyjnych**

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe zawierające ogólne warunki w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 33 ust. 5. Ramy te przewidują w szczególności, że takie działania mają spełniać odpowiednie wymogi, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, w szczególności wymogi określone w jego art. 3.

Państwa członkowskie przedstawiają proponowane przez siebie ramy Komisji, która, w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, w terminie trzech miesięcy od przedłożenia może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja ta nie przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 191 TFUE oraz w siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska. Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Każde państwo członkowskie ustanawia strategię krajową na rzecz zrównoważonych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia taka obejmuje:

a) analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;

b) uzasadnienie ustalonych priorytetów;

c) cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności;

d) ocenę programów operacyjnych;

e) obowiązki organizacji producentów w zakresie sprawozdawczości.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

▼B

3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

*Artykuł 37*

**Przekazane uprawnienia**

W celu zapewnienia sprawnego, właściwie ukierunkowanego i zrównoważonego wykorzystania wsparcia na rzecz organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze owoców i warzyw, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące:

a) funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w zakresie:

(i) szacunkowych kwot, decyzji organizacji producentów i ich zrzeszeń dotyczących składek i wykorzystywania funduszy operacyjnych;

(ii) środków, działań i wydatków oraz kosztów administracyjnych i osobowych, które mają zostać włączone do programów operacyjnych lub z nich wyłączone, ich zmian oraz dodatkowych wymogów, jakie mają zostać określone przez państwa członkowskie;

(iii) unikania podwójnego finansowania programów operacyjnych i programów rozwoju obszarów wiejskich;

(iv) programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów;

(v) szczegółowych przepisów mających zastosowanie w przypadkach, gdy zrzeszenia organizacji producentów zarządzają, w całości lub częściowo, programami operacyjnymi, rozpatrują je, wdrażają i prezentują;

(vi) obowiązku stosowania wspólnych wskaźników do celów monitorowania i ewaluacji programów operacyjnych;

b) ram krajowych i krajowej strategii w zakresie programów operacyjnych obejmujących obowiązek monitorowania i ewaluacji skuteczności ram krajowych i krajowych strategii;

c) unijnej pomocy finansowej w zakresie:

▼C2

(i) podstawy obliczania unijnej pomocy finansowej i wartości sprzedanej produkcji, o których mowa w art. 34 ust. 2;

▼B

(ii) okresów referencyjnych obowiązujących do celów obliczania pomocy;

▼B

(iii) przepisu dotyczącego zaliczek oraz wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki pomocy;

(iv) szczegółowych przepisów mających zastosowanie do finansowania programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów, w szczególności przepisów dotyczących stosowania limitów, o których mowa w art. 34 ust. 2;

d) środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego dotyczących:

(i) umożliwienia państwom członkowskim niestosowania co najmniej jednego ze środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;

(ii) warunków odnoszących się do art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. a), b) i c);

(iii) dopuszczalnego przeznaczenia wycofanych produktów, o którym mają decydować państwa członkowskie;

(iv) maksymalnego poziomu wsparcia z tytułu wycofywania z rynku;

(v) wymogu uprzedniego powiadamiania w przypadku wycofywania z rynku;

(vi) podstawy obliczania wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu do bezpłatnej dystrybucji, o której mowa w art. 34 ust. 4, oraz określenia maksymalnej ilości produkcji wprowadzonej do obrotu w przypadkach wycofania;

(vii) wymogu umieszczania unijnego symbolu na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji;

(viii) warunków odnoszących się do odbiorców wycofanych produktów;

(ix) stosowania terminów do celów niniejszej sekcji;

(x) warunków, które mają przyjąć państwa członkowskie, dotyczących zielonych zbiorów oraz niezbierania plonów;

(xi) ubezpieczania zbiorów;

(xii) funduszy wspólnego inwestowania;

(xiii) warunków ponownego nasadzania sadów oraz ustalania pułapu wydatków na ponowne nasadzanie sadów ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 33 ust. 3 akapit pierwszy lit. e);

▼B

e) krajowej pomocy finansowej w zakresie:

(i) stopnia zorganizowania producentów;

(ii) wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki;

(iii) maksymalnego odsetka zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków Unii.

*Artykuł 38*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki dotyczące:

a) zarządzania funduszami operacyjnymi;

b) informacji, które powinny zostać zawarte w programach operacyjnych, ramach krajowych i strategiach krajowych, o których mowa w art. 36, ich przekazywania państwom członkowskim, terminów, dokumentów uzupełniających i zatwierdzania przez państwa członkowskie;

c) realizacji programów operacyjnych przez organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów;

d) składania, formatu i treści sprawozdań z monitorowania i ewaluacji krajowych strategii i programów operacyjnych;

e) wniosków o pomoc i wypłat pomocy, obejmujących zaliczki i częściowe wypłaty pomocy;

f) praktycznych ustaleń dotyczących umieszczania unijnego symbolu na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji;

g) przestrzegania norm handlowych w przypadkach wycofywania;

h) kosztów transportu, sortowania i pakowania w przypadku bezpłatnej dystrybucji;

i) środków promowania, informowania i szkolenia w przypadku zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego;

j) wdrażania operacji wycofywania produktów, zielonych zbiorów, niezbierania plonów i środków ubezpieczania zbiorów;

▼B

k) stosowania, zezwolenia na wypłatę, wypłaty i zwrotu krajowej pomocy finansowej;

l) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości w przypadku wypłaty zaliczki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

## Sekcja 4

## **Programy wsparcia w sektorze wina**

### Podsekcja 1

### **Przepisy ogólne i kwalifikujące się środki**

*Artykuł 39*

**Zakres stosowania**

Niniejsza sekcja ustanawia przepisy regulujące przyznawanie środków finansowych Unii państwom członkowskim oraz ich wykorzystanie przez państwa członkowskie w ramach pięcioletnich krajowych programów wsparcia („programy wsparcia”) w celu finansowania szczególnych środków wsparcia przeznaczonych dla sektora wina.

*Artykuł 40*

**Zgodność i spójność**

1. Programy wsparcia muszą być zgodne z prawem Unii i spójne z działaniami, polityką oraz priorytetami Unii.

2. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za programy wsparcia i zapewniają, aby były one wewnętrznie spójne oraz aby były sporządzane i realizowane w sposób obiektywny, uwzględniający sytuację ekonomiczną odnośnych producentów oraz konieczność unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania producentów.

3. Nie przyznaje się wsparcia na:

a) projekty badawcze i działania wspierające projekty badawcze inne niż te, o których mowa w art. 45 ust. 2 lit. d) i e);

b) środki, które są ujęte w krajowych programach państw członkowskich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

*Artykuł 41*

**Przedkładanie programów wsparcia**

▼C2

1. Każde państwo członkowskie będące producentem wymienione w załączniku VI przedkłada Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia, uwzględniający co najmniej jeden z kwalifikujących się środków określonych w art. 43.

▼B

2. Środki wsparcia w projektach programów wsparcia ustanawia się na takim poziomie geograficznym, jaki zainteresowane państwo członkowskie uważa za najwłaściwszy. Przed przedłożeniem projektu programu wsparcia Komisji państwo członkowskie konsultuje się w jego sprawie z właściwymi organami i organizacjami odpowiedniego poziomu podziału terytorialnego.

3. Każde państwo członkowskie przedstawia jeden projekt programu wsparcia, który może uwzględniać zróżnicowanie regionalne.

4. Stosowanie programów wsparcia rozpoczyna się po upływie trzech miesięcy od przedłożenia Komisji projektu programu wsparcia.

Jednakże Komisja może przyjmować akty wykonawcze uznające przedłożony program wsparcia za niezgodny z przepisami określonymi w niniejszej sekcji i poinformować o tym dane państwo członkowskie. W takim przypadku państwo członkowskie przedkłada Komisji zmieniony program wsparcia. Stosowanie zmienionego programu wsparcia rozpoczyna się po upływie dwóch miesięcy od chwili przedłożenia projektu programu wsparcia, chyba że nadal występuje brak zgodności, w którym to przypadku stosuje się niniejszy akapit.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

5. Ust. 4 stosuje się odpowiednio do zmian wprowadzanych do stosowanych programów wsparcia przedłożonych przez państwa członkowskie.

*Artykuł 42*

**Treść programów wsparcia**

Programy wsparcia obejmują przynajmniej następujące elementy:

a) szczegółowy opis zaproponowanych środków wraz z odpowiadającymi im celami przedstawionymi w ujęciu ilościowym;

b) wyniki przeprowadzonych konsultacji;

c) ocenę ukazującą oczekiwane oddziaływanie na poziomie technicznym, gospodarczym, środowiskowym i społecznym;

d) harmonogram wprowadzania tych środków w życie;

e) ogólne zestawienie zasobów finansowych, które należy uruchomić, oraz przewidywany orientacyjny podział tych zasobów na poszczególne środki zgodnie z ograniczeniami budżetowymi przewidzianymi w załączniku VI;

f) kryteria i wskaźniki ilościowe służące monitorowaniu i ewaluacji oraz działania podjęte w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej realizacji programów wsparcia; oraz

▼B

g) informacje wskazujące właściwe organy i jednostki odpowiedzialne za realizację programu wsparcia.

*Artykuł 43*

**Kwalifikujące się środki**

Programy wsparcia mogą obejmować tylko jeden lub kilka spośród następujących środków:

a) promocję, zgodnie z art. 45;

b) restrukturyzację i przekształcanie winnic, zgodnie z art. 46;

c) zielone zbiory, zgodnie z art. 47;

d) fundusze wspólnego inwestowania, zgodnie z art. 48;

e) ubezpieczanie zbiorów, zgodnie z art. 49;

f) inwestycje, zgodnie z art. 50;

g) innowacje w sektorze wina, zgodnie z art. 51;

h) destylację produktów ubocznych, zgodnie z art. 52.

*Artykuł 44*

**Zasady ogólne dotyczące programów wsparcia**

1. Dostępne unijne środki finansowe przyznaje się w ramach limitów budżetowych określonych w załączniku VI.

2. Wsparcie unijne przyznaje się wyłącznie na wydatki kwalifikowalne poniesione po przedstawieniu odpowiedniego projektu programu wsparcia.

3. Państwa członkowskie nie uczestniczą w kosztach środków finansowanych przez Unię w ramach programów wsparcia.

Podsekcja 2

**Szczególne środki wsparcia**

*Artykuł 45*

**Promocja**

1. Wsparcie udzielane w ramach niniejszego artykułu obejmuje środki informacyjne lub promocyjne dotyczące win Unii, prowadzone:

a) w państwach członkowskich w celu informowania konsumentów o odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz o unijnych systemach nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych;

b) w państwach trzecich, w celu zwiększenia konkurencyjności tych win.

▼B

2. Środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), stosuje się do win posiadających chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub win o podanej nazwie odmiany winorośli i mogą mieć wyłącznie postać jednego lub większej liczby następujących działań:

a) działań PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności podkreślających wysoki standard produktów unijnych, zwłaszcza pod względem jakości, bezpieczeństwa żywności i ochrony środowiska;

b) uczestnictwa w wydarzeniach, targach lub wystawach o randze międzynarodowej;

c) kampanii informacyjnych, w szczególności dotyczących unijnych systemów obejmujących nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i produkcję ekologiczną;

d) badań nowych rynków, koniecznych do rozszerzenia rynków zbytu;

e) badań w celu ewaluacji wyników działań informacyjnych i promocyjnych.

3. Wkład Unii w koszty środków informacyjnych lub promocyjnych, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 50 % kwoty wydatków kwalifikowalnych.

*Artykuł 46*

**Restrukturyzacja i przekształcanie winnic**

1. Celem działań dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic jest wzrost konkurencyjności producentów wina.

2. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic uzyskują wsparcie, jeżeli państwo członkowskie przedłożyło wykaz ich potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 145 ust. 3.

3. Wspieranie restrukturyzacji i przekształcania winnic, które mogą się również przyczyniać do usprawnienia zrównoważonych systemów produkcji i poprawy śladu środowiskowego sektora wina, może obejmować wyłącznie jedno lub kilka następujących działań:

a) konwersję odmian, w tym konwersję przez przeszczepiania;

b) przeniesienie winnic;

c) ponowne sadzenie winnic w przypadku gdy jest to konieczne po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego;

▼B

d) poprawę technik zarządzania winnicą, w szczególności wprowadzenie zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji.

Zwykła odnowa winnic, która oznacza ponowne sadzenie tej samej odmiany winogrona na tej samej działce rolnej i zgodnie z tą samą metodą uprawy winorośli po zakończeniu jej naturalnego cyklu eksploatacji, nie jest objęta wsparciem.

Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe wymogi, w szczególności w odniesieniu do wieku winnic podlegających odnowie.

4. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic, w tym poprawy technik zarządzania winnicą, może być udzielane wyłącznie w następującej formie:

a) rekompensata dla producentów za utratę dochodów spowodowane wdrożeniem środka;

b) wkład w koszty restrukturyzacji i przekształcenia.

5. Rekompensata dla producentów za utratę dochodów, o której mowa w ust. 4 lit. a), może pokrywać do 100 % odnośnej utraty i przybierać jedną z następujących form:

a) niezależnie od przepisów części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 określających przejściowy system praw do sadzenia - zgoda na współistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres, który nie jest dłuższy niż trzy lata, do końca okresu przejściowego;

b) rekompensata finansowa.

6. Wkład Unii w faktyczne koszty restrukturyzacji i przekształcenia winnic nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. W regionach słabiej rozwiniętych wkład Unii w koszty restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 75 %.

*Artykuł 47*

**Zielone zbiory**

1. Do celów niniejszego artykułu „zielone zbiory” oznaczają całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron i zredukowanie w ten sposób do zera plonów z danego obszaru.

Pozostawienie winogron o jakości handlowej na sadzeniaku pod koniec normalnego cyklu produkcyjnego (niezbieranie plonów) nie jest uznawane za zielone zbiory.

2. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów przyczynia się do przywrócenia równowagi między podażą a popytem na rynku wina w Unii, tak aby zapobiegać kryzysom rynkowym.

▼B

3. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów może być przyznane jako rekompensata w formie zryczałtowanej dopłaty do hektara, której wysokość ma zostać określona przez dane państwo członkowskie. Dopłata ta nie może przekroczyć 50 % sumy bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem utraty dochodów.

4. Państwa członkowskie ustanawiają oparty na obiektywnych kryteriach system, tak aby wykluczyć sytuację, w której działanie dotyczące zielonych zbiorów powoduje, że poszczególni producenci wina otrzymują rekompensatę przekraczającą pułapy ustalone w ust. 3.

*Artykuł 48*

**Fundusze wspólnego inwestowania**

1. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania stanowi pomoc dla producentów, którzy chcą ubezpieczyć się od wahań na rynku.

2. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania może być przyznane w formie czasowej i stopniowo zmniejszanej pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z tymi funduszami.

*Artykuł 49*

**Ubezpieczenie zbiorów**

1. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli straty w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych, chorób lub inwazji szkodników.

Umowy ubezpieczenia wymagają od beneficjentów podjęcia niezbędnych środków zapobiegania ryzyku.

2. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w formie finansowego wkładu Unii w koszty, który to wkład nie przekracza:

a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych porównywalnych do klęski żywiołowej;

b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia:

(i) od strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi;

(ii) od strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub inwazje szkodników.

▼B

3. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w sytuacji, gdy odnośne wypłaty z ubezpieczenia nie kompensują więcej niż 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z ubezpieczonym ryzykiem.

4. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie może zakłócać konkurencji na rynku ubezpieczeń.

*Artykuł 50*

**Inwestycje**

1. Wsparcie można przyznać na inwestycje materialne i niematerialne w zakresie urządzeń przetwórczych i infrastruktury do produkcji wina, jak również struktur i narzędzi sprzedaży. Celem tych inwestycji jest poprawa całościowych wyników finansowych przedsiębiorstwa oraz jego dostosowanie do wymagań rynkowych, jak również poprawa jego konkurencyjności; dotyczą one produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów sektora wina, o których mowa w załączniku VII część II, w tym zwiększenia oszczędności energii, ogólnej efektywności energetycznej oraz zrównoważoności procesów.

2. Maksymalną wielkość wsparcia na mocy ust. 1:

a) stosuje się tylko do mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE ([1]);

b) można ponadto stosować w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw z regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, i mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 ([2]).

W przypadku przedsiębiorstw, które nie są objęte tytułem I art. 2 pkt 1 załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniających mniej niż 750 pracowników, lub których obrót nie przekracza 200 mln EUR, maksymalna wielkość pomocy jest zmniejszana o połowę.

Wsparcia nie udziela się przedsiębiorstwom przeżywającym trudności w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ([3]).

3. Z wydatków kwalifikowalnych wyłącza się koszty niekwalifikowalne, o których mowa w art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

4. Do wkładu Unii mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kosztami kwalifikowalnymi inwestycji:

([1]) Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstwa oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

([3]) Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

▼B

a) 50 % w regionach słabiej rozwiniętych;

b) 40 % w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;

c) 75 % w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE;

d) 65 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 229/2013.

5. Do wsparcia, o którym mowa w niniejszym artykule ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 71 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

*Artykuł 51*

**Innowacje w sektorze wina**

Można przyznać wsparcie na inwestycje materialne i niematerialne w zakresie opracowywania nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku VII część II. Celem tego wsparcia jest zwiększenie zbywalności i konkurencyjności unijnych produktów sektora wina; może ono również obejmować element transferu wiedzy. Maksymalne stawki pomocy mające zastosowanie do wkładu Unii we wsparcie przewidziane w niniejszym artykule są równe stawkom pomocy określonym w art. 50 ust. 4.

*Artykuł 52*

**Destylacja produktów ubocznych**

1. Można przyznać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, która to destylacja została przeprowadzona na podstawie warunków określonych w załączniku VIII część II sekcja D.

Kwotę wsparcia ustala się w odniesieniu do procentowej zawartości wyprodukowanego alkoholu i liczby hektolitrów. Nie wypłaca się żadnej pomocy dla zawartości alkoholu w produktach ubocznych przeznaczonych do destylacji, która przekracza 10 % zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Pomoc wypłacana jest destylarniom przetwarzającym produkty uboczne produkcji wina dostarczone w celu destylacji z przeznaczeniem na produkcję surowego alkoholu o minimalnej zawartości alkoholu wynoszącej 92 %.

Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie wsparcia od wniesienia zabezpieczenia przez beneficjenta.

3. Maksymalne poziomy wsparcia ustala Komisja w drodze aktów wykonawczych na podstawie kosztów zbierania i przetwarzania na podstawie art. 54.

4. Odnośna pomoc obejmuje zryczałtowaną kwotę przeznaczoną na zrekompensowanie kosztów zbierania produktów ubocznych produkcji wina. Kwota ta jest przekazywana przez gorzelnię producentowi, w przypadku gdy koszty te ponosi ten ostatni.

▼B

5. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, na którą przyznano wsparcie, stosuje się wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć zakłócania konkurencji.

Podsekcja 3

**Przepisy proceduralne**

*Artykuł 53*

**Przekazane uprawnienia**

Aby zapewnić realizację celów programów wsparcia dla sektora wina w państwach członkowskich oraz sprawne i skuteczne wykorzystanie unijnych środków finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających:

a) przepisy dotyczące odpowiedzialności za wydatki poniesione w okresie od dnia otrzymania przez Komisję programów wsparcia i zmian do programów wsparcia do dnia rozpoczęcia ich stosowania;

b) przepisy dotyczące treści programów wsparcia oraz wydatków, kosztów administracyjnych i osobowych, a także operacji, które mogą zostać ujęte w programach wsparcia w państwach członkowskich, oraz warunków i możliwości dokonywania wypłat przez pośredników w przypadku wsparcia na rzecz ubezpieczenia zbiorów przewidzianego w art. 49;

c) przepisy dotyczące wymogu wnoszenia zabezpieczenia w przypadku wypłaty zaliczki;

d) przepisy dotyczące stosowania określeń do celów niniejszej sekcji;

e) przepisy określające pułap wydatków na ponowne sadzenie winnic ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych zgodnie z art. 46 ust. 3 akapit pierwszy lit. c);

f) przepisy mające na celu zapobieganie podwójnemu finansowaniu:

(i) różnych operacji w ramach jednego programu wsparcia dla sektora wina w danym państwie członkowskim, oraz

(ii) programu wsparcia dla sektora wina w danym państwie członkowskim i programu rozwoju obszarów wiejskich lub programów promocji;

g) przepisy na mocy których producenci mają wycofywać produkty uboczne wyrobu wina i wyjątki od tego obowiązku mające na celu uniknięcie dodatkowego obciążenia administracyjnego, oraz przepisy dotyczące dobrowolnej certyfikacji destylarni;

h) przepisy umożliwiające państwom członkowskim określenie warunków niezbędnych do właściwego funkcjonowania środków wsparcia w ramach ich programów.

▼B

*Artykuł 54*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki dotyczące:

a) przedkładania programów wsparcia oraz odpowiednich planów finansowych, jak również dotyczące przeglądów programów wsparcia;

b) procedur składania i wyboru wniosków oraz procedur wypłaty;

c) składania, formatu i treści sprawozdań oraz ewaluacji programów wsparcia w państwach członkowskich;

d) ustalania przez państwa członkowskie wielkości wsparcia z tytułu zielonych zbiorów i destylacji produktów ubocznych;

e) zarządzania finansami oraz przepisów w zakresie stosowania środków wsparcia przez państwa członkowskie;

f) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości w przypadku wypłaty zaliczki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 5

**Pomoc w sektorze pszczelarskim**

*Artykuł 55*

**Programy krajowe i finansowanie krajowe**

1. W celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich państwa członkowskie mogą opracować trzyletnie programy krajowe w sektorze pszczelarskim („programy pszczelarskie”). Programy te opracowuje się we współpracy z reprezentatywnymi organizacjami z sektora pszczelarstwa.

2. Unijny wkład finansowy w programy pszczelarskie stanowi równowartość 50 % wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie na te programy, zatwierdzone zgodnie z art. 57 akapit pierwszy lit. c).

3. Aby kwalifikować się do finansowania unijnego przewidzianego w ust. 2, państwa członkowskie przeprowadzają analizę struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim na swoim terytorium.

4. Następujące środki mogą być włączone do programów pszczelarskich:

a) pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i organizacji pszczelarzy;

b) zwalczanie inwazji pasożytów i chorób pszczół, w szczególności warrozy;

▼B

c) racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli;

d) środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy produktów pszczelich w celu ułatwiania pszczelarzom wprowadzania do obrotu i podnoszenia wartości swoich produktów;

e) środki mające na celu wsparcie zasiedlania uli w Unii;

f) współpraca z wyspecjalizowanymi podmiotami w zakresie wdrażania stosowanych programów naukowo-badawczych w dziedzinie pszczelarstwa i produktów pszczelich;

g) monitorowanie rynku;

h) poprawa jakości produktów, aby skuteczniej pozycjonować produkty na rynku.

*Artykuł 56*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu zapewnienia sprawnego i skutecznego wykorzystania unijnych środków finansowych na pszczelarstwo, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) unikania podwójnego finansowania programów pszczelarskich i programów rozwoju obszarów wiejskich w państwach członkowskich;

b) podstaw przydzielania unijnego wkładu finansowego każdemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu, między innymi w oparciu o łączną liczbę uli w Unii.

2. W celu zapewnienia, aby unijny program pomocy był dostosowany do rozwoju sytuacji oraz aby objęte nim środki były skuteczne w poprawie ogólnych warunków produkcji i sprzedaży produktów pszczelarstwa, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu aktualizacji wykazu środków, o których mowa w art. 55 ust. 4, które mogą zostać włączone do programów pszczelarskich państw członkowskich, poprzez dodanie innych środków lub dostosowanie tych środków bez skreślania któregokolwiek z nich. Taka aktualizacja wykazu środków nie wpływa na programy krajowe przyjęte przed wejściem w życie danego aktu delegowanego.

*Artykuł 57*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczące:

a) treści programów krajowych i przeprowadzonych przez państwa członkowskie badań dotyczących struktury produkcji i sprzedaży w ich sektorach pszczelarskich;

▼B

b) procedury ponownego przydziału niewykorzystanych środków finansowych;

c) zatwierdzania przedłożonych przez państwa członkowskie programów pszczelarskich, w tym przyznawania unijnego wkładu finansowego każdemu z uczestniczących państw członkowskich oraz maksymalnego poziomu finansowania przez państwa członkowskie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 6

**Pomoc w sektorze chmielu**

*Artykuł 58*

**Pomoc dla organizacji producentów**

1. Unia przyznaje pomoc organizacjom producentów w sektorze chmielu uznanym na podstawie art. 152, przeznaczoną na realizację celów, o których mowa w art. 152 ust. 1 lit. c) ppkt (i), (ii) lub (iii).

2. Finansowanie przez Unię pomocy organizacjom producentów przewidzianej w ust. 1 wynosi dla Niemiec 2 277 000 EUR rocznie.

*Artykuł 59*

**Przekazane uprawnienia**

W celu zapewnienia finansowania z pomocy, o której mowa w art. 58, realizacji celów, o których mowa w art. 152, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) wniosków o przyznanie pomocy, w tym przepisów dotyczących terminów i dokumentów towarzyszących;

b) przepisów dotyczących kwalifikujących się obszarów uprawy chmielu i obliczania kwot, które mają być wypłacone każdej organizacji producentów.

*Artykuł 60*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszej sekcji dotyczącej wypłaty pomocy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

*ROZDZIAŁ III*

***System zezwoleń na nasadzenia winorośli***

*Artykuł 61*

**Czas trwania**

System zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowiony w niniejszym rozdziale stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.; Komisja przeprowadzi przegląd śródokresowy w celu ewaluacji funkcjonowania systemu oraz, w stosownych przypadkach, przedstawi wnioski.

Sekcja 1

**Zarządzanie systemem zezwoleń na nasadzenia winorośli**

*Artykuł 62*

**Zezwolenia**

1. Winorośl odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 może być sadzona lub powtórnie sadzona tylko jeżeli uzyskano zezwolenie zgodnie z art. 64, 66 i 68 na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Państwa członkowskie udzielają zezwoleń, o których mowa w ust. 1, dotyczących konkretnego obszaru mierzonego w hektarach, po złożeniu przez producentów wniosku spełniającego obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria kwalifikowalności. Tych zezwoleń udziela się producentom bezpłatnie.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, są ważne przez trzy lata od daty udzielenia. Producent, który nie wykorzystał udzielonego zezwolenia w okresie jego ważności, podlega karom administracyjnym zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

4. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do nasadzeń lub ponownych nasadzeń na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów, ani do obszarów, z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora, ani do obszarów przeznaczonych do nowego nasadzenia dokonywanego w ramach działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, na mocy prawa krajowego.

*Artykuł 63*

**Mechanizm zabezpieczenia dotyczący nowych nasadzeń**

1. Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego.

2. Państwa członkowskie mogą:

a) zastosować na poziomie krajowym odsetek niższy od odsetka określonego w ust. 1;

▼B

b) ograniczyć udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego.

3. Każde z ograniczeń, o których mowa w ust. 2, musi przyczyniać się do uporządkowanego wzrostu nasadzeń winorośli, być ustalane w wysokości przekraczającej 0 % wzrostu i uzasadnione przez co najmniej jedną z następujących szczegółowych przyczyn:

a) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka nadmiernej podaży produktów sektora wina w stosunku do perspektyw rynkowych dla tych produktów, bez przekraczania wielkości koniecznej do zaspokojenia tej potrzeby;

b) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka znacznej dewaluacji konkretnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych.

4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wszelkie decyzje przyjęte zgodnie z ust. 2; powinny one zostać należycie uzasadnione. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych decyzjach, podając ich uzasadnienie.

*Artykuł 64*

**Udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia**

1. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski o zezwolenie w danym roku, nie przekracza obszaru udostępnionego przez dane państwo członkowskie, przyjmuje się wszystkie takie wnioski.

Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą stosować jako kryteria kwalifikowalności jedno lub większą liczbę następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów:

a) wnioskodawca posiada obszar upraw nie mniejszy niż obszar, w odniesieniu do którego składa wniosek o zezwolenie;

b) wnioskodawca posiada odpowiednie umiejętności i kompetencje;

c) wniosek nie pociąga za sobą ryzyka osłabienia reputacji odnośnej chronionej nazwy pochodzenia, co stanowi domniemanie, chyba że organy publiczne dowiodą występowania takiego ryzyka;

d) w należycie uzasadnionych przypadkach, jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, o ile są one stosowane w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny.

▼B

2. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski, o których mowa w ust. 1, przekracza obszar udostępniony przez dane państwo członkowskie, zezwoleń udziela się zgodnie z proporcjonalnym rozdziałem hektarów wśród wszystkich wnioskodawców na podstawie wielkości obszaru, w odniesieniu do którego złożyli oni wniosek o zezwolenie. Przyznanie zezwolenia może również w części lub całości być oparte na jednym lub większej liczbie następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów pierwszeństwa:

▼C2

a) producenci, którzy nasadzają winorośl po raz pierwszy i którzy prowadzą gospodarstwo rolne (nowi uczestnicy rynku);

▼B

b) obszary, na których winnice przyczyniają się do ochrony środowiska;

c) obszary przeznaczone do nowego nasadzania, które będzie prowadzone w ramach projektów związanych z konsolidacją gruntów;

d) obszary z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami;

e) zrównoważoność projektów dotyczących rozwoju lub ponownego sadzenia na podstawie oceny ekonomicznej;

f) obszary przeznaczone do nowego nasadzania, które przyczyniają się do zwiększania konkurencyjności na poziomie gospodarstwa i regionu;

g) projekty oferujące możliwość poprawy jakości produktów z oznaczeniami geograficznymi;

h) obszary przeznaczone do nowego nasadzania w ramach zwiększania rozmiarów małych i średnich przedsiębiorstw.

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej stosowane przez siebie kryteria, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz niezwłocznie powiadamiają o nich Komisję.

*Artykuł 65*

**Rola organizacji zawodowych**

Przy stosowaniu art. 63 ust. 2 państwo członkowskie może uwzględniać zalecenia przedstawione przez uznane organizacje zawodowe działające w sektorze wina, o których mowa w art. 152, 156 i 157, przez zainteresowane grupy producentów, o których mowa w art. 95, lub inne rodzaje organizacji zawodowych uznanych na podstawie ustawodawstwa tego państwa członkowskiego, pod warunkiem że zalecenia poprzedzono zawarciem porozumienia między odnośnymi reprezentatywnymi podmiotami działającymi na danym obszarze geograficznym.

Zalecenia dotyczą okresu nie dłuższego niż trzy lata.

*Artykuł 66*

▼C2

**Ponowne nasadzanie**

▼B

1. Państwa członkowskie automatycznie udzielają zezwolenia producentom, którzy począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. wykarczowali obszar, na którym uprawiano winorośl i złożyli wniosek o zezwolenie. Takie zezwolenia odpowiadają wykarczowanemu obszarowi pod względem czystego zbioru. Obszary objęte takimi zezwoleniami nie są wliczane do celów art. 63.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, producentom przewidującym wykarczowanie obszaru uprawy winorośli, jeżeli wykarczowanie nastąpi najpóźniej na koniec czwartego roku od daty posadzenia nowej winorośli.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do tego samego gospodarstwa rolnego, w którym miało miejsce karczowanie winorośli. Na obszarach kwalifikujących się do produkcji win oznaczonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa członkowskie mogą – na podstawie zalecenia organizacji zawodowej zgodnie z art. 65 – ograniczyć ponowne sadzenie do winorośli odpowiadającej takiej samej specyfikacji uprawniającej do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego co winorośl na obszarze wykarczowanym.

▼C2

4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w przypadku karczowania winorośli nasadzonej bez zezwolenia.

▼B

*Artykuł 67*

**Pomoc de minimis**

1. System zezwoleń na nasadzenia winorośli określony w niniejszym rozdziale nie ma zastosowania w państwach członkowskich, w których unijny przejściowy system praw do sadzenia ustanowiony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie miał zastosowania w dniu 31 grudnia 2007 r.

2. Państwa członkowskie, w których system, o którym mowa w ust. 1, miał zastosowanie w dniu 31 grudnia 2007 r. i w których obszar upraw winorośli objęta tym systemem nie przekracza 10 000 hektarów, mogą zadecydować, że nie będą wdrażać systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowionego w niniejszym rozdziale.

*Artykuł 68*

**Przepisy przejściowe**

1. Prawa do sadzenia przyznane producentom zgodnie z art. 85h, 85i lub 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed dniem 31 grudnia 2015 r., których ci producenci nie wykorzystali i które w tym dniu nie utraciły jeszcze ważności, mogą zostać od dnia 1 stycznia 2016 r. przekształcone w zezwolenia na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1 mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2023 r.

▼B

3. Obszary objęte zezwoleniami udzielonymi na mocy ust. 1 nie są wliczane do celów art. 63.

*Artykuł 69*

**Przekazane uprawnienia**

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) warunków stosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 62 ust. 4;

b) przepisów odnoszących się do kryteriów, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2;

c) dodawania kryteriów do kryteriów wymienionych w art. 64 ust. 1 i 2;

d) współistnienia winorośli, do której wykarczowania zobowiązał się producent, wraz z nowoposadzoną winoroślą zgodnie z art. 66 ust. 2;

e) podstaw podjęcia przez państwo członkowskie decyzji na mocy art. 66 ust. 3.

*Artykuł 70*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące:

a) procedur udzielania zezwoleń;

b) rejestrów, jakie mają prowadzić państwa członkowskie, oraz powiadomień, jakie mają być przesyłane Komisji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

**Kontrola systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli**

*Artykuł 71*

**Nasadzenia bez zezwolenia**

▼C2

1. Producenci karczują na własny koszt nasadzenia winoroślą dokonane bez zezwolenia.

2. Jeżeli producenci nie wykarczują winorośli w okresie czterech miesięcy od daty powiadomienia ich o nieprawidłowości, państwa członkowskie zapewniają wykarczowanie takich nasadzeń dokonanych bez zezwolenia w okresie dwóch lat następujących po zakończeniu tego okresu czteromiesięcznego. Związane z tym koszty ponoszą producenci, których to dotyczy.

▼C2

3. Państwa członkowskie do dnia 1 marca każdego roku przekazują Komisji informacje o sumarycznej wielkości obszaru, co do którego upewniono się, że został nasadzony winoroślą bez zezwolenia po dniu 1 stycznia 2016 r., a także o wielkości obszarów wykarczowanych zgodnie z ust. 1 i 2.

4. Producent, który nie spełnił obowiązku określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega karom określonym zgodnie z art. 64 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

5. Na obszarach nasadzonych winoroślą bez zezwolenia nie przysługują jakiekolwiek krajowe lub unijne środki wsparcia.

▼B

*Artykuł 72*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki określające szczegółowe wymogi w zakresie informowania, które mają spełniać państwa członkowskie, w tym ewentualnego zmniejszenia ograniczeń budżetowych przewidzianych w załączniku VI, w przypadku braku zgodności.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

TYTUŁ II

**PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I ORGANIZACJE PRODUCENTÓW**

*ROZDZIAŁ I*

***Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu***

Sekcja 1

**Normy handlowe**

Podsekcja 1

**Przepisy wstępne**

*Artykuł 73*

**Zakres stosowania**

Bez uszczerbku dla innych przepisów stosowanych do produktów rolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i spożywczym w celu zapewnienia, aby produkty spełniały normy higieniczne i zdrowotne, oraz w celu ochrony zdrowia zwierząt, roślin i ludzi, w niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące norm handlowych. Normy te dzielą się na normy obowiązkowe oraz określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie w odniesieniu do produktów rolnych.

▼B

Podsekcja 2

**Normy handlowe dla poszczególnych sektorów lub produktów**

*Artykuł 74*

**Zasada ogólna**

Produkty, dla których ustanowiono zgodnie z niniejszą sekcją normy handlowe w podziale na sektory lub produkty mogą być wprowadzane do obrotu w Unii tylko jeżeli są zgodne z tymi normami.

*Artykuł 75*

**Ustanawianie i treść**

1. Normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów:

a) oliwa z oliwek i oliwki stołowe;

b) owoce i warzywa;

c) przetworzone produkty z owoców i warzyw;

d) banany;

e) żywe rośliny;

f) jaja;

g) mięso drobiowe;

h) tłuszcze do smarowania przeznaczone do spożycia przez ludzi;

i) chmiel.

2. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz poprawić warunki ekonomiczne produkcji i wprowadzania do obrotu, a także jakość produktów rolnych objętych ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących norm handlowych w podziale na sektory lub produkty na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm, w celu dostosowania do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów, rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych oraz zapobiegania powstawaniu ►C2 przeszkód dla innowacji produktów. ◄

3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ([1]) normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć co najmniej jednego z następujących

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

▼B

wymogów określonych na podstawie sektora lub produktu i opartych na cechach charakterystycznych każdego sektora, potrzebie uregulowania wprowadzania do obrotu oraz na warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu:

a) definicji technicznych, oznaczeń i opisów handlowych dotyczących sektorów innych niż określone w art. 78;

b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria;

c) gatunku, odmiany roślin, rasy zwierząt lub typu handlowego;

d) prezentacji, etykietowania związanego z obowiązkowymi normami handlowymi, opakowania, zasad stosowanych w stosunku do zakładów pakowania, oznakowania, roku zbioru oraz użycia szczególnych określeń, bez uszczerbku dla art. 92–123;

e) kryteriów takich jak wygląd, konsystencja, budowa, właściwości produktu i procentowa zawartość wody;

f) specyficznych substancji użytych w produkcji, części składowych lub składników, włączając w to ich zawartość ilościową, czystość i tożsamość;

g) rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych i zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji;

h) kupażowania moszczu winogronowego i wina, w tym jego definicji, mieszania i jego ograniczeń;

i) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania, metody i temperatury konserwowania, przechowywania i transportu;

j) miejsca produkcji lub pochodzenia, z wyjątkiem mięsa drobiowego i tłuszczów do smarowania;

k) ograniczeń w odniesieniu do stosowania niektórych substancji i praktyk;

l) szczególnego wykorzystania;

m) warunków regulujących zbywanie, posiadanie, obrót i wykorzystywanie produktów niespełniających norm handlowych przyjętych na podstawie ust. 1 lub definicji, oznaczeń i opisów handlowych, o których mowa w art. 78, jak również warunków regulujących zbywanie produktów ubocznych.

▼B

4. Oprócz ust. 1, normy handlowe mogą mieć zastosowanie do sektora wina. Ust. 3 lit. f), g), h), k) i m) stosuje się do sektora wina.

5. Normy handlowe w odniesieniu do sektorów i produktów przyjęte na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu ustanawia się bez uszczerbku dla art. 84–88 oraz załącznika IX; normy te uwzględniają:

a) specyfikę danego produktu;

b) konieczność zapewnienia warunków ułatwiających wprowadzenie produktów do obrotu;

c) interes producentów polegający na przekazywaniu informacji o właściwościach produktu i produkcji oraz interes konsumentów polegający na otrzymywaniu adekwatnej i przejrzystej informacji na temat produktu, w tym miejsca produkcji ustalonego dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, po przeprowadzeniu oceny skutków, uwzględniającej w szczególności koszty i ►C2 obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych oraz korzyści dla producentów i konsumenta finalnego; ◄

d) dostępne metody określania cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów;

e) standardowe zalecenia przyjęte przez organy międzynarodowe;

f) potrzebę związaną z zachowaniem naturalnych i podstawowych właściwości produktów oraz z unikaniem wprowadzania istotnych zmian w składzie danego produktu.

6. W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz potrzeby poprawy warunków gospodarczych produkcji, wprowadzania do obrotu oraz jakości produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu zmiany wykazu sektorów, o którym mowa w ust. 1. ►C2 Takie akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub potrzeby innowacji produktów, a Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące tych aktów, w którym zawiera ocenę, w szczególności, potrzeb konsumentów, kosztów i obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w tym wpływu na rynek wewnętrzny i na handel międzynarodowy, oraz korzyści dla producentów i konsumenta finalnego. ◄

*Artykuł 76*

**Dodatkowe wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu produktów w sektorze owoców i warzyw**

1. Ponadto, w przypadku gdy ma to znaczenie w odniesieniu do mających zastosowanie norm handlowych, o których mowa w art. 75, produkty sektora owoców i warzyw, które mają zostać sprzedane konsumentowi jako produkty świeże, mogą być wprowadzane do obrotu tylko, jeżeli mają solidną i właściwą jakość handlową oraz jeżeli wskazano państwo pochodzenia.

▼B

2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1, a także wszelkie normy handlowe mające zastosowanie do sektora owoców i warzyw określone zgodnie z niniejszą podsekcją mają zastosowanie do wszystkich etapów wprowadzania do obrotu, w tym przywozu i wywozu, i mogą dotyczyć jakości, klasyfikacji, masy, wielkości, pakowania, opakowań, przechowywania, transportu, prezentacji i działań marketingowych.

3. Posiadacz produktów sektora owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać i wprowadzać do obrotu w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności.

4. W celu zapewnienia właściwego stosowania wymogu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w celu uwzględnienia niektórych szczególnych sytuacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących szczególnych odstępstw od niniejszego artykułu niezbędnych do jego właściwego stosowania.

*Artykuł 77*

**Certyfikacja chmielu**

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, spełnienia mających zastosowanie norm handlowych, produkty sektora chmielu pochodzące ze zbiorów lub wytworzone w Unii podlegają procedurze certyfikacji na mocy niniejszego artykułu.

2. Certyfikaty można wydawać wyłącznie dla produktów spełniających minimalne wymagania jakościowe obowiązujące na danym etapie wprowadzania do obrotu. W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, ekstraktu chmielowego oraz mieszanych produktów chmielowych, certyfikat może zostać wydany wyłącznie pod warunkiem, że zawartość alfa kwasów w tych produktach nie jest mniejsza od jej zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. Certyfikaty zawierają co najmniej informacje o:

a) miejscu lub miejscach produkcji chmielu;

b) roku lub latach zbiorów; oraz

c) odmianie lub odmianach.

4. Produkty sektora chmielu można wprowadzać do obrotu bądź wywozić tylko, jeżeli wydano dla nich certyfikat zgodnie z niniejszym artykułem.

W przypadku przywożonych produktów sektora chmielu świadectwo, o którym mowa w art. 190 ust. 2, uważa się za równoważne takiemu certyfikatowi.

▼B

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu przyjęcia środków stanowiących odstępstwo od ust. 4 niniejszego artykułu:

a) w celu spełnienia wymogów handlowych określonych państw trzecich; lub

b) w odniesieniu do produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym:

(i) pozostają bez uszczerbku dla normalnego obrotu produktami, dla których został wydany certyfikat; oraz

(ii) zawierają gwarancje mające na celu uniknięcie wszelkich niejasności związanych z tymi produktami.

*Artykuł 78*

**Definicje, oznaczenia i opisy handlowe dotyczące niektórych sektorów i produktów**

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie norm handlowych stosuje się definicje, oznaczenia i opisy handlowe określone w załączniku VII do następujących sektorów lub produktów:

a) wołowiny i cielęciny;

b) wina;

c) mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi;

d) mięsa drobiowego;

e) jaj;

f) tłuszczów do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi; oraz

g) oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

2. Definicje, oznaczenia lub opisy handlowe określone w załączniku VII mogą być używane w Unii wyłącznie w celu wprowadzenia na rynek produktu spełniającego odpowiednie wymogi ustanowione w tym załączniku.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zmian, odstępstw lub wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych przewidzianych w załączniku VII. Te akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub ►C2 potrzeby innowacji produktów. ◄

4. W celu zapewnienia, aby podmioty i państwa członkowskie jasno i właściwie rozumiały definicje i opisy handlowe przewidziane w załączniku VII, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zasad specyfikacji i stosowania tych definicji i norm.

▼B

5. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów i zmiany na rynku przetworów mlecznych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przetwory mleczne, w odniesieniu do których podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie, oraz określających niezbędne przepisy.

*Artykuł 79*

**Tolerancja**

1. Aby uwzględnić specyfikę każdego produktu lub sektora, różne etapy wprowadzania do obrotu, warunki techniczne, jakiekolwiek możliwe znaczące trudności praktyczne oraz dokładność i powtarzalność metod analizy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących tolerancji dla co najmniej jednej normy szczegółowej, której przekroczenie powoduje, iż cała partia produktów uważana jest za niezgodną z tą normą.

2. Przy przyjmowaniu aktów, o których mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia potrzebę niezmieniania swoistych cech produktu i unikania obniżenia jego jakości.

*Artykuł 80*

**Praktyki enologiczne i metody analizy**

1. W produkcji i konserwowaniu produktów wymienionych w załączniku VII część II w Unii stosuje się wyłącznie praktyki enologiczne zatwierdzone zgodnie z załącznikiem VIII i określone w art. 75 ust. 3 lit. g) oraz art. 83 ust. 2 i 3.

Akapitu pierwszego nie stosuje się do:

a) soku winogronowego oraz zagęszczonego soku winogronowego; oraz

b) moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego przeznaczonego do przygotowania soku winogronowego.

Dozwolone praktyki enologiczne są stosowane tylko do celów zapewnienia właściwej fermentacji winiarskiej, odpowiedniego konserwowania lub właściwego dojrzewania produktu.

Produkty wymienione w załączniku VII część II wytwarzane są w Unii zgodnie z przepisami ustanowionymi w załączniku VIII.

2. Produktów wymienionych w załączniku VII część II nie wprowadza się do obrotu w Unii, jeżeli:

a) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w Unii;

▼B

b) zostały poddane praktykom enologicznym niedozwolonym w danym państwie; lub

c) nie są zgodne z przepisami ustanowionymi w załączniku VIII.

Produkty sektora wina, które nie nadają się do obrotu zgodnie z akapitem pierwszym, zostają zniszczone. Na zasadzie odstępstwa od tego przepisu państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie niektórych produktów o określonych przez nie cechach w destylarniach i wytwórniach octu lub do użytku przemysłowego, pod warunkiem że takie zezwolenie nie staje się zachętą do produkcji produktów sektora wina wymienionych w części II załącznika VI z użyciem niedozwolonych praktyk enologicznych.

3. W przypadku zatwierdzania praktyk enologicznych dla wina, o których mowa w art. 75 ust. 3 lit. g), Komisja:

a) uwzględnia praktyki enologiczne i metody analizy zalecane i opublikowane przez OIV, a także wyniki eksperymentalnego stosowania dotychczas niedozwolonych praktyk enologicznych;

b) uwzględnia kwestię ochrony zdrowia ludzkiego;

c) uwzględnia potencjalne ryzyko dla konsumentów, którzy mogą zostać wprowadzeni w błąd ze względu na ugruntowane postrzeganie produktu i ich oczekiwania z nim związane, biorąc pod uwagę dostępność i skuteczność środków informacyjnych, które wykluczą takie ryzyko;

d) pozwala na zachowanie naturalnych i podstawowych właściwości wina i niewprowadzanie istotnych zmian w składzie danego produktu;

e) zapewnia akceptowalny minimalny poziom troski o środowisko;

f) przestrzega ogólnych zasad dotyczących praktyk enologicznych i przepisów określonych w załączniku VIII.

4. W celu zapewnienia prawidłowego postępowania z niezbywalnymi produktami sektora win, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do krajowych procedur, o których mowa w ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu, oraz odstępstw od nich, w zakresie wycofywania lub niszczenia produktów sektora wina niezgodnych z wymogami.

5. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające metody, o których mowa w art. 75 ust. 5 lit. d), w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku VII część II. Podstawą tych metod są wszelkie odpowiednie metody zalecane i opublikowane przez OIV, chyba że byłyby one nieskuteczne lub niewłaściwe w kontekście celu, do którego dąży Unia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W oczekiwaniu na przyjęcie takich aktów wykonawczych należy stosować metody i zasady dozwolone w danym państwie członkowskim.

▼B

*Artykuł 81*

**Odmiany winorośli**

1. Produkty wymienione w załączniku VII część II i wytwarzane w Unii powstają z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być klasyfikowane przez państwa członkowskie:

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

3. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina, obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich, nie przekracza 50 000 hektolitrów, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji przewidzianego w ust. 2 akapit pierwszy.

▼C2

Jednak również w tych państwach członkowskich można do celów produkcji wina sadzić, sadzić ponownie lub szczepić jedynie odmiany winorośli zgodne z ust. 2 akapit drugi.

▼B

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 akapit pierwszy i trzeci oraz ust. 3 akapit drugi państwa członkowskie zezwalają na sadzenie, ponowne sadzenie lub szczepienie następujących odmian winorośli do badań i eksperymentów naukowych:

a) odmian winorośli, które nie są sklasyfikowane, w przypadku państw członkowskich innych niż te, o których mowa w ust. 3;

b) odmian winorośli, które nie spełniają ust. 2 akapit drugi, w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

5. Obszary obsadzone odmianami winorośli do celów produkcji wina, które obsadzono z naruszeniem ust. 2, 3 i 4, podlegają wykarczowaniu.

▼C2

Nie ma jednak obowiązku karczowania takich obszarów, jeżeli dana produkcja przeznaczona jest wyłącznie na użytek własny gospodarstwa domowego producentów wina.

▼B

*Artykuł 82*

**Szczególne wykorzystanie wina nieodpowiadające kategoriom określonym w załączniku VII część II**

Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie zostało przeprowadzone przed dniem 1 września 1971 r., wino wyprodukowane z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacjach przygotowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 akapit pierwszy, lecz nieodpowiadające żadnej z kategorii określonych w załączniku VII część II, ►C2 jest przeznaczone wyłącznie na użytek własny gospodarstw domowych indywidualnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji. ◄

*Artykuł 83*

**Przepisy krajowe dotyczące niektórych produktów i sektorów**

1. Niezależnie od art. 75 ust. 2 państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy krajowe ustanawiające różne poziomy jakości dla tłuszczów do smarowania. Takie przepisy powinny umożliwiać przeprowadzenie oceny poziomów jakości na podstawie kryteriów odnoszących się przede wszystkim do zastosowanych surowców, organoleptycznych cech tych produktów oraz ich stabilności fizycznej i mikrobiologicznej.

Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym zapewniają, aby w odniesieniu do produktów innych państw członkowskich, które spełniają kryteria ustanowione w tych przepisach krajowych, można było na niedyskryminacyjnych warunkach używać określeń, które potwierdzają, że te kryteria zostały spełnione.

►C2 2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych lub zakazać ich stosowania oraz wprowadzić bardziej rygorystyczne zasady ◄ w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa unijnego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na eksperymentalne użycie niedozwolonych praktyk enologicznych.

4. W celu zapewnienia poprawnego i przejrzystego stosowania niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki stosowania ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jak również warunki posiadania i wykorzystywania produktów uzyskanych za pomocą praktyk eksperymentalnych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz obrotu tymi produktami.

▼B

5. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać dodatkowe przepisy krajowe dotyczące produktów objętych unijną normą handlową tylko wtedy, gdy przepisy te są zgodne z prawem Unii, zwłaszcza z zasadą swobodnego przepływu towarów, oraz z zastrzeżeniem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE ([1]).

Podsekcja 3

**Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie**

*Artykuł 84*

**Przepis ogólny**

Ustanawia się system określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie w podziale na sektory lub produkty, którego celem jest wspieranie producentów produktów rolnych, które posiadają cechy lub właściwości stanowiące wartość dodaną, w informowaniu o tych cechach lub właściwościach na rynku wewnętrznym, a w szczególności wspieranie i uzupełnianie specyficznych norm handlowych.

Podsekcja ta nie ma jednak zastosowania do produktów sektora wina, o których mowa w art. 92 ust. 1.

*Artykuł 85*

**Istniejące określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie**

1. Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie objęte tym systemem w dniu 20 grudnia 2013 r. wymieniono w załączniku IX, a warunki ich stosowania określa się zgodnie z art. 86 lit. a).

2. Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostają w mocy, z zastrzeżeniem wszelkich zmian, o ile nie zostaną unieważnione zgodnie z art. 86.

*Artykuł 86*

**Zastrzeganie, zmiana i unieważnienie określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie**

Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów, postęp naukowy i techniczny, sytuację na rynku oraz rozwój norm handlowych i międzynarodowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) zastrzegania dodatkowego określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie, z określeniem warunków jego stosowania;

([1]) Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

▼B

b) zmiany warunków stosowania określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie; lub

c) unieważnienia określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie.

*Artykuł 87*

**Dodatkowe określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie**

1. Określenie kwalifikuje się do zastrzeżenia jako określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie tylko, jeżeli spełnia wszystkie poniższe wymogi:

a) określenie jest związane z cechą produktu lub właściwością procesu produkcji lub przetwarzania oraz z konkretnym sektorem lub produktem;

b) stosowanie tego określenia umożliwia lepsze informowanie o wartości dodanej produktu ze względu na jego specyfikę czy też właściwości procesu produkcji lub przetwarzania;

c) przy wprowadzaniu do obrotu, specyfika lub właściwość, o których mowa w lit. a), jest możliwa do zidentyfikowania przez konsumentów w kilku państwach członkowskich;

d) zasady dotyczące stosowania określenia są zgodne z dyrektywą 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) lub rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

Przy wprowadzaniu dodatkowego określenia zastrzeżonego stosowanego fakultatywnie Komisja uwzględnia wszelkie stosowne normy międzynarodowe i istniejące określenia zastrzeżone dotyczące danych produktów lub sektorów.

2. Aby uwzględnić cechy charakterystyczne niektórych sektorów oraz oczekiwania konsumentów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających szczegółowe wymogi dotyczące wprowadzania dodatkowych określeń zastrzeżonych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 88*

**Ograniczenia w stosowaniu określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie**

1. Określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie może być stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które spełniają odpowiednie warunki stosowania.

2. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby etykietowanie produktu nie prowadziło do niejasności w kwestii oznaczenia jako określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie.

([1]) Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29).

▼B

3. Aby zapewnić zgodność produktów, do których odnoszą się określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie, z odpowiednimi warunkami stosowania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących dodatkowych przepisów w sprawie stosowania określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie.

Podsekcja 4

**Normy handlowe związane z przywozem i wywozem**

*Artykuł 89*

**Przepisy ogólne**

W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, oraz szczególne cechy niektórych produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) warunków, na podstawie których uznaje się, że produkty przywożone wykazują równoważny poziom zgodności z unijnymi normami handlowymi, oraz warunków, które umożliwiają odstępstwo od art. 74; oraz

b) przepisów dotyczących stosowania norm handlowych w odniesieniu do produktów wywożonych z Unii.

*Artykuł 90*

**Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina**

1. O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, przepisy dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz etykietowania wina określone w sekcji 2 niniejszego rozdziału oraz definicje, oznaczenia i opisy handlowe, o których mowa w art. 78 niniejszego rozporządzenia, stosuje się do produktów objętych kodami CN 2009 61, 2009 69 i 2204, przywożonych do Unii.

2. O ile nie postanowiono inaczej w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE produkty, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1, produkowane są zgodnie z praktykami enologicznymi dozwolonymi przez Unię na mocy niniejszego rozporządzenia lub – przed uzyskaniem pozwolenia zgodnie z art. 80 ust. 3 – produkowane zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez OIV.

3. Przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:

a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w państwie pochodzenia produktu, ujęty w wykazie, który zostanie publicznie udostępniony przez Komisję;

b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez podmiot lub służby wyznaczone przez państwo pochodzenia produktu, o ile dany produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

▼B

Podsekcja 5

**Przepisy wspólne**

*Artykuł 91*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

▼C2

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

▼B

►C2 a) ustanawiające wykaz mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w załączniku VII część III pkt 5 akapit drugi, oraz tłuszczów do smarowania, o których mowa w załączniku VII część VII pkt I akapit szósty lit. a), ◄ na podstawie orientacyjnych wykazów produktów, które państwa członkowskie uznają za odpowiadające na ich terytoriach tym przepisom, i które to wykazy państwa członkowskie przesyłają do Komisji;

b) ustanawiające przepisy dotyczące wdrażania norm handlowych w odniesieniu do poszczególnych sektorów lub produktów;

c) ustanawiające przepisy odnoszące się do ustalania, czy produkty zostały poddane procesom niezgodnym z zatwierdzonymi praktykami enologicznymi;

d) ustanawiające metody analizy prowadzącej do określenia charakterystyki produktów;

e) ustanawiające przepisy w zakresie ustalania poziomu tolerancji;

f) ustanawiające przepisy dotyczące wdrażania środków, o których mowa w art. 89;

g) ustanawiające przepisy dotyczące identyfikacji lub rejestracji producentów lub obiektów przemysłowych, w których produkt został przygotowany lub przetworzony, przepisy dotyczące procedury certyfikacji oraz dotyczące dokumentów handlowych, dokumentów towarzyszących i prowadzenia rejestrów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

**Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i określenia tradycyjne w sektorze wina**

Podsekcja 1

**Przepisy wprowadzające**

*Artykuł 92*

**Zakres stosowania**

▼C2

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych zamieszczone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16.

▼B

2. Podstawą przepisów, o których mowa w ust. 1, jest:

a) ochrona uzasadnionych interesów konsumentów i producentów;

b) zapewnienie sprawnego funkcjonowania wewnętrznego rynku odnośnych produktów; oraz

c) promocja produkcji produktów wysokiej jakości, o których mowa w niniejszej sekcji, przy zezwoleniu na stosowanie krajowych środków wspierających politykę jakości.

Podsekcja 2

**Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne**

*Artykuł 93*

**Definicje**

1. Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

a) „nazwa pochodzenia” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, państwa, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, spełniającego następujące wymogi:

(i) jakość i właściwości produktu są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi;

(ii) winogrona, z których produkt jest produkowany, pochodzą wyłącznie z tego obszaru geograficznego;

(iii) jego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz

(iv) produkt otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*;

b) „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, państwa, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 92 ust. 1, spełniającego następujące wymogi:

(i) posiada szczególną jakość, reputację lub inne właściwości, które można przypisać temu pochodzeniu geograficznemu;

(ii) przynajmniej 85 % winogron, z których jest produkowany, pochodzi wyłącznie z tego obszaru geograficznego;

▼B

(iii) jego produkcja odbywa się na tym obszarze geograficznym; oraz

(iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.

2. Niektóre tradycyjnie używane nazwy stanowią nazwę pochodzenia, w przypadku gdy:

a) oznaczają wino;

b) odnoszą się do nazwy geograficznej;

c) spełniają wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv); oraz

d) podlegały procedurze obejmowania ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określonej w niniejszej podsekcji.

3. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne, w tym odnoszące się do obszarów geograficznych w państwach trzecich, kwalifikują się do ochrony w Unii na podstawie przepisów określonych w niniejszej podsekcji.

4. Produkcja, o której mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (iii), obejmuje wszystkie działania od zbioru winogron do zakończenia procesów winiarskich, z wyjątkiem procesów poprodukcyjnych.

5. Do celu stosowania ust. 1 lit. b) ppkt (ii) maksymalnie 15 % winogron, które może pochodzić spoza wyznaczonego obszaru, musi pochodzić z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym położony jest ten obszar.

*Artykuł 94*

**Wnioski o objęcie ochroną**

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:

a) nazwę, która ma być chroniona;

b) nazwę i adres wnioskodawcy;

c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz

d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

▼B

2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:

a) nazwę, która ma być chroniona;

b) opis wina lub win:

(i) w odniesieniu do nazwy pochodzenia – najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;

(ii) w odniesieniu do oznaczenia geograficznego – najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;

c) w stosownych przypadkach - szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;

d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;

e) maksymalną wydajność z hektara;

f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;

g) szczegóły określające związek, o którym mowa w lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i);

h) mające zastosowanie wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym lub krajowym lub, w przypadku gdy tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem Unii;

i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

3. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w ust. 1 i 2 zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jej państwie pochodzenia.

*Artykuł 95*

**Wnioskodawcy**

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub – w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach – jeden producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.

▼B

2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie win, które produkują.

3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym można złożyć wspólny wniosek.

*Artykuł 96*

**Wstępna procedura krajowa**

1. Wnioski o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego win pochodzących z Unii są przedmiotem wstępnej procedury krajowej.

2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

3. Państwo członkowskie, w którym złożono wniosek o objęcie ochroną, sprawdza go w celu stwierdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszej podsekcji.

To państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę, zapewniając odpowiednią publikację wniosku oraz przewidując okres przynajmniej dwóch miesięcy od daty publikacji, w którym każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium tego państwa może wnieść sprzeciw wobec zaproponowanej ochrony, poprzez przedstawienie należycie uzasadnionego oświadczenia temu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie oceniające wniosek stwierdza, że nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są niezgodne z warunkami określonymi w niniejszej podsekcji lub z prawem Unii, odrzuca wniosek.

5. Jeśli państwo członkowskie oceniające wniosek uważa, że wymagania są spełnione, przeprowadza procedurę krajową, zapewniając odpowiednią publikację specyfikacji produktu przynajmniej w internecie oraz przekazuje wniosek Komisji.

*Artykuł 97*

**Rozpatrywanie wniosków przez Komisję**

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

2. Komisja sprawdza, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 94, spełniają warunki określone w niniejszej podsekcji.

▼B

3. W przypadku gdy Komisja uzna, że warunki określone w niniejszej podsekcji są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze dotyczące publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), oraz odesłania do publikacji specyfikacji produktu dokonanej w toku wstępnej procedury krajowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

4. W przypadku gdy Komisja uzna, że warunki określone w niniejszej podsekcji nie są spełnione, przyjmuje akty wykonawcze odrzucające wniosek.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 98*

**Procedura zgłaszania sprzeciwu**

W terminie dwóch miesięcy od daty publikacji jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), każde państwo członkowskie lub państwo trzecie, lub każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes oraz mająca miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo wnioskujące o objęcie ochroną lub na terytorium państwa trzeciego, mogą zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji należycie uzasadnionego oświadczenia odnoszącego się do warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszej podsekcji.

W przypadku osób fizycznych lub prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwach trzecich takie oświadczenie składa się, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego państwa trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym.

*Artykuł 99*

**Decyzja o objęciu ochroną**

Na podstawie posiadanych informacji i po zakończeniu procedury zgłaszania sprzeciwu, o której mowa w art. 98, Komisja przyjmuje akty wykonawcze obejmujące ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełniającego warunki określone w niniejszej podsekcji i zgodnego z prawem Unii, albo odrzucające wniosek, który nie spełnia tych warunków.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 100*

**Homonimy**

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, jest rejestrowana z należytym uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz ryzyka błędnego zrozumienia.

▼B

Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy nazwa jest poprawna w odniesieniu do faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia tych produktów.

Zarejestrowana nazwa homonimiczna może być stosowana tylko, jeżeli istnieje w praktyce wystarczające rozróżnienie między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nazwa, w odniesieniu do której składany jest wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy prawa krajowego państw członkowskich.

3. W przypadku gdy nazwa odmiany winorośli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, nazwy tej nie stosuje się do celów etykietowania produktów rolnych.

Aby uwzględnić istniejące praktyki związane z etykietowaniem, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających wyjątki od tej zasady.

4. Ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów objętych art. 93 niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych mających zastosowanie do napojów spirytusowych w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ([1]).

*Artykuł 101*

**Dodatkowe podstawy odmowy objęcia ochroną**

1. Nazwa, która stała się nazwą rodzajową, nie jest obejmowana ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszej sekcji „nazwa, która stała się nazwą rodzajową” oznacza nazwę wina, która – pomimo że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu – stała się nazwą zwyczajową danego wina w Unii.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, pod uwagę brane są wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności:

a) istniejąca sytuacja w Unii, zwłaszcza w zakresie konsumpcji;

b) odnośne prawo unijne lub krajowe.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

▼B

2. Nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w przypadku gdy w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

*Artykuł 102*

**Stosunek do znaków towarowych**

1. Wniosek o rejestrację znaku towarowego, który zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub składa się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, które nie są zgodne ze specyfikacją danego produktu, lub których stosowanie podlega art. 103 ust. 2, i które dotyczą produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w załączniku VII część II:

a) jest odrzucany, jeżeli złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego i nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostały następnie objęte ochroną; lub

b) zostaje uznany za nieważny.

2. Bez uszczerbku dla art. 101 ust. 2, znak towarowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i którego dotyczy wniosek, zarejestrowany lub ustanowiony poprzez używanie w dobrej wierze, jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez odnośne prawo krajowe, na terytorium Unii przed datą rozpoczęcia ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego w państwie pochodzenia albo przed dniem 1 stycznia 1996 r., może pozostać w użyciu, a jego okres stosowania dla tego produktu może zostać przedłużony niezależnie od ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE ([1]) lub w rozporządzeniu Rady (WE) nr 207/2009 ([2]).

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, podobnie jak i stosowanie odpowiednich znaków towarowych.

*Artykuł 103*

**Ochrona**

1. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1).

▼B

2. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne oraz wino, w odniesieniu do którego chronione oznaczenie jest stosowane zgodnie ze specyfikacją produktu, są chronione przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem tej chronionej nazwy w celach handlowych:

(i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub

(ii) w zakresie, w jakim takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” lub podobne;

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym produktem sektora wina, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;

d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 101 ust. 1.

*Artykuł 104*

**Rejestr**

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina. Do rejestru można wpisywać nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na podstawie umów międzynarodowych, których Unia jest umawiającą się stroną. Nazwy te wpisuje się do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w tych umowach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 105*

**Zmiany w specyfikacji produktu**

Wnioskodawca spełniający warunki ustanowione w art. 95 może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

▼B

*Artykuł 106*

**Unieważnienie**

►C2 Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze ◄ unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu już nie jest zachowana.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 107*

**Istniejące chronione nazwy win**

1. Nazwy win, o których mowa w art. 51 i 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 ([1]) i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 ([2]), są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze określonym w art. 104 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja podejmuje – w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia – odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia z rejestru przewidzianego w art. 104 niniejszego rozporządzenia nazw win, do których stosuje się art. 118s ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Art. 106 nie stosuje się do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może z własnej inicjatywy przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 93.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

4. W przypadku Chorwacji na mocy niniejszego rozporządzenia chronione są nazwy win opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([3]), z zastrzeżeniem pozytywnego wyniku procedury zgłaszania sprzeciwu. Komisja odnotowuje je w rejestrze, o którym mowa w art. 104 niniejszego rozporządzenia.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 118 z 4.5.2002, s. 1).

([3]) Dz.U. C 116 z 14.4.2011, s. 12.

▼B

*Artykuł 108*

**Opłaty**

Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, pisemnych zgłoszeń sprzeciwu, wniosków o zmiany i wniosków o unieważnienie na mocy niniejszej podsekcji.

*Artykuł 109*

**Przekazane uprawnienia**

1. Aby uwzględnić specyfikę produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) dodatkowe kryteria wyznaczania obszaru geograficznego; oraz

b) ograniczenia i odstępstwa dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym.

2. Aby zapewnić jakość i identyfikowalność produktów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich specyfikacja produktu może zawierać dodatkowe wymogi.

3. Aby zapewnić ochronę praw i uzasadnionych interesów producentów i podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) rodzaj wnioskodawcy, który może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

►C2 b) warunki, które muszą być spełnione w odniesieniu do wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, rozpatrywanie wniosków przez Komisję, procedurę zgłaszania sprzeciwu, ◄ procedury wprowadzania zmian, unieważnienia ochrony i zmiany chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

c) warunki dotyczące wniosków transgranicznych;

d) warunki dotyczące wniosków w odniesieniu do obszaru geograficznego w państwie trzecim;

e) termin, od jakiego stosuje się ochronę lub zmianę dotyczącą ochrony;

f) warunki dotyczące zmian do specyfikacji produktów.

4. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających ograniczenia dotyczące chronionej nazwy.

▼B

5. Aby zapewnić podmiotom gospodarczym i właściwym organom, że stosowanie niniejszej podsekcji w odniesieniu do nazw win, które objęto ochroną przed dniem 1 sierpnia 2009 r. lub w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą, nie będą miały na nich niewłaściwego wpływu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy przejściowe dotyczące:

a) nazw win, które państwa członkowskie uznały za nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficzne przed dniem 1 sierpnia 2009 r., i nazw win, w odniesieniu do których wnioski o objęcie ochroną złożono przed tą datą;

b) win wprowadzonych do obrotu lub opatrzonych etykietą przed określoną datą; oraz

c) zmian do specyfikacji produktów.

*Artykuł 110*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące:

a) informacji, które należy podać w specyfikacji produktu w odniesieniu do związku między obszarem geograficznym a produktem końcowym;

b) udostępniania opinii publicznej decyzji o objęciu ochroną lub odrzuceniu wniosku;

c) stworzenia i prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 104;

d) zmiany z chronionej nazwy pochodzenia na chronione oznaczenie geograficzne;

e) składania wniosków transgranicznych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmiany dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jak również procedury rozpatrywania zgłoszeń w sprawie sprzeciwu, unieważnienia, zmiany oraz przedkładania informacji dotyczących istniejących chronionych nazw win, w szczególności w odniesieniu do:

a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;

▼B

b) terminów,

c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 111*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

W przypadku gdy sprzeciw zostaje uznany za niedopuszczalny, Komisja przyjmuje akt wykonawczy odrzucający go jako niedopuszczalny. Ten akt wykonawczy przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

Podsekcja 3

**Określenia tradycyjne**

*Artykuł 112*

**Definicja**

„Określenie tradycyjne" oznacza określenie produktów, o których mowa w art. 92 ust. 1, tradycyjnie używane w państwach członkowskich, aby wskazać:

a) że produkt ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na mocy prawa Unii lub prawa krajowego; lub

b) produkcję, metodę dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktem o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.

*Artykuł 113*

**Ochrona**

1. Chronionego określenia tradycyjnego można używać wyłącznie w odniesieniu do produktu, który został wyprodukowany zgodnie z definicją przewidzianą w art. 112.

Określenia tradycyjne są chronione przed użyciem niezgodnym z prawem.

2. Określenia tradycyjne są chronione, wyłącznie w języku i w odniesieniu do kategorii produktów sektora wina wskazanych we wniosku, przed:

a) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, w tym w przypadku uzupełnienia chronionego określenia zwrotami takimi jak: „w stylu", „typu", „według metody", „na sposób", „imitacja", „o smaku", „podobne do" lub podobnymi;

▼B

b) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd wskazaniem rodzaju, charakterystyki lub zasadniczych cech produktu, umieszczonym na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach dotyczących danego produktu;

c) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumenta w błąd, w szczególności powodującymi mylne wyobrażenie, że wino objęte jest chronionym określeniem tradycyjnym.

3. Określenia tradycyjne nie stają się nazwami rodzajowymi w Unii.

*Artykuł 114*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 dotyczących języka oraz pisowni określenia tradycyjnego, która ma być chroniona.

2. W celu zapewnienia ochrony praw i uzasadnionych interesów producentów i podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) rodzaj wnioskodawców, którzy mogą ubiegać się o ochronę określenia tradycyjnego;

b) warunki ważności wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego;

c) podstawy sprzeciwu wobec zaproponowanego uznania określenia tradycyjnego;

d) zakres ochrony, związek ze znakami towarowymi, chronionymi określeniami tradycyjnymi, chronionymi nazwami pochodzenia lub chronionymi oznaczeniami geograficznymi, homonimami lub niektórymi nazwami winorośli;

e) podstawy unieważnienia określenia tradycyjnego;

f) termin składania wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego lub zgłoszenia w sprawie sprzeciwu lub unieważnienia;

g) procedur, które należy stosować w przypadku wniosku o objęcie ochroną określenia tradycyjnego, w tym rozpatrywania przez Komisję, procedury sprzeciwu i procedur dotyczących unieważnienia i zmiany.

3. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich określenia tradycyjne mogą być używane dla produktów z państw trzecich, oraz określających odstępstwa od art. 112 i art. 113 ust. 2.

▼B

*Artykuł 115*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki w odniesieniu do procedury rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną lub wniosków o zatwierdzenie zmian określenia tradycyjnego, jak również procedury w zakresie zgłoszeń w sprawie sprzeciwu lub unieważnienia, w szczególności w odniesieniu do:

a) wzorów dokumentów i formatu przekazywania danych;

b) terminów,

c) szczegółowych informacji dotyczących faktów, dowodów i dokumentów towarzyszących, które należy składać wraz z wnioskiem lub zgłoszeniem;

d) szczegółowych przepisów dotyczących udostępniania opinii publicznej chronionych określeń tradycyjnych.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze przyjmujące lub odrzucające wniosek o objęcie ochroną określenia tradycyjnego lub zgłoszenia w sprawie zmiany określenia chronionego lub o unieważnienie ochrony określenia tradycyjnego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zapewniające ochronę określeń tradycyjnych będących przedmiotem wniosku, który został przyjęty, w szczególności poprzez dokonanie ich klasyfikacji zgodnie z art. 112 oraz publikację jego definicji lub warunków stosowania.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 116*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

W przypadku gdy sprzeciw zostaje uznany za niedopuszczalny, Komisja przyjmuje akt wykonawczy odrzucający go jako niedopuszczalny. Ten akt wykonawczy przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

Sekcja 3

**Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina**

*Artykuł 117*

**Definicja**

Do celów niniejszej sekcji:

a) „etykietowanie” oznacza wszelkie wyrazy, dane szczegółowe, znaki towarowe, znaki firmowe, elementy graficzne lub symbole umieszczone na wszelkich opakowaniach, dokumentach, ulotkach informacyjnych, etykietach, obwódkach lub pierścieniach towarzyszących danemu produktowi lub odnoszących się do niego;

▼B

b) „prezentacja” oznacza wszelkie informacje przekazywane konsumentom za pomocą opakowania danego produktu, w tym formę i typ butelek.

*Artykuł 118*

**Stosowanie przepisów horyzontalnych**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do etykietowania i prezentacji produktów stosuje się dyrektywę Rady 89/396/EWG [1], dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [2], dyrektywę 2008/95/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 1169/2011.

Etykietowanie produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16, nie może być uzupełniane określeniami innymi niż określenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, chyba że te określenia spełniają wymogi dyrektywy 2000/13/WE lub rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

*Artykuł 119*

**Obowiązkowe dane szczegółowe**

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II;

b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

(i) termin „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”; oraz

(ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,

d) wskazanie miejsca wytworzenia;

e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;

f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz

g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.

---

[1] Dyrektywa Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy (Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21).

[2] Dyrektywa 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych, uchylająca dyrektywy Rady 75/106/EWG i 80/232/EWG oraz zmieniająca dyrektywę Rady 76/211/EWG (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17).

▼B

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a) odesłanie do kategorii produktu sektora wina może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) odesłanie do terminów „chroniona nazwa pochodzenia" lub „chronione oznaczenie geograficzne" może zostać pominięte w następujących przypadkach:

a) gdy na etykiecie, zgodnie ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 94 ust. 2, umieszczono określenie tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. a);

b) w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, które określi Komisja, w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 227, aby zapewnić zgodność z aktualnymi praktykami związanymi z etykietowaniem.

*Artykuł 120*

**Fakultatywne dane szczegółowe**

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, może obejmować w szczególności następujące fakultatywne dane szczegółowe:

a) rocznik;

b) nazwę jednej lub kilku odmian winorośli;

c) w przypadku win innych niż te, o których mowa w art. 119 ust. 1 lit. g), informacje na temat zawartości cukru;

d) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, określenia tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. b);

e) unijny symbol oznaczający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

f) określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji;

g) dla win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym – nazwę innej jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar, do którego odnosi się nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

▼B

2. Bez uszczerbku dla art. 100 ust. 3, w odniesieniu do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. a) i b), dla win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego:

a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak aby zagwarantować prawdziwość danych informacji;

b) na podstawie niedyskryminacyjnych i obiektywnych kryteriów i z należytym uwzględnieniem uczciwej konkurencji, państwa członkowskie mogą sporządzać wykazy wyłączonych odmian winorośli dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, w szczególności gdy:

(i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że odmiana winorośli stanowi integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

(ii) kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;

►C2 c) mieszaniny win pochodzących z różnych państw członkowskich ◄ nie uprawniają do podawania na etykiecie odmiany winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustalą inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli.

*Artykuł 121*

**Języki**

1. Obowiązkowe i fakultatywne dane szczegółowe, o których mowa w art. 119 i 120, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w co najmniej jednym języku urzędowym Unii.

2. Niezależnie od ust. 1, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, o których mowa w art. 112 lit. b), podawane są na etykiecie w języku lub językach obszarów, do których odnosi się ochrona. W przypadku gdy w zapisie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego lub szczególnej nazwy krajowej używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawiać się w jednym lub większej liczbie języków urzędowych Unii.

*Artykuł 122*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zawierających przepisy i ograniczenia dotyczące:

a) prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszej sekcji;

▼B

b) obowiązkowych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania obowiązkowych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(ii) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących obowiązkowych danych szczegółowych;

(iv) przepisów dopuszczających dalsze odstępstwa w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 119 ust. 2, w odniesieniu do pomijania odesłania do kategorii produktu sektora wina; oraz

(v) przepisów dotyczących stosowania języków;

c) fakultatywnych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania fakultatywnych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(ii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących fakultatywnych danych szczegółowych;

d) prezentacji w odniesieniu do:

(i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;

(ii) warunków stosowania butelek i zamknięć typu „wino musujące”;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących prezentacji;

(iv) przepisów dotyczących stosowania języków.

2. W celu zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, w przypadku gdy ta nazwa pochodzenia lub to oznaczenie geograficzne spełnia niezbędne wymogi.

3. W celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze nie ponosiły szkody, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy przejściowe dotyczące wina, które wprowadzono do obrotu i opatrzono etykietą zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.

4. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających odstępstwa od niniejszej sekcji w odniesieniu do produktów będących przedmiotem wywozu, o ile wymaga tego prawo danego państwa trzeciego.

▼B

*Artykuł 123*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące procedur i kryteriów technicznych mających zastosowanie do niniejszej sekcji, w tym środki niezbędne do procedur certyfikacji, zatwierdzania i weryfikacji mających zastosowanie do win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*ROZDZIAŁ II*

***Przepisy szczegółowe dotyczące poszczególnych sektorów***

Sekcja 1

**Cukier**

*Artykuł 124*

**Czas trwania**

Z wyjątkiem art. 125 i art. 126 niniejsza sekcja ma zastosowanie do końca roku gospodarczego 2016/2017.

Podsekcja 1

**Środki szczególne**

*Artykuł 125*

**Porozumienia w sektorze cukru**

1. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej, obejmujące przedsiewne umowy dostawy, są regulowane przez pisemne porozumienia branżowe między, z jednej strony, unijnymi plantatorami buraków cukrowych i trzciny cukrowej lub organizacjami, których są oni członkami i które działają w ich imieniu, a z drugiej strony – unijnymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi lub organizacjami, których są one członkami i które działają w ich imieniu.

2. Przedsiębiorstwa cukrownicze powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego, w którym produkują cukier, o zawarciu porozumień branżowych, o których mowa w załączniku II część II sekcja A pkt 6.

3. Od dnia 1 października 2017 r. porozumienia branżowe będą dostosowywane do warunków zakupu określonych w załączniku X.

4. W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz jego rozwoju w okresie po zakończeniu stosowania kwot produkcyjnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych służących:

a) aktualizacji warunków, o których mowa w załączniku II część II sekcja A;

▼B

b) aktualizacji warunków zakupu buraków, o których mowa w załączniku X;

c) określenia dalszych zasad ustalania wagi brutto, tary oraz zawartości cukru w burakach cukrowych dostarczanych przedsiębiorstwu, a także zasad dotyczących wysłodków buraczanych.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do celu stosowania niniejszego artykułu, w tym w odniesieniu do procedur, powiadomień i pomocy administracyjnej w przypadku porozumień branżowych obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 126*

**Sprawozdawczość cenowa na rynku cukru**

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające system informowania o cenach na rynku cukru, w tym ustalenia dotyczące publikacji na temat poziomów cen na tym rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

System, o którym mowa w akapicie pierwszym, opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące biały cukier lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem. Informacje te uznaje się za poufne.

Komisja zapewnia, aby nie były publikowane konkretne ceny ani nazwy poszczególnych podmiotów gospodarczych.

Podsekcja 2

**Wymogi mające zastosowanie do sektora cukru w okresie, o którym mowa w art. 124**

*Artykuł 127*

**Umowy dostawy**

1. Oprócz wymogów określonych w art. 125 ust. 1, porozumienia branżowe muszą spełniać warunki zakupu określone w załączniku XI.

2. W umowach dostawy wprowadza się rozróżnienie w zależności od tego, czy ilość cukru, która ma zostać wyprodukowana z buraków cukrowych, jest:

a) cukrem kwotowym; czy

b) cukrem pozakwotowym.

▼B

3. Każde przedsiębiorstwo cukrownicze dostarcza państwu członkowskiemu, w którym produkuje cukier, informacje dotyczące:

a) ilości buraków, o których mowa w ust. 2 lit. a), na jaką przedsiębiorstwo zawarło przedsiewne umowy dostawy, oraz zawartości cukru, jakiej dotyczą te umowy;

b) odpowiadającego im szacunkowego uzysku.

Państwa członkowskie mogą zwrócić się o dodatkowe informacje.

4. Przedsiębiorstwa cukrownicze, które nie podpisały przedsiewnych umów dostawy buraków kwotowych po cenach minimalnych, o których mowa w art. 135, w ilości odpowiadającej kwocie cukru posiadanej przez to przedsiębiorstwo skorygowanej w razie konieczności w wyniku zastosowania współczynnika prewencyjnego wycofania, ustalonego zgodnie z art. 130 ust. 2 akapit pierwszy, są zobowiązane zapłacić co najmniej cenę minimalną za buraki kwotowe dla całości buraków cukrowych przetwarzanych przez te przedsiębiorstwa na cukier.

5. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez dane państwo członkowskie, porozumienia branżowe mogą przewidywać odstępstwa od ust. 2, 3 i 4.

6. W przypadku braku porozumień branżowych dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne kroki zgodne z niniejszym rozporządzeniem w celu ochrony interesów zainteresowanych stron.

*Artykuł 128*

**Opłata produkcyjna**

1. Kwota cukru, kwota izoglukozy i kwota syropu inulinowego przyznane zgodnie z art. 136 ust. 2 przedsiębiorstwom produkującym cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy podlegają opłacie produkcyjnej.

2. Środki dotyczące ustalenia wysokości opłaty produkcyjnej od cukru kwotowego, izoglukozy kwotowej i kwotowego syropu inulinowego, o której to opłacie mowa w ust. 1, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 129*

**Refundacja produkcyjna**

1. Dla produktów sektora cukru wymienionych w załączniku I część III lit. b)–e) może zostać przyznana refundacja produkcyjna, jeżeli nadwyżka cukru, cukier importowany, nadwyżka izoglukozy lub nadwyżka syropu inulinowego, potrzebne do wytworzenia produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2 akapit drugi lit. b) oraz c), nie są dostępne w cenie odpowiadającej cenom światowym.

2. Środki dotyczące ustalenia wysokości refundacji produkcyjnej, o której mowa w ust. 1, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

▼B

*Artykuł 130*

**Wycofanie cukru z rynku**

1. W celu uniknięcia spadków cen na rynku wewnętrznym oraz zapobiegania przypadkom nadprodukcji na podstawie przewidywanego bilansu dostaw, a także uwzględniając zobowiązania Unii wynikające z umów międzynarodowych zgodnie z TFUE, Komisja może przyjmować akty wykonawcze wycofujące z rynku w danym roku gospodarczym ilości cukru lub izoglukozy wyprodukowane w ramach kwot przekraczające próg obliczony zgodnie z ust. 2.

2. Próg wycofania, o którym mowa w ust. 1, ustala się dla każdego przedsiębiorstwa z przyznaną kwotą, mnożąc tę kwotę przez współczynnik. Najpóźniej do dnia 28 lutego poprzedniego roku gospodarczego Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustalające wysokość współczynnika dla roku gospodarczego na podstawie przewidywanych tendencji rynkowych.

Na podstawie uaktualnionych tendencji rynkowych Komisja może do dnia 31 października danego roku gospodarczego przyjmować akty wykonawcze dostosowujące albo – w przypadku gdy taka decyzja nie zostanie podjęta na podstawie akapitu pierwszego – ustalające współczynnik.

3. Każde przedsiębiorstwo posiadające kwotę, przechowuje na własny koszt, do rozpoczęcia kolejnego roku gospodarczego cukier wyprodukowany w ramach kwoty, którego ilość przekracza wielkość progową obliczoną zgodnie z ust. 2. Ilości cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego wycofane w roku gospodarczym uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty przyznanej na następny rok gospodarczy.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, po uwzględnieniu przewidywanych tendencji na rynku cukru, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przewidujące, że w bieżącym lub następnym roku gospodarczym lub w obu tych latach całość lub część wycofanego cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego należy uznać za:

a) nadwyżki cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, które mogą stać się cukrem przemysłowym, izoglukozą przemysłową lub przemysłowym syropem inulinowym; lub

b) produkcję w ramach kwoty tymczasowej, z której część może zostać zarezerwowana na wywóz, nie naruszając zobowiązań Unii wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

4. Jeżeli podaż cukru w Unii jest niewystarczająca, Komisja może przyjmować akty wykonawcze zezwalające na sprzedaż pewnej ilości wycofanego cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego na rynku Unii przed końcem okresu wycofania.

▼B

5. W przypadku gdy wycofany cukier jest uznawany za pierwszy cukier wyprodukowany w kolejnym roku gospodarczym, plantatorom buraków płaci się cenę minimalną dla tego roku gospodarczego, o której mowa w art. 135.

W przypadku gdy wycofany cukier zostaje wykorzystany jako cukier przemysłowy lub jest wywożony zgodnie z ust. 3 akapit drugi lit. a) lub b) niniejszego artykułu, wymogi określone w art. 135 dotyczące ceny minimalnej nie mają zastosowania.

W przypadku gdy wycofany cukier zostaje sprzedany na rynku Unii przed zakończeniem okresu wycofania zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, plantatorom buraków cukrowych płaci się cenę minimalną dla bieżącego roku gospodarczego.

6. Akty wykonawcze w ramach niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 131*

**Tymczasowy mechanizm zarządzania rynkiem**

1. W okresie, o którym mowa w art. 124, Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zapewnienia wystarczających dostaw cukru na rynek unijny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Środki te mogą również dostosowywać – dla niezbędnych ilości dostaw i przez niezbędny okres – poziom należności celnych od przywozu cukru surowego.

W kontekście tymczasowego mechanizmu zarządzania rynkiem, środki dotyczące ustalania opłat z tytułu nadwyżek są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające odpowiednią ilość cukru pozakwotowego oraz importowanego cukru surowego, które mogą zostać wprowadzone na rynek unijny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 132*

**Przekazane uprawnienia**

W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz zapewnienia należytego uwzględnienia interesów wszystkich stron, mając na uwadze potrzebę zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniom na rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) warunków zakupu i umów dostawy, o których mowa w art. 127;

▼B

b) aktualizacji warunków zakupu buraków, o których mowa w załączniku XI;

c) kryteriów, jakie mają być stosowane przez przedsiębiorstwa cukrownicze przy podziale między sprzedawców buraków ilości buraków objętych przedsiewnymi umowami dostawy, o których mowa w art. 127 ust. 3.

*Artykuł 133*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zastosowania niniejszej podsekcji w odniesieniu do procedur, treści i kryteriów technicznych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Podsekcja 3

**System ograniczania produkcji**

*Artykuł 134*

**Kwoty w sektorze cukru**

1. System kwot ma zastosowanie do cukru, izoglukozy i syropu inulinowego.

2. W odniesieniu do systemu kwot, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli producent przekroczy przyznaną mu kwotę i nie wykorzysta nadwyżek, o których mowa w art. 139, wnosi on opłatę z tytułu nadwyżek, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 139–142.

*Artykuł 135*

**Cena minimalna buraków**

Cenę minimalną buraków kwotowych ustala Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 136*

**Przydział kwot**

1. Kwoty dotyczące produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na poziomie krajowym lub regionalnym są ustalone w załączniku XII.

▼B

2. Państwa członkowskie przydzielają kwotę każdemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy mającemu siedzibę na ich terytorium oraz zatwierdzonemu zgodnie z art. 137.

W przypadku każdego przedsiębiorstwa przydzielona kwota jest równa kwocie, którą przydzielono przedsiębiorstwu na rok gospodarczy 2010/2011 na mocy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. W przypadku przydziału kwoty przedsiębiorstwu cukrowniczemu posiadającemu więcej niż jeden zakład produkcyjny, państwa członkowskie przyjmują środki, które uznają za niezbędne do właściwego uwzględnienia interesów plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

*Artykuł 137*

**Zatwierdzone przedsiębiorstwa**

1. Na wniosek przedsiębiorstwa produkującego cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy lub przedsiębiorstwa przetwarzającego te produkty na jeden z produktów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 140 ust. 2, państwa członkowskie zatwierdzają takie przedsiębiorstwa, pod warunkiem że:

a) przedsiębiorstwo wykaże zdolność prowadzenia produkcji na skalę przemysłową;

b) przedsiębiorstwo zgadza się przedstawiać wszelkie wymagane informacje i wyraża zgodę na poddanie się kontrolom związanym z niniejszym rozporządzeniem;

c) zatwierdzenia danego przedsiębiorstwa nie zawieszono ani nie cofnięto.

2. Zatwierdzone przedsiębiorstwa przedstawiają państwu członkowskiemu, na którego terytorium ma miejsce zbiór buraków bądź trzciny cukrowej lub rafinacja, następujące informacje:

a) ilość buraków lub trzciny cukrowej, na jaką zawarto umowę dostawy, oraz odpowiadający im szacunkowy plon buraków lub trzciny cukrowej oraz uzysk cukru z hektara;

b) dane dotyczące tymczasowych i rzeczywistych dostaw buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cukru surowego oraz produkcji cukru, a także stanów zapasów cukru;

c) ilość sprzedanego cukru białego oraz jego ceny i warunki sprzedaży.

*Artykuł 138*

**Ponowny przydział kwoty krajowej i zmniejszenie kwot**

1. Państwo członkowskie może zmniejszyć kwotę cukru lub izoglukozy przydzieloną przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na jego terytorium najwyżej o 10 %. W takich przypadkach państwa członkowskie stosują obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria.

2. Państwa członkowskie mogą przenosić kwoty między przedsiębiorstwami zgodnie z przepisami określonymi w załączniku XIII oraz przy uwzględnieniu interesów każdej z zainteresowanych stron, a w szczególności plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

3. Dane państwo członkowskie przydziela część kwoty uwolnioną na mocy ust. 1 i 2 jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw mających siedzibę na jego terytorium, bez względu na to, czy wcześniej została im przydzielona kwota.

▼B

*Artykuł 139*

**Produkcja pozakwotowa**

1. Cukier, izoglukoza lub syrop inulinowy wyprodukowane w roku gospodarczym w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 136, mogą być:

a) wykorzystane do przetworzenia niektórych produktów, o których mowa w art. 140;

b) przeniesione do kwoty produkcyjnej następnego roku gospodarczego zgodnie z art. 141;

c) wykorzystane w ramach szczególnego systemu dostaw dla regionów najbardziej oddalonych zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (UE) nr 228/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]);

d) wywiezione w ramach limitu ilościowego, który ma być ustalony przez Komisję w drodze aktów wykonawczych, nie naruszając zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE; lub

e) wprowadzone na rynek wewnętrzny zgodnie z mechanizmem opisanym w art. 131 do celów dostosowania podaży do popytu na podstawie prognozy bilansu dostaw.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e) niniejszego artykułu, są wdrażane przed uruchomieniem jakichkolwiek środków zapobiegania zakłóceniom na rynku, o których mowa w art. 219 ust. 1.

Pozostałe ilości podlegają opłacie za przekroczenie kwot, o której mowa w art. 142.

2. Akty wykonawcze w ramach niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 140*

**Cukier przemysłowy**

1. Cukier przemysłowy, izoglukoza przemysłowa lub przemysłowy syrop inulinowy są zastrzeżone do produkcji jednego z produktów, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy:

a) są objęte umową dostawy zawartą przed końcem roku gospodarczego między producentem i użytkownikiem, którzy zostali zatwierdzeni zgodnie z art. 137; oraz

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

▼B

b) zostały dostarczone użytkownikowi najpóźniej w dniu 30 listopada następnego roku gospodarczego.

2. W celu uwzględnienia postępu technicznego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających wykaz produktów, do produkcji których można stosować cukier przemysłowy, izoglukozę przemysłową lub przemysłowy syrop inulinowy.

Wykaz ten obejmuje w szczególności:

a) bioetanol, alkohol, rum, żywe kultury drożdży i określone ilości syropów do rozprowadzania i syropów przetwarzanych na „Rinse appelstroop";

b) niektóre produkty przemysłowe niezawierające cukru, lecz do których przetworzenia używa się cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego;

c) niektóre produkty chemiczne lub farmaceutyczne zawierające cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy.

*Artykuł 141*

**Przenoszenie nadwyżek cukru**

1. Każde przedsiębiorstwo może podjąć decyzję o przeniesieniu całości lub części nadwyżki produkcji wykraczającej poza przyznaną mu kwotę cukru, kwotę izoglukozy lub kwotę syropu inulinowego, tak aby nadwyżka ta była traktowana jako część produkcji z następnego roku gospodarczego. Bez uszczerbku dla ust. 3, decyzja taka jest nieodwołalna.

2. W przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo:

a) informuje dane państwo członkowskie przed terminem, który ustala to państwo członkowskie:

(i) między dniem 1 lutego a dniem 31 sierpnia bieżącego roku gospodarczego – o przenoszonych ilościach cukru trzcinowego;

▼C1

(ii) między dniem 1 lutego a dniem 31 sierpnia bieżącego roku gospodarczego – o przenoszonych ilościach cukru z buraków cukrowych lub syropu inulinowego;

▼B

b) zobowiązuje się do przechowywania tych ilości na własny koszt do końca bieżącego roku gospodarczego.

3. Jeżeli ostateczna produkcja przedsiębiorstwa w danym roku gospodarczym była niższa niż produkcja szacowana w momencie podejmowania decyzji zgodnie z ust. 1, przeniesioną ilość można skorygować z mocą wsteczną najpóźniej do dnia 31 października następnego roku gospodarczego.

▼B

4. Przeniesione ilości uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty w kolejnym roku gospodarczym.

▼C2

5. Cukier przechowywany zgodnie z niniejszym artykułem w danym roku gospodarczym nie może podlegać jakimkolwiek innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 17 lub 130.

▼B

*Artykuł 142*

**Opłata z tytułu nadwyżek**

1. Opłatę z tytułu nadwyżek nalicza się w stosunku do ilości:

a) nadwyżek cukru, nadwyżek izoglukozy i nadwyżek syropu inulinowego wyprodukowanych w dowolnym roku gospodarczym, z wyjątkiem ilości przeniesionych do produkcji kwotowej w następnym roku gospodarczym i przechowywanych zgodnie z art. 141 lub ilości, o których mowa w art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. c), d) i e);

b) cukru przemysłowego, izoglukozy przemysłowej lub przemysłowego syropu inulinowego, w odniesieniu do których w terminie, który ma być ustalony przez Komisję w drodze aktów wykonawczych nie dostarczono dowodu, że zostały przetworzone na jeden z produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2;

c) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego wycofanych z rynku zgodnie z art. 130, w odniesieniu do których nie wypełniono obowiązków określonych w art. 130 ust. 3.

Akty wykonawcze w ramach akapitu pierwszego lit. b) przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Środki dotyczące ustalenia wysokości opłat z tytułu nadwyżek, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 143*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu zapewnienia, aby przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 137, wywiązywały się ze swoich obowiązków, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące zatwierdzania i cofania zatwierdzenia tych przedsiębiorstw oraz kryteria nakładania kar administracyjnych.

2. W celu uwzględnienia specyfiki sektora cukru oraz należytego uwzględnienia interesów wszystkich stron, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki funkcjonowania systemu kwot oraz określających warunki regulujące sprzedaż do regionów najbardziej oddalonych.

▼B

3. W celu zapewnienia, aby plantatorzy byli włączani w podejmowanie decyzji w sprawie przeniesienia określonych ilości produkcji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące przeniesień cukru.

*Artykuł 144*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

W odniesieniu do przedsiębiorstw, o których mowa w art. 137, Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące:

a) składania przez przedsiębiorstwa wniosków o zatwierdzenie, rejestrów, które zatwierdzone przedsiębiorstwa mają prowadzić, oraz informacji, które zatwierdzone przedsiębiorstwa mają przekazywać;

b) systemu kontroli, które państwa członkowskie mają przeprowadzać w zatwierdzonych przedsiębiorstwach;

c) przekazywania informacji przez państwa członkowskie Komisji i zatwierdzonym przedsiębiorstwom;

d) dostarczania przedsiębiorstwom surowców, w tym umów dostawy i potwierdzenia dostaw;

e) równoważności w odniesieniu do cukru, o którym mowa w art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit. a);

f) szczególnego systemu dostaw dla regionów najbardziej oddalonych;

g) wywozu, o którym mowa w art. 139 ust. 1 akapit pierwszy lit d);

h) współpracy państw członkowskich mającej na celu zapewnienie skutecznych kontroli;

i) zmiany terminów ustanowionych w art. 141 dla poszczególnych lat gospodarczych;

j) ustalania ilości nadwyżek, przekazywania informacji i wnoszenia opłaty z tytułu nadwyżki, o której mowa w art. 142;

k) przyjęcia wykazu rafinerii przemysłowych w rozumieniu załącznika II część II sekcja B pkt 6.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

Sekcja 2

**Wino**

*Artykuł 145*

**Rejestr winnic i wykaz potencjału produkcyjnego**

1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego. Od dnia 1 stycznia 2016 r. obowiązek ten ma zastosowanie tylko do państw członkowskich, które stosują system zezwoleń na nasadzenia winorośli, o których mowa w rozdziale III tytułu I, lub krajowy program wsparcia.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian zaklasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi ustanowionemu w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie, które uwzględniły restrukturyzację i przekształcenie winnic w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 46, do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji, na podstawie rejestru winnic, aktualny wykaz swojego potencjału produkcyjnego. Od dnia 1 stycznia 2016 r. szczegółowe ustalenia dotyczące informowania Komisji o obszarach uprawy winorośli określa Komisja w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

4. Aby ułatwić monitorowanie i sprawdzanie przez państwa członkowskie potencjału produkcyjnego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących przepisów odnoszących się do treści rejestru winnic oraz zwolnień od nich.

*Artykuł 146*

**Właściwe organy krajowe w sektorze wina**

1. Bez uszczerbku dla pozostałych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących określania właściwych organów krajowych, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub większą liczbę organów odpowiedzialnych za zapewnienie zgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina. W szczególności państwa członkowskie wyznaczają laboratoria upoważnione do prowadzenia oficjalnych analiz w sektorze wina. Wyznaczone laboratoria muszą spełniać kryteria ogólne dotyczące funkcjonowania laboratoriów badawczych, określone w normie ISO/IEC 17025.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o nazwach i adresach organów i laboratoriów, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej i regularnie je aktualizuje.

*Artykuł 147*

**Dokumenty towarzyszące i rejestr**

1. Produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu w Unii wraz z oficjalnie zatwierdzonym dokumentem towarzyszącym.

▼B

2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, podmioty zajmujące się butelkowaniem, podmioty zajmujące się przetwarzaniem produktów, a także handlowcy, są zobowiązane do prowadzenia rejestrów przychodu i rozchodu tych produktów.

3. W celu ułatwienia przewozu produktów sektora wina i jego weryfikacji przez państwa członkowskie, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących:

a) przepisów dotyczących dokumentu towarzyszącego oraz jego stosowania;

b) warunków, na jakich dokument towarzyszący należy traktować jako potwierdzający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

c) obowiązku prowadzenia rejestru i jego stosowania;

d) określenia, kto jest zobowiązany do prowadzenia rejestru, i określenia odstępstw od tego obowiązku;

e) działań, które należy uwzględniać w rejestrze.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające:

a) przepisy dotyczące zawartości rejestrów, produktów, które należy w nim uwzględniać, terminów wpisów do rejestru oraz zamykania rejestrów;

b) środki nakładające na państwa członkowskie obowiązek ustalenia maksymalnego dopuszczalnego odsetka ubytków;

c) przepisy ogólne i przejściowe dotyczące prowadzenia rejestrów;

d) przepisy określające, jak długo należy przechowywać dokumenty towarzyszące i rejestry.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

## Sekcja 3

## **Mleko i przetwory mleczne**

### *Artykuł 148*

### **Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że każda dostawa na jego terytorium mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, lub postanowi, że pierwsi skupujący muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy o dostawę mleka surowego przez rolników, taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 2.

▼B

W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa mleka surowego jest dokonywana za pośrednictwem jednego lub większej liczby nabywców.

Do celów niniejszego artykułu „nabywca” oznacza przedsiębiorstwo, które przewozi surowe mleko od rolnika lub innego nabywcy do przetwórcy mleka surowego lub innego nabywcy, a w każdym takim przypadku ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego.

2. Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1:

a) jest sporządzana przed dostawą;

b) jest sporządzana w formie pisemnej, oraz

c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) cenę do zapłaty za dostawę, która:

— jest niezmienna i określona w umowie; lub

— jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować wskaźniki rynku odzwierciedlające zmianę warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonego mleka surowego;

(ii) ilość mleka surowego, którą można dostarczyć lub która musi zostać dostarczona, wraz z terminem takich dostaw;

(iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

(iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;

(v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy mleka surowego; oraz

(vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 umowa lub oferta umowy nie jest wymagana w przypadku, gdy mleko surowe jest dostarczane przez rolnika do spółdzielni, której rolnik jest członkiem, jeżeli statut tej spółdzielni lub przepisy i decyzje w nim zawarte lub z niego wynikające zawierają przepisy o podobnych skutkach do przepisów określonych w ust. 2 lit. a), b) i c).

▼B

4. Wszystkie elementy umów na dostawę mleka surowego zawieranych przez rolników, nabywców mleka surowego lub przetwórców mleka surowego, w tym elementy określone w ust. 2 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.

Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub obydwie te litery:

a) w przypadku gdy zgodnie z ust. 1 państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy na dostawy mleka surowego, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między rolnikiem i pierwszym podmiotem skupującym mleko surowe; taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy podmiot skupujący mleko surowe musi złożyć pisemną ofertę umowy rolnikowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe; taki minimalny czas obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa rolnika do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 2 lit. c).

5. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają Komisję o sposobie ich stosowania.

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 3 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, jakie mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 149*

**Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. Organizacja producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, która została uznana na mocy art. 152 ust. 3, może w imieniu swoich członków będących rolnikami – w odniesieniu do części lub całości ich wspólnej produkcji – negocjować umowy dostawy przez rolnika mleka surowego do przetwórcy mleka surowego lub nabywcy w rozumieniu art. 148 ust. 1 akapit trzeci.

▼B

2. Negocjacje mogą być prowadzone przez organizację producentów:

a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;

b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;

c) pod warunkiem że w odniesieniu do danej organizacji producentów spełnione są wszystkie z poniższych warunków:

(i) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami nie przekracza 3,5 % całkowitej produkcji unijnej,

(ii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami produkowana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego; oraz

(iii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami dostarczana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego;

d) pod warunkiem że zainteresowani rolnicy nie są członkami jakiejkolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; jednakże państwa członkowskie mogą odstąpić od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy rolnicy posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

e) pod warunkiem że mleko surowe nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

f) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których działa, o ilości mleka surowego objętej takimi negocjacjami.

3. Niezależnie od warunków określonych w ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), organizacja producentów może prowadzić negocjacje zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w przypadku tej organizacji producentów ilość mleka surowego objęta negocjacjami, która jest produkowana lub dostarczana w państwie członkowskim o całkowitej rocznej produkcji mleka surowego poniżej 500 000 ton, nie przekracza 45 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego.

▼B

4. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują zrzeszenia takich organizacji producentów.

5. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) i ust. 3 Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – wielkość produkcji mleka surowego w Unii i państwach członkowskich przy wykorzystaniu najbardziej aktualnych dostępnych informacji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c) i ust. 3, w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o ponownym rozpoczęciu danych negocjacji przez daną organizację producentów albo niedopuszczeniu do ich prowadzenia, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć na podległym mu obszarze poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego będących MŚP.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji państwa członkowskiego, którego dotyczą negocjacje.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

7. Do celów niniejszego artykułu:

a) „krajowy organ ds. konkurencji” oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ([1]);

b) „MŚP” oznacza mikroprzedsiębiorstwo oraz małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.

8. Państwa członkowskie, w których odbywają się negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. f) i ust. 6.

*Artykuł 150*

**Regulacja podaży sera o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym**

1. Na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 152 ust. 3, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 3 lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż sera objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 i 102 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

▼B

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na danym obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie jest zawierane przez co najmniej dwie trzecie producentów mleka lub ich przedstawicieli produkujących co najmniej dwie trzecie mleka surowego wykorzystywanego do produkcji sera, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz, w stosownych przypadkach, przez co najmniej dwie trzecie producentów tego sera, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego sera na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

3. Do celów ust. 1, w odniesieniu do sera objętego chronionym oznaczeniem geograficznym, obszar geograficzny pochodzenia mleka surowego wymieniony w specyfikacji produktu danego sera pokrywa się z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, dotyczącym tego sera.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

a) dotyczą jedynie zarządzania dostawami danego produktu i mają na celu dostosowanie podaży danego sera do popytu;

b) dotyczą tylko danego produktu;

c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż trzy lata, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;

d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;

e) nie odnoszą się do jakichkolwiek transakcji przeprowadzonych po pierwszym wprowadzeniu danego sera do obrotu;

f) nie mogą umożliwiać ustalania cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;

g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;

h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;

i) przyczyniają się do podtrzymania jakości lub rozwoju danego produktu;

j) pozostają bez uszczerbku dla art. 149.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

▼B

6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby spełnione były warunki określone w ust. 4, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe organy krajowe, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

7. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, które przyjęły. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

8. Komisja może, w dowolnym czasie, przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylenia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 151*

**Obowiązkowe deklaracje w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

Od dnia 1 kwietnia 2015 r. pierwsze podmioty skupujące mleko surowe deklarują właściwemu organowi krajowemu ilość mleka surowego, którą im dostarczono każdego miesiąca.

Do celów niniejszego artykułu i art. 148 „pierwszy podmiot skupujący” oznacza przedsiębiorstwo lub grupę, która skupuje mleko od producentów, w celu:

a) odbioru, pakowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także na podstawie umowy;

b) sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilości mleka surowego, o której mowa w akapicie pierwszym.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące treści, formatu i terminów takich deklaracji oraz środków dotyczących powiadomień, które mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

*ROZDZIAŁ III*

***Organizacje i zrzeszenia producentów oraz organizacje międzybranżowe***

Sekcja 1

**Definicja i uznawanie**

*Artykuł 152*

**Organizacje producentów**

1. Państwa członkowskie mogą na wniosek uznawać organizacje producentów, które:

a) są tworzone i kontrolowane zgodnie z art. 153 ust. 2 lit. c) przez producentów z określonego sektora wymienionego w art. 1 ust. 2;

b) powstały z inicjatywy producentów;

c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:

(i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;

(ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków, w tym sprzedaż bezpośrednia;

(iii) optymalizacja kosztów produkcji i zysków z inwestycji służących utrzymywaniu standardów dotyczących ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt oraz stabilizowanie cen producentów;

(iv) prowadzenie badań i opracowywanie inicjatyw dotyczących zrównoważonych metod produkcji, innowacyjnych praktyk, konkurencyjności gospodarczej i rozwoju sytuacji rynkowej;

(v) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji oraz odpowiedzialnych praktyk i technik w odniesieniu do dobrostanu zwierząt;

(vi) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania standardów produkcji, poprawa jakości produktów i rozwijanie produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub objętych krajowym znakiem jakości;

(vii) zarządzanie produktami ubocznymi i odpadami, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub zachęcania do zachowania bioróżnorodności;

▼B

(viii) przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz do łagodzenia zmiany klimatu;

(ix) opracowywanie inicjatyw w dziedzinie promocji i wprowadzania do obrotu;

▼C2

(x) zarządzanie funduszami wspólnego inwestowania, o których mowa w części poświęconej programom operacyjnym w sektorze owoców i warzyw, o których mowa w art. 33 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia oraz w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;

▼B

(xi) udzielanie niezbędnej pomocy technicznej w celu korzystania z rynków terminowych i systemów ubezpieczeń.

2. Organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 może nadal być uznawana, jeżeli zajmuje się wprowadzaniem do obrotu produktów objętych kodem CN ex 2208 innych niż te, o których mowa w załączniku I do Traktatów, pod warunkiem że udział takich produktów nie przekracza 49 % całkowitej wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez tę organizację producentów oraz pod warunkiem że takie produkty nie korzystają z pomocy unijnej. W odniesieniu do organizacji producentów z sektora owoców i warzyw produkty te nie są wliczane do obliczania wartości produkcji wprowadzanej do obrotu do celów art. 34 ust. 2.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie uznają organizacje producentów utworzone przez producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, które:

a) powstały z inicjatywy producentów;

b) dążą do określonego celu, który może obejmować jeden lub więcej spośród następujących celów:

(i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;

(ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków;

(iii) optymalizacja kosztów produkcji i stabilizowanie cen producentów.

*Artykuł 153*

**Statut organizacji producentów**

1. W statucie organizacji producentów wymaga się od producentów będących jej członkami w szczególności:

a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;

▼B

b) przynależności, z tytułu wytwarzania określonego produktu w danym gospodarstwie, do tylko jednej organizacji producentów; jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy producenci będący członkami posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

c) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych.

2. W statucie organizacji producentów przewiduje się ponadto:

a) procedury określania, przyjmowania i zmiany przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. a);

b) zobowiązanie członków do wpłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;

c) przepisy umożliwiające producentom będącym członkami demokratyczną kontrolę ich organizacji i jej decyzji;

d) kary za naruszenie obowiązków określonych w statucie, w szczególności za nieuiszczenie składek lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;

e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa, który nie może wynosić mniej niż rok;

f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych.

*Artykuł 154*

**Uznawanie organizacji producentów**

1. Aby mogła być uznana przez państwo członkowskie, organizacja producentów, która występuje o takie uznanie musi być podmiotem prawnym lub wyraźnie określoną częścią podmiotu prawnego, które:

a) spełniają wymogi określone w art. 152 ust. 1 lit. a), b) i c);

b) mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają minimalną ilość lub wartość – określaną przez dane państwo członkowskie – zbywalnej produkcji w sektorze, w którym działa;

c) przedstawiają wystarczający dowód na to, że są w stanie właściwie wykonywać swoją działalność zarówno pod względem ram czasowych, jak i efektywności, udostępniania członkom pomocy w formie zasobów ludzkich, materialnych i technicznych oraz, w stosownych przypadkach, koncentracji dostaw;

▼B

d) ich statut jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

2. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że organizacje producentów, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, są uznawane za organizacje producentów zgodnie z art. 152.

3. Organizacje producentów, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1, mogą kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 1 stycznia 2015 r.

4. Państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w okresie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz z całą stosowną dokumentacją; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości w stosowaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 155*

**Outsourcing**

Państwa członkowskie mogą zezwolić uznanej organizacji producentów lub uznanemu zrzeszeniu organizacji producentów w sektorach określonych przez Komisję zgodnie z art. 173 ust. 1 lit. f) na outsourcing któregokolwiek z działań innych niż produkcja, włącznie z outsourcingiem do jednostek zależnych, pod warunkiem że organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów pozostają odpowiedzialne za zapewnienie przeprowadzania działań będących przedmiotem outsourcingu i za całkowitą kontrolę zarządzania i nadzór nad umową handlową na prowadzenie odnośnej działalności.

*Artykuł 156*

**Zrzeszenia organizacji producentów**

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać zrzeszenia organizacji producentów w konkretnym sektorze wymienionym w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji producentów.

Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 173 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którąkolwiek z funkcji przypisanych organizacjom producentów.

▼B

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznać zrzeszenie uznanych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, jeśli zainteresowane państwo członkowskie uważa, że zrzeszenie to jest zdolne skutecznie prowadzić którekolwiek z działań uznanych organizacji producentów i że spełnia ono warunki określone w art. 161 ust. 1.

*Artykuł 157*

**Organizacje międzybranżowe**

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać organizacje międzybranżowe z konkretnych sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:

a) składają się z przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanej z produkcją oraz z co najmniej jednym z następujących etapów łańcucha dostaw: przetwórstwem lub handlem, w tym dystrybucją, produktami jednego lub większej liczby sektorów;

b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych tworzących je organizacji lub zrzeszeń;

c) dążą do określonego celu uwzględniającego interesy ich członków oraz konsumentów, który może obejmować w szczególności jeden z następujących celów:

(i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, w tym poprzez publikację zagregowanych danych statystycznych na temat kosztów produkcji, cen, włączając w to w stosownych przypadkach wskaźniki cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;

(ii) przewidywanie potencjału produkcyjnego oraz rejestrowanie cen rynkowych pochodzących ze źródeł publicznych;

(iii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;

(iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;

(v) bez uszczerbku dla w art. 148 i 168 sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii dotyczącymi sprzedaży produktów rolnych podmiotom skupującym lub dostawy produktów przetworzonych do dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia sprawiedliwych warunków konkurencji i uniknięcia zakłóceń rynku;

▼B

(vi) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów, w tym na poziomie rynków zbytu, oraz opracowywanie inicjatyw mających zwiększyć konkurencyjność i innowacyjność gospodarczą;

(vii) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do wprowadzania innowacji, racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej – a w stosownym przypadku także przetwarzania i wprowadzania do obrotu – pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym specyfiki produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska;

(viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji, zapewnienie jakości produktów oraz ochrony gleby i wody, promowania bezpieczeństwa żywności, zwłaszcza dzięki identyfikowalności produktów, oraz poprawa zdrowia i dobrostanu zwierząt;

(ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji oraz, w stosownych przypadkach, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;

(x) prowadzenie wszelkich działań mających na celu utrzymanie, ochronę i promowanie rolnictwa ekologicznego oraz nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

(xi) promowanie i prowadzenie badań nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;

(xii) zachęcanie do zdrowej i odpowiedzialnej konsumpcji produktów w ramach rynku wewnętrznego informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;

(xiii) wspieranie konsumpcji lub przekazywanie informacji dotyczących produktów na rynku wewnętrznym i rynkach zewnętrznych;

(xiv) branie udziału w gospodarowaniu produktami ubocznymi i odpadami oraz przyczynianie się do zmniejszania ilości odpadów.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zadecydować na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że warunek określony w art. 158 ust. 1 lit. c) jest spełniony poprzez ograniczenie liczby organizacji międzybranżowych na poziomie regionalnym lub krajowym, jeżeli jest to przewidziane w przepisach krajowych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2014 r. oraz w przypadku gdy nie wpływa to negatywnie na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

▼B

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe, które:

a) formalnie wystąpiły o uznanie i zrzeszają przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanych z produkcją mleka surowego oraz związanych z przynajmniej jednym z następujących elementów łańcucha dostaw: przetwarzanie produktów sektora mleka i przetworów mlecznych lub handel nimi, w tym ich dystrybucja;

b) zostały utworzone z inicjatywy wszystkich lub niektórych przedstawicieli, o których mowa w lit. a);

c) prowadzą, w jednym regionie Unii lub większej ich liczbie, z uwzględnieniem interesów członków tych organizacji międzybranżowych oraz interesów konsumentów jedno lub większą liczbę następujących działań:

(i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, w tym poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów na dostawy mleka surowego oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;

(ii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty sektora mleka i przetworów mlecznych są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;

(iii) promowanie spożycia mleka i przetworów mlecznych na rynku wewnętrznym i zewnętrznym oraz dostarczanie informacji na ten temat;

(iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;

(v) sporządzanie standardowych zgodnych z przepisami Unii wzorów umów sprzedaży mleka surowego nabywcom lub dostarczania przetworzonych produktów dystrybutorom i sprzedawcom detalicznym z uwzględnieniem potrzeby osiągnięcia warunków uczciwej konkurencji i unikania zakłóceń na rynku;

(vi) udzielanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do dostosowania produkcji na korzyść produktów lepiej dopasowanych do wymogów rynkowych oraz gustów i oczekiwań klientów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktów i ochrony środowiska;

(vii) utrzymywanie i rozwój potencjału produkcyjnego sektora mleczarskiego, między innymi dzięki promowaniu innowacji i wspieraniu programów w zakresie badań stosowanych i rozwoju, aby w pełni wykorzystać cały potencjał mleka i przetworów mlecznych, zwłaszcza z myślą o tworzeniu produktów mających wartość dodaną, które będą atrakcyjniejsze dla konsumentów;

▼B

(viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji oraz poprawa bezpieczeństwa żywności i zdrowia zwierząt;

(ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;

(x) wykorzystywanie potencjału i ochrona oraz promowanie rolnictwa ekologicznego, jak również produkcja produktów z nazwami pochodzenia, znakami jakości i oznaczeniami geograficznymi; oraz

(xi) promowanie zintegrowanej produkcji oraz innych metod produkcji korzystnych dla środowiska.

*Artykuł 158*

**Uznawanie organizacji międzybranżowych**

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że organizacje te:

a) spełniają wymogi określone w art. 157;

b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;

c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);

d) same nie biorą udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 162.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, będą uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157.

3. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą nadal kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 1 stycznia 2015 r.

4. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe ze wszystkich sektorów istniejące przed dniem 1 stycznia 2014 r., niezależnie od tego, czy zostały one uznane na ich wniosek, czy ustanowione na mocy prawa, nawet jeżeli nie spełniają warunku określonego w art. 157 ust. 1 lit. b) lub art. 157 ust. 3 lit. b).

▼B

5. Przy uznawaniu organizacji międzybranżowej zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 państwa członkowskie:

a) w terminie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi decydują o tym, czy dokonać uznania; wniosek ten składany jest w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole w celu sprawdzenia, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) cofają uznanie, jeżeli wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule nie są już spełnione;

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Sekcja 2

**Przepisy dodatkowe dotyczące szczególnych sektorów**

*Artykuł 159*

**Obowiązkowe uznawanie**

Na zasadzie odstępstwa od art. 152–158 państwa członkowskie uznają, na wniosek:

a) organizacje producentów:

(i) w sektorze owoców i warzyw w odniesieniu do jednego lub większej liczby produktów tego sektora lub takich produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia;

(ii) w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych;

(iii) w sektorze jedwabników;

(iv) w sektorze chmielu;

b) organizacje międzybranżowe w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w sektorze tytoniu.

*Artykuł 160*

**Organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw**

W sektorze owoców i warzyw organizacje producentów dążą do realizacji co najmniej jednego z celów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) pkt (i), (ii) oraz (iii).

▼B

Statut organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymaga od ich członków będących producentami wprowadzania całej odnośnej produkcji do obrotu poprzez organizację producentów.

Uznaje się, że w sprawach gospodarczych organizacje producentów oraz zrzeszenia organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu i na rzecz swoich członków w granicach swoich uprawnień.

*Artykuł 161*

**Uznawanie organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. Państwa członkowskie za organizacje producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych uznają wszystkie podmioty prawne lub wyraźnie określone części podmiotów prawnych występujące o takie uznanie, pod warunkiem że:

a) spełniają one wymogi określone w art. 152 ust. 3;

b) mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają określaną przez dane państwo członkowskie minimalną wielkość zbywalnej produkcji w sektorze, w którym działają;

c) istnieją wystarczające dowody wskazujące na to, że są one w stanie właściwie prowadzić swoją działalność zarówno w kategoriach czasu, jak i efektywności oraz koncentracji podaży;

d) mają statut, który jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

2. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że organizacje producentów, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w niniejszym artykule ust. 1, uznaje się za organizacje producentów zgodnie z art. 152 ust. 3.

3. Państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w terminie czterech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;

▼B

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 162*

**Organizacje międzybranżowe w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz w sektorze tytoniu**

W odniesieniu do organizacji międzybranżowych w sektorach oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu określony cel, o którym mowa w art. 157 ust. 1 lit. c), może też obejmować co najmniej jeden z następujących celów:

a) koncentracja i koordynacja podaży i wprowadzania do obrotu produktów członków tych organizacji;

b) wspólne dostosowanie produkcji i przetwórstwa do wymagań rynku oraz ulepszanie produktu;

c) propagowanie racjonalizacji i ulepszania produkcji oraz przetwórstwa.

*Artykuł 163*

**Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych, pod warunkiem że organizacje te:

a) spełniają wymogi określone w art. 157 ust. 3;

b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;

c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 3 lit. a);

▼C2

d) same nie biorą udziału w produkcji produktów sektora mleka i przetworów mlecznych, ich przetwórstwie lub handlu nimi.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą zadecydować, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1, są uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157 ust. 3.

▼B

3. Korzystając z możliwości uznawania organizacji międzybranżowych zgodnie z ust. 1 lub 2, państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji międzybranżowej w terminie czterech miesięcy od złożenia przez nią wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) wycofują uznanie, jeżeli:

(i) przestają być spełnione wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule;

(ii) organizacja międzybranżowa uczestniczy w jednym z porozumień, jednej z decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 210 ust. 4; takie cofnięcie uznania pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych kar, które zostaną nałożone zgodnie z prawem krajowym;

(iii) organizacja międzybranżowa nie spełnia obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 210 ust. 2 akapit pierwszy lit. a);

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

## Sekcja 3

## **Rozszerzenie przepisów i obowiązkowe składki**

### *Artykuł 164*

### **Rozszerzenie przepisów**

1. W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za reprezentatywne dla produkcji lub przetwarzania danego produktu lub handlu nim, na wniosek tej organizacji odnośne państwo członkowskie może postanowić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte w ramach tej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych lub grup, które nie należą do tej organizacji lub zrzeszenia, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych.

▼B

2. Do celów niniejszej sekcji, „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których panują jednorodne warunki produkcji i wprowadzania do obrotu.

3. Organizację lub zrzeszenie uważa się za reprezentatywne w przypadku gdy, jeżeli na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których działa w danym państwie członkowskim:

a) odpowiada za następującą część produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi:

(i) w przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw – co najmniej 60 %, lub

(ii) w pozostałych przypadkach – co najmniej dwie trzecie, oraz

b) w przypadku organizacji producentów reprezentuje ponad 50 % odnośnych producentów.

Jednakże w przypadku organizacji międzybranżowych, gdy określenie części produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi stwarza praktyczne trudności, państwo członkowskie może ustanowić przepisy krajowe dotyczące określenia konkretnego poziomu reprezentatywności, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii).

W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie przepisów na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej niż jeden obszar gospodarczy, organizacja lub zrzeszenie muszą wykazać minimalny poziom reprezentatywności, określony w akapicie pierwszym, w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z reprezentowanych obszarów gospodarczych.

4. Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak przewidziano w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:

a) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;

b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż przepisy unijne lub krajowe;

c) sporządzania znormalizowanych umów zgodnych z przepisami unijnymi;

d) wprowadzania do obrotu;

e) ochrony środowiska;

f) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;

▼B

g) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

h) badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;

i) badań mających na celu poprawę jakości produktów,

j) badań, w szczególności nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub środków ochrony zdrowia zwierząt i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz zachowania lub poprawy stanu środowiska;

k) określenia minimalnej jakości i określenia minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji;

l) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu;

m) zdrowia zwierząt i zdrowia roślin lub bezpieczeństwa żywności;

n) zarządzania produktami ubocznymi.

Przepisy te nie mogą powodować jakiejkolwiek szkody dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim lub w Unii i nie mogą powodować żadnego ze skutków wymienionych art. 210 ust. 4 ani być sprzeczne z obowiązującym prawem Unii lub z obowiązującymi przepisami krajowymi.

5. O rozszerzeniu przepisów, o którym mowa w ust. 1, informuje się podmioty gospodarcze poprzez ich opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

*Artykuł 165*

**Składki producentów niebędących członkami**

W przypadku, gdy przepisy uznanej organizacji producentów, uznanego zrzeszenia organizacji producentów lub uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na podstawie art. 164 i gdy działalność objęta tymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym podmiotów gospodarczych, których działalność dotyczy odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało daną organizację, może zadecydować, po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, że poszczególne podmioty gospodarcze lub ich grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale uzyskują korzyści z tej działalności, wpłacają organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków, w zakresie w jakim składki takie przeznaczane są na pokrycie kosztów ponoszonych bezpośrednio w związku z odnośną działalnością.

▼B

Sekcja 4

**Dostosowanie podaży**

*Artykuł 166*

**Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku**

W celu zachęcenia organizacji, o których mowa w art. 152–163, do podejmowania działań na rzecz dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofywaniem z rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących środków w sektorach wymienionych w art. 1 ust. 2:

a) poprawiających jakość;

b) promujących lepszą organizację produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;

c) ułatwiających odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;

d) umożliwiających opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

*Artykuł 167*

**Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win**

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez decyzje podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i 158.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;

b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;

c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części roczników win, które normalnie byłyby dostępne;

d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i unijnych zaświadczeń wymaganych do wprowadzania win do obrotu i ich sprzedaży, w przypadku gdy takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

▼B

2. O przepisach, o których mowa w ust. 1, należy informować podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Sekcja 5

**Systemy umowne**

*Artykuł 168*

**Stosunki umowne**

1. Bez uszczerbku dla art. 148 dotyczącego sektora mleka i przetworów mlecznych oraz art. 125 dotyczącego sektora cukru, jeśli państwo członkowskie postanowi, w odniesieniu do produktów rolnych należących do sektora, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innego niż sektory mleka i przetworów mlecznych oraz cukru:

a) że każda dostawa na jego terytorium tych produktów przez producenta do przetwórcy lub dystrybutora musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami; lub

b) że pierwsi nabywcy muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy dostawy na jego terytorium tych produktów rolnych przez producentów;

taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 4 i ust. 6 niniejszego artykułu.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy produktów objętych niniejszym artykułem przez producenta do przetwórcy muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub które etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa odnośnych produktów jest dokonywana przez jednego lub większą liczbę pośredników.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy, które przyjmują na mocy niniejszego artykułu nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. W przypadku określonym w ust. 2, państwo członkowskie może ustanowić mechanizm mediacji dla przypadków, w których brak jest obopólnej zgody na zawarcie takiej umowy, zapewniając w ten sposób sprawiedliwość w zakresie tych stosunków umownych.

4. Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1:

a) jest sporządzana przed dostawą;

b) jest sporządzona w formie pisemnej; oraz

▼B

c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) cenę do zapłaty za dostawę, która:

— jest niezmienna i określona w umowie; lub

— jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować wskaźniki rynku odzwierciedlające zmiany warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonych produktów rolnych;

(ii) ilość i jakość odnośnych produktów, które można dostarczyć lub które muszą zostać dostarczone, wraz z terminem takich dostaw;

(iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

(iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;

(v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy produktów rolnych; oraz

(vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 umowa lub oferta umowy nie jest wymagana w przypadku, gdy odnośne produkty są dostarczane przez producenta nabywcy mającemu formę spółdzielni, której producent jest członkiem, jeżeli statut tej spółdzielni lub przepisy i decyzje w nim zawarte lub z niego wynikające zawierają przepisy o podobnych skutkach do przepisów określonych w ust. 4 lit. a), b) i c).

6. Wszystkie elementy umów na dostawę produktów rolnych zawieranych przez producentów, odbiorców, przetwórców lub dystrybutorów, w tym elementy określone w ust. 4 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.

Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub obydwie te litery:

a) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy na dostawy produktów rolnych zgodnie z ust. 1, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między producentem i pierwszym nabywcą produktów rolnych. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

▼B

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy nabywca produktów rolnych musi złożyć pisemną ofertę umowy producentowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa producenta do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 4 lit. c).

7. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, zapewniają, aby przyjęte przepisy nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie stosowania wszelkich środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu.

8. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 4 lit. a) i b) oraz ust. 5 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, jakie mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 169*

**Negocjacje umowne w sektorze oliwy z oliwek**

1. Organizacja producentów w sektorze oliwy z oliwek uznana zgodnie z art. 152 ust. 1, która dąży do realizacji jednego lub większej liczby celów, takich jak koncentracja podaży, wprowadzanie do obrotu produktów produkowanych przez jej członków i optymalizacja kosztów produkcji, może, w imieniu należących do niej producentów, negocjować umowy na dostawę oliwy z oliwek w zakresie całej ich wspólnej produkcji lub jej części.

Organizacja producentów wypełnia cele wymienione w niniejszym ustępie, pod warunkiem że realizacja tych celów prowadzi do integracji działań i że taka integracja mogłaby przynieść znaczące usprawnienia, tak aby działania organizacji producentów w całości przyczyniały się do wypełnienia celów określonych w art. 39 TFUE.

▼B

Można to osiągnąć, pod warunkiem że:

a) organizacja producentów prowadzi co najmniej jedno z następujących działań:

(i) wspólna dystrybucja, w tym wspólna platforma sprzedaży lub wspólny transport;

(ii) wspólne pakowanie, etykietowanie lub promocja;

(iii) wspólna organizacja kontroli jakości;

(iv) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

(v) wspólne przetwarzanie;

(vi) wspólne zarządzanie odpadami pochodzącymi bezpośrednio z produkcji oliwy z oliwek;

(vii) wspólne pozyskiwanie środków produkcji;

b) działania te są znaczące z punktu widzenia ilości oliwy z oliwek oraz kosztów produkcji i wprowadzania produktu do obrotu.

2. Negocjacje mogą być prowadzone przez uznaną organizację producentów:

a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do danej partii oliwy z oliwek przez producentów na organizację producentów;

b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;

c) pod warunkiem że dla konkretnej organizacji producentów ilość wyprodukowanej oliwy z oliwek będąca przedmiotem negocjacji, wyprodukowana w którymkolwiek państwie członkowskim, nie przekracza 20 % odnośnego rynku; do celów obliczenia tej ilości, rozróżnia się między oliwą z oliwek do spożycia dla ludzi a oliwą z oliwek przeznaczoną do innych celów;

d) pod warunkiem że w odniesieniu do ilości oliwy z oliwek będącej przedmiotem negocjacji organizacja producentów koncentruje dostawy i wprowadza do obrotu produkt wyprodukowany przez swoich członków;

e) pod warunkiem że należący do niej producenci nie są członkami jakiejkolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu;

f) pod warunkiem że odnośna oliwa z oliwek nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa producenta w spółdzielni, która nie jest członkiem danej organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

▼B

g) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego, w którym działa, o ilości oliwy z oliwek objętej takimi negocjacjami.

3. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1.

4. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – dane o wielkości produkcji oliwy z oliwek w państwach członkowskich.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c), nawet w przypadku gdy nie został przekroczony określony w nim próg, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o wznowieniu negocjacji lub o niedopuszczeniu do prowadzenia negocjacji przez daną organizację producentów, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub gdy uzna, że zagraża to realizacji celów art. 39 TFUE.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji tego państwa członkowskiego, którego dotyczą negocjacje.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie mają zastosowania wcześniej niż w dniu powiadomienia o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

Do celów niniejszego artykułu zastosowanie ma definicja „krajowego organu ds. konkurencji” zawarta w art. 149 ust. 7 lit. a).

6. Państwa członkowskie, w których prowadzone są negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. g) oraz ust. 5.

*Artykuł 170*

**Negocjacje umowne w sektorze wołowiny i cielęciny**

1. Organizacja producentów w sektorze wołowiny i cielęciny uznana zgodnie z art. 152 ust. 1, która dąży do realizacji jednego lub większej ilości celów, takich jak koncentracja podaży, wprowadzanie do obrotu produktów produkowanych przez jej członków i optymalizacja kosztów produkcji, może, w imieniu należących do niej producentów, negocjować umowy – w zakresie całej ich wspólnej produkcji lub jej części – na dostawę żywego bydła z rodzaju *Bos taurus* na ubój, objętego kodami CN ex 0102 29 21, ex 0102 29 41, ex 0102 29 51, ex 0102 29 61 lub ex 0102 29 91:

a) w wieku poniżej 12 miesięcy; oraz

▼B

b) w wieku 12 miesięcy i więcej.

Organizacja producentów wypełnia cele wymienione w niniejszym ustępie, pod warunkiem że realizacja tych celów prowadzi do integracji działań i że taka integracja mogłaby przynieść znaczące usprawnienia, tak aby działania organizacji producentów w całości przyczyniały się do wypełnienia celów określonych w art. 39 TFUE.

Można to osiągnąć, pod warunkiem że:

a) organizacja producentów prowadzi co najmniej jedno z następujących działań:

(i) wspólna dystrybucja, w tym wspólna platforma sprzedaży lub wspólny transport;

(ii) wspólna promocja;

(iii) wspólna organizacja kontroli jakości;

(iv) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

(v) wspólne zarządzanie odpadami pochodzącymi bezpośrednio z produkcji żywego bydła;

(vi) wspólne pozyskiwanie środków produkcji;

b) działania te są znaczące z punktu widzenia ilości produkowanej wołowiny i cielęciny oraz kosztów produkcji i wprowadzania produktu do obrotu.

2. Negocjacje mogą być prowadzone przez uznaną organizację producentów:

a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności przez hodowców na organizację producentów;

b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;

c) pod warunkiem że dla konkretnej organizacji producentów ilość wyprodukowanej wołowiny i cielęciny będąca przedmiotem negocjacji, wyprodukowana w jednym państwie członkowskim, nie przekracza 15 % całkowitej produkcji krajowej każdego z produktów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) w tym państwie członkowskim, wyrażonej w ekwiwalencie masy tuszy;

d) pod warunkiem że w odniesieniu do ilości wołowiny i cielęciny będącej przedmiotem negocjacji organizacja producentów koncentruje dostawy i wprowadza do obrotu produkt wyprodukowany przez swoich członków;

e) pod warunkiem że należący do niej producenci nie są członkami jakiejkolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu;

▼B

f) pod warunkiem że odnośny produkt nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa producenta w spółdzielni, która nie jest członkiem danej organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

g) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego, w którym działa, o ilości wołowiny i cielęciny objętej takimi negocjacjami.

3. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1.

4. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – dane o wielkości produkcji wołowiny i cielęciny w państwach członkowskich wyrażonej w ekwiwalencie masy tuszy.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c), nawet w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o wznowieniu negocjacji lub o niedopuszczeniu do prowadzenia negocjacji przez daną organizację producentów, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji, lub gdy uzna, że produkt będący przedmiotem negocjacji stanowi część odrębnego rynku ze względu na swoje szczególne cechy lub jego zamierzone wykorzystanie i że takie zbiorowe negocjacje objęłyby ponad 15 % krajowej produkcji na takim rynku, lub uzna, że zagraża to realizacji celów art. 39 TFUE

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji tego państwa członkowskiego, którego dotyczą negocjacje.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie mają zastosowania wcześniej niż w dniu powiadomienia o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

Do celów niniejszego artykułu zastosowanie ma definicja „krajowego organu ds. konkurencji” zawarta w art. 149 ust. 7 lit. a).

6. Państwa członkowskie, w których prowadzone są negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. g) i ust. 5.

▼B

*Artykuł 171*

**Negocjacje umowne dotyczące niektórych upraw polowych**

1. Organizacja producentów uznana zgodnie z art. 152 ust. 1, która dąży do realizacji jednego lub większej liczby celów, takich jak koncentracja podaży, wprowadzanie do obrotu produktów produkowanych przez jej członków i optymalizacja kosztów produkcji, może, w imieniu należących do niej producentów, negocjować umowy – w zakresie całej ich wspólnej produkcji lub jej części – na dostawę jednego lub więcej spośród następujących produktów nieprzeznaczonych do siewu, a w przypadku jęczmienia nieprzeznaczonych do słodowania:

a) pszenica zwyczajna objęta kodem CN ex 1001 99 00;

b) jęczmień objęty kodem CN ex 1003 90 00;

c) kukurydza objęta kodem CN 1005 90 00;

d) żyto objęte kodem CN 1002 90 00;

e) pszenica durum objęta kodem CN 1001 19 00;

f) owies objęty kodem CN 1004 90 00;

g) pszenżyto objęte kodem CN ex 1008 60 00;

h) rzepak objęty kodem CN ex 1205;

i) ziarno słonecznika objęte kodem CN ex 1206 00;

j) soja objęta kodem CN 1201 90 00;

k) bób i bobik objęte kodami CN ex 0708 i ex 0713;

l) groch polny objęty kodami CN ex 0708 i ex 0713.

Organizacja producentów wypełnia cele wspomniane w ust. 1, pod warunkiem że realizacja tych celów prowadzi do integracji działań i że taka integracja mogłaby przynieść znaczące usprawnienia, tak aby działania organizacji producentów w całości przyczyniały się do wypełnienia celów określonych w art. 39 TFUE.

Można to osiągnąć, pod warunkiem że:

a) organizacja producentów prowadzi co najmniej jedno z następujących działań:

   (i) wspólna dystrybucja, w tym wspólna platforma sprzedaży lub wspólny transport;

   (ii) wspólna promocja;

   (iii) wspólna organizacja kontroli jakości;

   (iv) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

   (v) wspólne pozyskiwanie środków produkcji;

b) działania te są znaczące z punktu widzenia ilości danego produktu oraz kosztów produkcji i wprowadzania produktu do obrotu.

▼B

2. Negocjacje mogą być prowadzone przez uznaną organizację producentów:

a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności przez producentów na organizację producentów;

b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;

c) pod warunkiem że dla każdego produktu, o którym mowa w ust. 1, oraz dla konkretnej organizacji producentów wielkość produkcji będąca przedmiotem negocjacji, wyprodukowana w jednym państwie członkowskim, nie przekracza 15 % całkowitej produkcji krajowej danego produktu w danym państwie członkowskim;

d) pod warunkiem że w odniesieniu do ilości produktu będącej przedmiotem negocjacji organizacja producentów koncentruje dostawy i wprowadza produkt wyprodukowany przez swoich członków do obrotu;

e) pod warunkiem że należący do niej producenci nie są członkami jakiejkolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu;

f) pod warunkiem że odnośny produkt nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa producenta w spółdzielni, która nie jest członkiem danej organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

g) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego, w którym działa, o wielkości produkcji każdego z produktów objętych takimi negocjacjami.

3. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeszenia takich organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1.

4. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – dane o wielkości produkcji produktów, o których mowa w ust. 1, w państwach członkowskich.

▼B

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c), nawet w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o wznowieniu negocjacji lub o niedopuszczeniu do prowadzenia negocjacji przez daną organizację producentów, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub gdy uzna, że produkt będący przedmiotem negocjacji stanowi część odrębnego rynku ze względu na swoje szczególne cechy lub jego zamierzone wykorzystanie i że takie zbiorowe negocjacje objęłyby ponad 15 % krajowej produkcji na takim rynku, lub uzna, że zagraża to realizacji celów art. 39 TFUE.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji tego państwa członkowskiego, którego dotyczą negocjacje.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie mają zastosowania wcześniej niż w dniu powiadomienia o nich zainteresowanych przedsiębiorstw.

Do celów niniejszego artykułu zastosowanie ma definicja „krajowego organu ds. konkurencji" zawarta w art. 149 ust. 7 lit. a).

6. Państwa członkowskie, w których prowadzone są negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. g) oraz ust. 5.

*Artykuł 172*

**Regulacja podaży szynki o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym**

1. Na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 152 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, państwa członkowskie mogą określić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż szynki objętej chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie zostaje zawarte – po przeprowadzeniu konsultacji z producentami świń na danym obszarze geograficznym – przez co najmniej dwie trzecie producentów takiej szynki produkujących razem co najmniej dwie trzecie całkowitej produkcji takiej szynki na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, oraz, jeśli dane państwo członkowskie uzna to za stosowne, co najmniej dwie trzecie producentów świń na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

▼B

3. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

a) obejmują jedynie regulację podaży danego produktu lub surowca do jego produkcji i mają na celu dostosowanie podaży danej szynki do popytu;

b) wywierają wpływ tylko na dany produkt;

c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż trzy lata, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;

d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;

e) nie odnoszą się do jakichkolwiek transakcji przeprowadzonych po pierwszym wprowadzeniu danej szynki do obrotu;

f) nie mogą umożliwiać ustalania cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;

g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;

h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;

i) przyczyniają się do podtrzymania jakości lub rozwoju danego produktu.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

5. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby spełnione były warunki określone w ust. 3, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe organy krajowe, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

6. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, które przyjęły. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

7. Komisja może w dowolnym czasie przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylenia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Sekcja 6

**Przepisy proceduralne**

*Artykuł 173*

**Przekazane uprawnienia**

1. Aby zapewnić wyraźne określenie celów i obowiązków organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych, a przez to przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań tych organizacji i zrzeszeń bez nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych, oraz nie naruszając zasady swobody zrzeszania się, szczególnie w odniesieniu do podmiotów niebędących członkami tych organizacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących następujących kwestii odnoszących się do organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz organizacji międzybranżowych działających w jednym lub większej liczbie sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub zajmujących się konkretnymi produktami tych sektorów:

a) określonych celów, które mogą być, muszą być lub nie mogą być realizowane przez takie organizacje i zrzeszenia, a w stosownych przypadkach dodawane do celów określonych w art. 152–163;

b) przepisów wewnętrznych tych organizacji i zrzeszeń, statutów organizacji innych niż organizacje producentów, szczególnych warunków mających zastosowanie do statutów organizacji producentów w niektórych sektorach, w tym odstępstw od obowiązku wprowadzania do obrotu całej produkcji poprzez organizację producentów, o której mowa w art. 160 akapit drugi, struktury, okresu członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, skutków wynikających z uznania, cofnięcia uznania i łączenia się;

c) warunków uznania, cofnięcia i zawieszenia uznania, skutków wynikających z uznania, cofnięcia i zawieszenia uznania oraz warunków, na jakich takie organizacje i zrzeszenia mogą podejmować środki naprawcze w przypadku nieprzestrzegania kryteriów uznania;

d) międzynarodowych organizacji i zrzeszeń, w tym przepisów, o których mowa w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu;

e) przepisów dotyczących ustanawiania i warunków pomocy administracyjnej, której będą udzielać odpowiednie właściwe organy w przypadku współpracy transnarodowej;

►C2 f) sektorów, do których ma zastosowanie art. 155, ◄ warunków outsourcingu i charakteru działań, które mogą być objęte outsourcingiem, oraz udzielania pomocy technicznej przez organizacje lub zrzeszenia;

g) podstawy obliczania minimalnej wielkości lub wartości zbywalnej produkcji organizacji producentów i zrzeszeń;

▼B

h) przyjmowania członków, którzy nie są producentami, w przypadku organizacji producentów, oraz członków, którzy nie są organizacjami producentów, w przypadku zrzeszeń organizacji producentów;

i) rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji określonych w art. 164 na producentów niebędących członkami i obowiązku płatności składek przez producentów niebędących członkami, o którym mowa w art. 165, w tym wykorzystywania i określania składek przez te organizacje, oraz wykazu surowszych przepisów w zakresie produkcji, które mogą zostać rozszerzone na podstawie art. 164 ust. 4 akapit pierwszy lit. b), przy jednoczesnym zapewnieniu przejrzystości i odpowiedzialności takich organizacji w stosunku do podmiotów niebędących członkami oraz nietraktowania członków takich organizacji w sposób korzystniejszy niż podmiotów niebędących członkami, szczególnie w odniesieniu do wykorzystania obowiązkowych składek;

j) dalszych wymogów w odniesieniu do reprezentatywności organizacji, o których mowa w art. 164, odnośnych obszarów gospodarczych, obejmujących nadzór Komisji nad ich określaniem; minimalnych okresów, przez jakie przepisy obowiązują przed ich rozszerzeniem; osób lub organizacji, których dotyczą przepisy lub obowiązek płacenia składek, i okoliczności, w jakich Komisja może wymagać odmowy lub cofnięcia rozszerzenia przepisów lub obowiązkowych składek.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, aby zapewnić wyraźne określenie celów i obowiązków organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych, a przez to przyczynić się do zwiększenia skuteczności działań takich organizacji bez nakładania zbędnych obciążeń, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) warunki uznawania transnarodowych organizacji producentów i transnarodowych zrzeszeń organizacji producentów;

b) przepisy dotyczące ustanawiania i warunków pomocy administracyjnej, której będą udzielać organizacjom producentów, w tym zrzeszeniom organizacji producentów odpowiednie właściwe organy w przypadku współpracy transnarodowej;

c) dodatkowe przepisy dotyczące obliczania ilości mleka surowego objętego negocjacjami, o których mowa w art. 149 ust. 2 lit. c) oraz art. 149 ust. 3;

d) przepisy dotyczące rozszerzenia niektórych przepisów dotyczących organizacji, o którym mowa w art. 164, na producentów niebędących członkami i obowiązek płatności składek przez producentów niebędących członkami, o czym mowa w art. 165.

▼B

*Artykuł 174*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności:

a) środki na rzecz stosowania warunków uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych określonych w art. 154 i art. 158;

b) procedur w przypadku połączenia się organizacji producentów;

c) procedur, które mają być określone przez państwa członkowskie, związanych z minimalną wielkością i minimalnym okresem członkostwa;

d) procedur związanych z rozszerzeniem przepisów i składkami, o których mowa w art. 164 i 165, w szczególności zastosowania pojęcia „obszaru gospodarczego", o którym mowa w art. 164 ust. 2;

e) procedur związanych z pomocą administracyjną;

f) procedur związanych z outsourcingiem działań;

g) procedur i warunków technicznych dotyczących wdrażania środków, o których mowa w art. 166.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe przepisy niezbędne do:

a) wdrażania warunków uznawania organizacji producentów i ich zrzeszeń oraz organizacji międzybranżowych, o których mowa w art. 161 i 163;

b) powiadamiania, o którym mowa w art. 149 ust. 2 lit. f);

c) powiadomień, które państwa członkowskie mają przekazywać Komisji zgodnie z art. 161 ust. 3 lit. d), art. 163 ust. 3 lit. e), art. 149 ust. 8 oraz art. 150 ust. 7;

d) procedur dotyczących pomocy administracyjnej w przypadku współpracy transnarodowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

*Artykuł 175*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, podejmować indywidualne decyzje dotyczące:

▼C2

a) uznawania organizacji, które prowadzą działalność na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, na podstawie przepisów przyjętych na mocy art. 173 ust. 1 lit. d);

▼B

b) sprzeciwu wobec uznania organizacji międzybranżowej lub cofnięcia takiego uznania przez państwo członkowskie;

▼C2

c) wykazu obszarów gospodarczych zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami przyjętymi na mocy art. 173 ust. 1 lit. i) oraz art. 173 ust. 2 lit. d);

▼B

d) wymogu, aby państwo członkowskie odmówiło rozszerzenia przepisów lub składek dotyczących podmiotów niebędących członkami, o którym zdecydowało, lub aby uchyliło takie rozszerzenie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

CZĘŚĆ III

**HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI**

*ROZDZIAŁ I*

***Pozwolenia na przywóz i wywóz***

*Artykuł 176*

**Zasady ogólne**

1. Bez uszczerbku dla przypadków, w których pozwolenia na przywóz lub wywóz są wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia, wymogiem przedstawienia pozwolenia może zostać objęty przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz z Unii jednego lub większej liczby produktów następujących sektorów:

a) zbóż;

b) ryżu;

c) cukru;

d) nasion;

e) oliwy z oliwek oraz oliwek stołowych, w odniesieniu do produktów objętych kodami CN 1509, 1510 00, 0709 92 90, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 oraz 1522 00 39;

▼B

f) lnu i konopi, w odniesieniu do konopi;

g) owoców i warzyw;

h) przetworzonych owoców i warzyw;

i) bananów;

j) wina;

k) żywych roślin;

l) wołowiny i cielęciny;

m) mleka i przetworów mlecznych;

n) wieprzowiny;

o) baraniny i koziny;

p) jaj;

q) mięsa drobiowego;

r) alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego.

2. Państwa członkowskie wydają pozwolenia każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba w Unii, o ile żaden akt przyjęty zgodnie z art. 43 ust. 2 TFUE nie stanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla stosowania art. 177, 178 i 179 niniejszego rozporządzenia.

3. Pozwolenia są ważne w całej Unii.

*Artykuł 177*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu uwzględnienia międzynarodowych zobowiązań Unii oraz mających zastosowanie unijnych norm społecznych, norm ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt, konieczności monitorowania zmian w handlu i rozwoju sytuacji na rynku, przywozu i wywozu produktów, konieczności prawidłowego zarządzania rynkiem oraz konieczności prawidłowego zarządzania rynkiem oraz konieczność zmniejszenia obciążeń administracyjnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu określenia:

a) wykazu produktów z sektorów, o których mowa w art. 176 ust. 1, objętych wymogiem przedłożenia pozwolenia na przywóz lub wywóz;

b) przypadków i sytuacji, kiedy przedłożenie pozwolenia na przywóz lub wywóz nie jest wymagane, uwzględniając status celny odnośnych produktów, umów handlowych, których należy przestrzegać, celów działań, statusu prawnego wnioskodawcy i odnośnych ilości.

▼B

2. W celu wprowadzenia dalszych elementów systemu pozwoleń, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy dotyczące:

a) praw i obowiązków wynikających z pozwolenia, jego skutków prawnych oraz przypadków, w których stosuje się tolerancję w odniesieniu do przestrzegania obowiązku przywozu lub wywozu ilości wymienionej w pozwoleniu, lub przypadków, gdy w pozwoleniu należy wskazać pochodzenie;

b) wydania pozwolenia na przywóz lub dopuszczenia do swobodnego obrotu, które objęte jest wymogiem przedłożenia dokumentu wydanego przez państwo trzecie lub właściwą jednostkę, potwierdzającego między innymi pochodzenie, autentyczność i cechy jakościowe produktów;

c) przenoszenia pozwoleń lub ograniczeń możliwości ich przenoszenia;

d) dodatkowych warunków wydawania pozwoleń na przywóz konopi zgodnie z art. 189 oraz zasady wzajemnej pomocy administracyjnej państw członkowskich w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom lub postępowania w przypadku ich wystąpienia;

e) przypadków i sytuacji, kiedy jest lub nie jest wymagane wnoszenie zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.

*Artykuł 178*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające niezbędne środki dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w tym przepisy dotyczące:

a) formatu i treści pozwolenia;

b) składania wniosków, wydawania pozwoleń i ich wykorzystywania;

c) okresów ważności pozwoleń;

d) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości;

e) dowodu, że spełnione zostały wymogi dotyczące wykorzystywania pozwoleń;

f) stopnia tolerancji w odniesieniu do przestrzegania obowiązku przywozu lub wywozu ilości wymienionej w pozwoleniu;

g) wydawania pozwoleń zastępczych lub duplikatów pozwoleń;

▼B

h) przetwarzania pozwoleń przez państwa członkowskie i wymiany informacji potrzebnych do zarządzania systemem, w tym procedur związanych ze szczególną wzajemną pomocą administracyjną państw członkowskich.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 179*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) ograniczające ilości, na jakie mogą być wydawane pozwolenia;

b) odrzucające ilości, na które opiewają wnioski; oraz

c) zawieszające składanie wniosków w celu zarządzania rynkiem w przypadku, gdy ilości, na które opiewają wnioski, są znaczne.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*ROZDZIAŁ II*

***Należności celne przywozowe***

*Artykuł 180*

**Wykonywanie umów międzynarodowych i niektórych innych aktów**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki mające na celu spełnienie wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE lub w jakimkolwiek innym odpowiednim akcie przyjętym zgodnie z art. 43 ust. 2 lub art. 207 TFUE lub we wspólnej taryfie celnej w odniesieniu do obliczania należności celnych przywozowych dla produktów rolnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 181*

**System cen wejścia w odniesieniu do niektórych produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz wina**

▼C2

1. Na potrzeby stosowania stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej w odniesieniu do produktów sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz soku i moszczu winogronowego, cena wejścia danej partii towaru jest równa jej wartości celnej, obliczonej na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]) (kodeks celny) oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([2]).

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

▼B

2. W celu zapewnienia skuteczności systemu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu wprowadzenia przepisów stanowiących, że prawdziwość deklarowanej przywozowej wartości celnej dostawy sprawdza się przy wykorzystaniu ryczałtowej wartości przywozowej, oraz określających warunki, na jakich wymagane jest wniesienie zabezpieczenia.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające przepisy w zakresie obliczania ryczałtowej wartości przywozowej, o której mowa w ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 182*

**Dodatkowe należności celne przywozowe**

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające produkty sektorów zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, baraniny i koziny, jaj, drobiu i bananów oraz soku winogronowego i moszczu winogronowego, do których – przy przywozie podlegającym stawce celnej określonej we wspólnej taryfie celnej – stosuje się dodatkową należność przywozową w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania negatywnemu wpływowi na rynek Unii, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli:

a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu zgłoszonego Światowej Organizacji Handlu przez Unię („cena progowa”); lub

b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom („wielkość progowa”).

Wielkość progowa określana jest na podstawie możliwości dostępu do rynku, wyrażonych jako procentowy udział w danym sektorze spożycia krajowego w trzech poprzednich latach.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywozowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku Unii lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.

3. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a) ceny przywozowe określa się na podstawie cen przywozowych CIF danej przesyłki. Ceny przywozowe CIF są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na unijnym rynku przywozowym tego produktu.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

▼B

*Artykuł 183*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) ustalające poziom stosowanej należności celnej przywozowej zgodnie z zasadami określonymi w umowie międzynarodowej zawartej zgodnie z TFUE, ze wspólną taryfą celną i z aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 180;

b) ustalające reprezentatywne ceny i wielkości progowe do celów stosowania dodatkowych należności celnych przywozowych w ramach przepisów przyjętych na podstawie art. 182 ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*ROZDZIAŁ III*

***Administrowanie kontyngentem taryfowym oraz szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich***

*Artykuł 184*

**Kontyngenty taryfowe**

1. Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów rolnych przeznaczonych do swobodnego obrotu w Unii lub jej części bądź kontyngenty taryfowe na przywóz unijnych produktów rolnych do państw trzecich, które mają być częściowo lub całkowicie administrowane przez Unię, wynikające z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE lub z jakiegokolwiek innego aktu prawnego przyjętego zgodnie z art. 43 ust. 2 lub art. 207 TFUE, są otwierane lub administrowane przez Komisję w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 186 niniejszego rozporządzenia oraz aktów wykonawczych na podstawie art. 187 i 188 niniejszego rozporządzenia.

2. Administrowanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”);

b) metody proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków („metoda równoczesnego badania”);

▼C2

c) metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu („metoda tradycyjnych lub nowych importerów”).

▼B

3. Przyjęta metoda administrowania:

a) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na przywóz należycie uwzględnia wymogi istniejącej i pojawiającej się produkcji Unii, rynku przetwórstwa i konsumpcji pod względem konkurencyjności, pewności i ciągłości dostaw oraz konieczność utrzymania równowagi na rynku, oraz

b) w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na wywóz umożliwia pełne wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach danego kontyngentu.

*Artykuł 185*

**Szczególne kontyngenty taryfowe**

W celu realizacji kontyngentu przywozowego do Hiszpanii na 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz kontyngentu przywozowego do Portugalii na 500 000 ton kukurydzy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających przepisy niezbędne do realizacji kontyngentów taryfowych na przywóz i, w stosownych przypadkach, do przechowywania przywożonych ilości w magazynach publicznych przez agencje płatnicze zainteresowanych państw członkowskich oraz ich zbywania na rynkach tych państw członkowskich.

*Artykuł 186*

**Przekazane uprawnienia**

1. Aby zapewnić sprawiedliwy dostęp do dostępnych ilości i równe traktowanie podmiotów gospodarczych w ramach kontyngentu taryfowego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu:

a) określenia warunków i wymogów w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek w ramach kontyngentu taryfowego; przepisy te mogą nakładać wymóg minimalnego doświadczenia w handlu z państwami trzecimi i podobnymi terytoriami lub w działalności przetwórczej, wyrażonego, jako minimalna ilość i minimalny okres w danym sektorze rynku; przepisy te mogą obejmować szczególne zasady w odpowiedzi na potrzeby i praktyki obowiązujące w niektórych sektorach oraz potrzeby i praktyki przemysłu przetwórczego;

b) ustanowienia przepisów dotyczących przekazywania praw między podmiotami gospodarczymi oraz, w razie konieczności, ograniczenia takich możliwości przekazywania w ramach administrowania kontyngentem taryfowym;

c) uzależnienia udziału w kontyngencie taryfowym od wniesienia zabezpieczenia;

▼B

d) uwzględnienia w razie konieczności wszelkich szczególnych właściwości, wymogów lub ograniczeń mających zastosowanie do kontyngentu taryfowego ustanowionego w umowie międzynarodowej lub innym akcie, o których mowa w art. 184 ust. 1.

2. W celu zapewnienia, aby wywożone produkty mogły pod pewnymi warunkami korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, na podstawie umów międzynarodowych zawartych przez Unię zgodnie z TFUE, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 niniejszego rozporządzenia aktów delegowanych dotyczących przepisów nakładających na właściwe organy państw członkowskich obowiązek wystawiania, na wniosek i po dokonaniu odpowiednich kontroli, dokumentu potwierdzającego, że produkty spełniają warunki, które w przypadku wywozu uprawniają do korzystania ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich, jeżeli spełnione są określone warunki.

*Artykuł 187*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające:

a) roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności stosownie rozłożone w ciągu roku, oraz metodę administrowania, jaka ma być stosowana;

b) procedury dotyczące stosowania przepisów szczegółowych określonych w umowie lub akcie przyjmującym system przywozu lub wywozu, dotyczące w szczególności:

(i) gwarancji obejmujących charakter, miejsce, z którego został dokonany wywóz, i pochodzenie danego produktu;

(ii) uznania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w ppkt (i);

(iii) przedstawiania dokumentu wydanego przez państwo wywozu;

(iv) wykorzystania i przeznaczenia produktów;

c) okres ważności pozwoleń lub zezwoleń;

d) procedury dotyczące zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości;

e) wykorzystywanie pozwoleń oraz, w razie potrzeby, środki szczegółowe dotyczące w szczególności warunków składania wniosków o pozwolenia na przywóz i udzielania zezwoleń w ramach kontyngentu taryfowego;

▼B

f) procedury i kryteria techniczne dotyczące stosowania art. 185;

g) niezbędne środki związane z treścią, formą, wydawaniem i wykorzystywaniem dokumentu, o którym mowa w art. 186 ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 188*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące administrowania procesem w sposób gwarantujący, aby ilości dostępne w ramach kontyngentu taryfowego nie były przekroczone, w szczególności poprzez ustalenie współczynników przydziału dla każdego wniosku, kiedy osiągnięte zostaną dostępne ilości, odrzucenie wniosków oczekujących na rozpatrzenie oraz, w razie konieczności, zawieszenie przyjmowania wniosków.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze dotyczące ponownego przydziału niewykorzystanych ilości.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*ROZDZIAŁ IV*

***Przepisy szczególne dotyczące przywozu niektórych produktów***

*Artykuł 189*

**Przywóz konopi**

1. Następujące produkty można przywozić do Unii tylko, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) surowe konopie siewne objęte kodem CN 5302 10 00 spełniają warunki określone w art. 32 ust. 6 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

b) nasiona odmian konopi objęte kodem CN ex 1207 99 20 przeznaczone do siewu są wyposażone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolu w danej odmianie nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 32 ust. 6 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

c) nasiona konopi inne niż przeznaczone do siewu objęte kodem CN 1207 99 91, które są przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, w celu zapewnienia, aby nasiona te nie były przeznaczone do siewu.

▼B

2. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z TFUE i zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa.

*Artykuł 190*

**Przywóz chmielu**

1. Produkty sektora chmielu można przywozić z państw trzecich tylko, jeżeli ich standardy jakościowe są przynajmniej równoważne standardom przyjętym w odniesieniu do podobnych produktów zebranych w Unii lub uzyskanych z takich produktów.

2. Produkty uważa się za spełniające standardy, o których mowa w ust. 1, jeżeli dołączone jest do nich świadectwo wydane przez organy kraju pochodzenia i jest ono uznane za równoważne certyfikatowi, o którym mowa w art. 77.

W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, ekstraktu chmielowego oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi tylko, jeżeli zawartość alfa-kwasów w tych produktach nie jest mniejsza niż zawartość w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających warunki, na jakich nie mają zastosowania obowiązki dotyczące świadectwa równoważności oraz etykietowania opakowań.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do zastosowania niniejszego artykułu, w tym przepisy dotyczące uznawania świadectw równoważności oraz dotyczące kontroli przywozu chmielu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 191*

**Odstępstwa w odniesieniu do produktów przywożonych oraz specjalne zabezpieczenie w sektorze wina**

Zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, na mocy art. 43 ust. 2 TFUE można przyjąć odstępstwa od przepisów załącznika VIII część II sekcja B pkt 5 lub sekcja C w odniesieniu do produktów przywożonych.

W przypadkach odstępstw od przepisów załącznika VIII część II sekcja B punkt 5 importerzy wnoszą wskazanym organom celnym zabezpieczenie w odniesieniu do tych produktów w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie zostaje zwolnione po przedstawieniu przez importera dowodu, spełniającego wymogi organów celnych państwa członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że:

a) w stosunku do produktów nie zastosowano odstępstw; lub

▼B

b) w przypadku gdy zastosowano odstępstwa, produkty nie zostały poddane fermentacji winiarskiej, lub w przypadku gdy zostały poddane fermentacji winiarskiej, uzyskane produkty opatrzono odpowiednimi etykietami.

Komisja może przyjmowac akty wykonawcze ustanawiające przepisy w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu, obejmujące kwoty zabezpieczeń i odpowiednie etykietowanie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 192*

**Przywozy cukru surowego do rafinacji**

1. Do końca roku gospodarczego 2016–2017 rafinerie przemysłowe mają wyłączną możliwość przywozu 2 500 000 ton na rok gospodarczy, wyrażonych w cukrze białym.

2. Jedyny zakład przetwórstwa buraków cukrowych czynny w Portugalii w 2005 r. uznaje się za rafinerię przemysłową.

3. Pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji można wydawać jedynie rafineriom przemysłowym pod warunkiem, że ilości, których dotyczy pozwolenie, nie przekraczają ilości, o których mowa w ust. 1. Pozwolenia można przenosić tylko między rafineriami przemysłowymi, a ich ważność wygasa z końcem roku gospodarczego, którego dotyczą.

Niniejszy ustęp stosuje się do pierwszych trzech miesięcy każdego roku gospodarczego.

4. Zważywszy na potrzebę zapewnienia rafinacji przeznaczonego do rafinacji cukru przywożonego zgodnie z niniejszym artykułem, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) stosowanie warunków w zakresie funkcjonowania ustaleń dotyczących przywozu, o których mowa w ust. 1;

b) warunki i wymogi w zakresie kwalifikowalności, które podmiot gospodarczy musi spełnić, aby złożyć wniosek o pozwolenie na przywóz, w tym również wniesienie zabezpieczenia;

c) przepisy dotyczące kar administracyjnych, które mają być stosowane.

▼B

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające niezbędne przepisy dotyczące dokumentów towarzyszących, które należy dostarczyć w związku z wymogami i obowiązkami mającymi zastosowanie do importerów, w szczególności dla rafinerii przemysłowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 193*

**Zawieszenie należności celnych przywozowych w sektorze cukru**

W celu zagwarantowania podaży niezbędnej do wytwarzania produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2, Komisja może, do końca roku gospodarczego 2016-2017, przyjmować akty wykonawcze zawieszające należności celne przywozowe w całości lub w części w przypadku określonych ilości następujących produktów:

a) cukru objętego kodem CN 1701;

b) izoglukozy objętej kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 i 1702 90 30.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*ROZDZIAŁ V*

***Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne***

*Artykuł 194*

**Środki ochronne**

1. Komisja przyjmuje środki ochronne przed przywozem do Unii, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie rozporządzeń Rady (WE) nr 260/2009 ([1]) oraz (WE) nr 625/2009 ([2]).

2. O ile nie postanowiono inaczej w jakimkolwiek innym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub innym akcie Rady, środki ochronne przed przywozem do Unii określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, są przyjmowane przez Komisję na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 625/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych krajów trzecich (Dz.U. L 185 z 17.7.2009, s. 1).

▼B

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze uchylające lub zmieniające unijne środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

*Artykuł 195*

**Zawieszenie przetwarzania i procedury uszlachetniania czynnego**

W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane przetwarzaniem lub procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zawieszające w całości lub w części stosowanie przetwarzania lub procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, baraniny i koziny, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

▼B

*ROZDZIAŁ VI*

***Refundacje wywozowe***

*Artykuł 196*

**Zakres stosowania**

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu na podstawie notowań lub cen na rynkach światowych, gdy warunki na rynku wewnętrznym są takie, jak warunki opisane w art. 219 ust. 1 lub art. 221, oraz w ramach limitów wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, różnica między tymi cenami a cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi za:

a) produkty następujących sektorów wywożone bez dalszego przetworzenia:

(i) zboża;

(ii) ryżu;

(iii) cukru, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część III lit. b)–d) i g);

(iv) wołowiny i cielęciny;

(v) mleka i przetworów mlecznych;

(vi) wieprzowiny;

(vii) jaj;

(viii) mięsa drobiowego;

b) produkty wymienione w lit. a) ppkt (i)–(iii), (v) oraz (vii) niniejszego ustępu wywożone w postaci towarów przetworzonych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1216/2009 ([1]) oraz w formie produktów zawierających cukier wymienionych w załączniku I część X lit. b) do niniejszego rozporządzenia.

2. Refundacje wywozowe za produkty wywożone w postaci towarów przetworzonych nie mogą być wyższe niż stosowane refundacje za te same produkty wywożone bez dalszego przetworzenia.

3. Bez uszczerbku dla stosowania art. 219 ust. 1 i art. 221 refundacja za produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wynosi 0 EUR.

*Artykuł 197*

**Rozdział refundacji wywozowych**

Metoda rozdziału ilości, które mogą zostać wywiezione przy zastosowaniu refundacji wywozowej, to metoda rozdziału, która:

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 10).

▼B

a) najlepiej odpowiada danemu typowi produktu i sytuacji na właściwym rynku oraz pozwala na możliwie najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, mając na względzie wydajność i strukturę wywozu Unii oraz ich wpływ na równowagę na rynku, nie doprowadzając jednak do dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a w szczególności między dużymi i małymi podmiotami gospodarczymi;

b) jest najmniej uciążliwa dla podmiotów gospodarczych z administracyjnego punktu widzenia, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych.

*Artykuł 198*

**Ustalanie refundacji wywozowych**

1. W całej Unii za te same produkty stosuje się takie same refundacje wywozowe. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, w szczególności w przypadku gdy jest to niezbędne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

2. Środki dotyczące ustalania refundacji przyjmuje Rada zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

*Artykuł 199*

**Przyznawanie refundacji wywozowej**

1. Refundacje za produkty wymienione w art. 196 ust. 1 lit. a) wywożone bez dalszego przetworzenia są przyznawane jedynie na wniosek i po przedłożeniu pozwolenia na wywóz.

2. Refundacja stosowana za produkty, o których mowa w art. 196 ust. 1 lit. a), jest refundacją mającą zastosowanie w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub refundacją wynikającą z odnośnej procedury przetargowej oraz, w przypadku refundacji zróżnicowanej, refundacją mającą zastosowanie w tym samym dniu:

a) w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu; lub

b) w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym mająca zastosowanie w takim przypadku kwota nie przekracza kwoty mającej zastosowanie do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

3. Refundacja jest wypłacana po przedstawieniu dowodu na to, że:

a) produkty opuściły obszar celny Unii zgodnie z procedurą wywozu, o której mowa w art. 161 kodeksu celnego;

b) w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację, bez uszczerbku dla ust. 2 lit. b).

▼B

*Artykuł 200*

**Refundacje wywozowe za żywe zwierzęta w sektorze wołowiny i cielęciny**

W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny przyznawanie i wypłata refundacji w odniesieniu do wywozu żywych zwierząt jest uzależniona od przestrzegania ustanowionych w prawie unijnym wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt a, w szczególności, wymogów dotyczących ochrony zwierząt podczas transportu.

*Artykuł 201*

**Limity wywozowe**

Pozwolenia na wywóz wydawane na okresy odniesienia mające zastosowanie do danych produktów są zgodne z zobowiązaniami ilościowymi wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

W odniesieniu do przestrzegania zobowiązań wynikających z porozumienia WTO w sprawie rolnictwa koniec okresu odniesienia nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

*Artykuł 202*

**Przekazane uprawnienia**

1. W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania systemu refundacji wywozowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustanawiających wymóg wnoszenia zabezpieczenia gwarantującego wypełnianie obowiązków podmiotów gospodarczych.

2. W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego podmiotów gospodarczych i organów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych ustalających progi, poniżej których można odstąpić od wymogu wydania lub przedkładania pozwolenia na wywóz, określających miejsca przeznaczenia lub działania, w odniesieniu do których można uzasadnić zwolnienie z obowiązku przedkładania pozwolenia na wywóz, oraz dopuszczających wydawanie pozwoleń na wywóz *ex post* w uzasadnionych sytuacjach.

3. W celu uwzględnienia konkretnych sytuacji, które stanowią podstawę do całkowitej lub częściowej kwalifikowalności do refundacji wywozowych, oraz w celu pomocy podmiotom gospodarczym w wypełnieniu luki od momentu złożenia wniosku do końcowej wypłaty refundacji wywozowej, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów dotyczących:

a) zmiany terminu refundacji;

b) zaliczek z tytułu refundacji wywozowych, w tym warunków wnoszenia i zwalniania zabezpieczenia;

▼B

c) dodatkowych dowodów w przypadkach wątpliwości dotyczących faktycznego miejsca przeznaczenia produktów i możliwości przywozu powrotnego na obszar celny Unii;

d) miejsc przeznaczenia traktowanych jak wywóz z Unii oraz włączenia miejsc przeznaczenia na obszarze celnym Unii, które są kwalifikowalne do refundacji wywozowych.

4. W celu zapewnienia równego dostępu do refundacji wywozowych eksporterom produktów wymienionych w załączniku I do Traktatów oraz produktów będących wynikiem ich przetworzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących stosowania art. 199 ust. 1 i 2 do produktów, o których mowa w art. 196 ust. 1 lit. b).

5. Aby zapewnić wywóz produktów objętych refundacją wywozową z obszaru celnego Unii i zapobiec ich powrotnemu przywozowi oraz aby zmniejszyć obciążenie administracyjne podmiotów gospodarczych przy przygotowywaniu i przedstawianiu dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do państwa przeznaczenia w przypadku zróżnicowania refundacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w odniesieniu do przepisów dotyczących:

a) terminu, przed upływem którego należy zakończyć wyprowadzanie z obszaru celnego Unii, w tym okresu na czasowe powrotne wprowadzenie;

b) przetwarzania, jakiemu mogą w tym czasie być poddane produkty objęte refundacją wywozową;

c) dowodów, że produkty objęte refundacją dotarły do miejsca przeznaczenia, aby kwalifikowały się do zróżnicowanej refundacji;

d) progów refundacji i warunków, na jakich eksporterzy mogą być zwolnieni z przedstawiania takich dowodów;

e) warunków zatwierdzania dowodów, dostarczonych przez niezależne strony trzecie, że produkty objęte refundacją dotarły do miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy stosuje się zróżnicowana refundacja.

6. W celu zachęcenia eksporterów do przestrzegania warunków dobrostanu zwierząt oraz umożliwienia właściwym organom sprawdzania prawidłowości wydatków w zakresie refundacji wywozowych w przypadkach, kiedy są one uzależnione od przestrzegania wymogów dobrostanu zwierząt, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w sprawie przestrzegania wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt poza obszarem celnym Unii, w tym wykorzystywania niezależnych stron trzecich.

▼B

7. W celu uwzględnienia specyfiki różnych sektorów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 ustanawiających szczegółowe wymogi i warunki, które mają spełniać podmioty gospodarcze i produkty kwalifikujące się do refundacji wywozowej oraz współczynniki do celów obliczania refundacji wywozowych z uwzględnieniem okresu dojrzewania niektórych napojów spirytusowych otrzymywanych ze zbóż.

*Artykuł 203*

**Uprawnienia wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności dotyczące:

a) redystrybucji ilości przeznaczonych na wywóz, które nie zostały przydzielone lub wykorzystane;

b) metody ponownego obliczenia płatności refundacji wywozowej, w przypadkach gdy kod produktu lub miejsce przeznaczenia podane na pozwoleniu nie odpowiadają faktycznemu produktowi lub miejscu przeznaczenia;

c) produktów, o których mowa w art. 196 ust. 1 lit. b);

d) procedur dotyczących zabezpieczenia, które należy wnieść, i jego wysokości;

e) stosowania środków przyjętych na podstawie art. 202 ust. 4).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 204*

**Inne uprawnienia wykonawcze**

Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) ustanawiające środki właściwe do zapobiegania nadużyciom elastycznego podejścia przewidzianego w art. 199 ust. 2, w szczególności w odniesieniu do procedury składania wniosków;

b) ustanawiające środki konieczne do przestrzegania zobowiązań ilościowych, o których mowa w art. 201, w tym wstrzymanie lub ograniczenie wydawania pozwoleń na wywóz, w przypadkach gdy te zobowiązania zostały lub mogą zostać przekroczone;

▼B

c) ustalające współczynniki mające zastosowanie do refundacji wywozowych zgodnie z przepisami przyjętymi na podstawie art. 202 ust. 7.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

*ROZDZIAŁ VII*

***Uszlachetnianie bierne***

*Artykuł 205*

**Zawieszenie zasad uszlachetniania biernego**

W przypadku gdy na rynku Unii występują lub mogą wystąpić zakłócenia spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może przyjmować akty wykonawcze, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zawieszające w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, baraniny i koziny oraz mięsa drobiowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku od państwa członkowskiego podejmuje ona w drodze aktów wykonawczych decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

O przyjętych środkach niezwłocznie informuje się państwa członkowskie i środki te mają skutek natychmiastowy.

CZĘŚĆ IV

**ZASADY KONKURENCJI**

*ROZDZIAŁ I*

***Zasady mające zastosowanie do przedsiębiorstw***

*Artykuł 206*

**Wytyczne Komisji dotyczące stosowania zasad konkurencji do rolnictwa**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej oraz zgodnie z art. 42 TFUE, art. 101–106 TFUE oraz ich przepisy wykonawcze, z zastrzeżeniem art. 207–210 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, jakie odnoszą się do produkcji produktów rolnych lub handlu nimi.

▼B

W celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz jednolitego stosowania unijnych zasad konkurencji, Komisja i organy państw członkowskich ds. konkurencji stosują w ścisłej współpracy unijne zasady konkurencji.

Ponadto Komisja, w stosownych przypadkach, publikuje wytyczne mające stanowić wsparcie dla krajowych organów ds. konkurencji, a także dla przedsiębiorstw.

*Artykuł 207*

**Rynek właściwy**

Definiowanie rynku właściwego jest narzędziem mającym na celu zidentyfikowanie oraz określenie ograniczeń konkurencji między przedsiębiorstwami w oparciu o dwa kumulujące się elementy:

▼C2

a) właściwy rynek produktowy: do celów niniejszego rozdziału „rynek produktowy” oznacza rynek składający się z wszystkich produktów uważanych za wymienne lub zastępowalne przez konsumenta ze względu na właściwości produktów, ich ceny i ich zamierzone stosowanie;

▼B

b) właściwy rynek geograficzny: do celów niniejszego rozdziału „rynek geograficzny” oznacza rynek obejmujący obszar, na którym dane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży właściwych produktów, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne oraz który może zostać odróżniony od sąsiadujących obszarów w szczególności ze względu na to, że warunki konkurencji na tym obszarze są wyraźnie odmienne.

*Artykuł 208*

**Pozycja dominująca**

Do celów niniejszego rozdziału „pozycja dominująca” oznacza dysponowanie przez przedsiębiorstwo siłą ekonomiczną, która umożliwia mu zapobieganie utrzymaniu skutecznej konkurencji na rynku właściwym poprzez zapewnienie mu możliwości zachowywania się w sposób w znacznej mierze niezależny od swoich konkurentów, klientów i wreszcie konsumentów.

*Artykuł 209*

**Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń**

1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 206 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE.

Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk rolników, zrzeszeń rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub organizacji producentów uznanych na podstawie art. 152 niniejszego rozporządzenia, bądź też zrzeszeń organizacji producentów uznanych na podstawie art. 156 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, chyba że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 TFUE.

▼B

Niniejszego ustępu nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, które pociągają za sobą obowiązek stosowania jednakowych cen lub które wykluczają konkurencję.

2. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, które spełniają warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie są zakazane ani nie wymaga się uprzedniej decyzji w tym względzie.

W każdym krajowym lub unijnym postępowaniu dotyczącym stosowania art. 101 TFUE ciężar udowodnienia naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE spoczywa na stronie lub organie zarzucających naruszenie. Jeżeli strona pozwana ubiega się o zwolnienie przewidziane ust. 1 niniejszego artykułu, ma ona obowiązek udowodnienia, że przesłanki określone w tym ustępie zostały spełnione.

*Artykuł 210*

**Porozumienia i uzgodnione praktyki uznanych organizacji międzybranżowych**

1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia, mających na celu realizację działań wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) oraz, w odniesieniu do sektora mleka i produktów mlecznych, w art. 157 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia oraz – w odniesieniu do sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu – w art. 162 niniejszego rozporządzenia.

2. Ust. 1 stosuje się pod warunkiem, że:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w tym ustępie, zostały zgłoszone Komisji; oraz

b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja nie uznała tych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami unijnymi.

W przypadku gdy Komisja uzna, że porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 1, są niezgodne z przepisami unijnymi, ogłasza swoje ustalenia bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 1, nie mogą wejść w życie przed upływem dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b).

▼B

4. Za niezgodne z przepisami unijnymi uznaje się porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, jeżeli:

a) mogą one prowadzić do podziału rynków wewnątrz Unii w jakiejkolwiek formie;

b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są istotne dla osiągnięcia celów WPR, realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) wymagają one ustalenia cen lub ustalenia kwot;

e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione, podejmuje ona bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, decyzję o zastosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE do odnośnego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia o niej zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednak w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*ROZDZIAŁ II*

***Przepisy dotyczące pomocy państwa***

*Artykuł 211*

**Stosowanie art. 107–109 TFUE**

1. Art. 107–109 TFUE stosuje się do produkcji produktów rolnych i handlu nimi.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, art. 107–109 TFUE nie stosuje się do płatności państw członkowskich dokonywanych na podstawie któregokolwiek spośród następujących środków i przepisów oraz zgodnie z nimi:

▼B

a) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, które są częściowo lub w całości finansowane przez Unię;

b) art. 213–218 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 212*

**Płatności krajowe związane z programami wsparcia sektora wina**

Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 3 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na podstawie przepisów unijnych dotyczących pomocy państwa na środki, o których mowa w art. 45, 49 i 50.

Maksymalna stawka pomocy ustanowiona zgodnie ze stosownymi przepisami unijnymi dotyczącymi pomocy państwa ma zastosowanie do całkowitego finansowania publicznego obejmującego zarówno unijne, jak i krajowe środki finansowe.

*Artykuł 213*

**Płatności krajowe na rzecz mięsa z reniferów w Finlandii i Szwecji**

Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji przyjętego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, Finlandia i Szwecja mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa (kody CN ex 0208 oraz ex 0210), o ile nie wiąże się to z jakimkolwiek wzrostem tradycyjnych poziomów produkcji.

*Artykuł 214*

**Płatności krajowe na rzecz sektora cukru w Finlandii**

Finlandia może przyznawać plantatorom buraków cukrowych płatności krajowe do wysokości 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

▼M1

*Artykuł 214a*

**Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii**

Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w okresie 2014–2020 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w 2013 r. na podstawie art. 141 Aktu przystąpienia z 1994 r., pod warunkiem że:

a) kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz że w 2020 r. nie będzie przekraczała 30 % kwoty przyznanej w 2013 r.; oraz

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

▼M1

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 29 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

▼B

*Artykuł 215*

**Płatności krajowe na rzecz pszczelarstwa**

Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem płatności na cele związane z produkcją lub handlem.

*Artykuł 216*

**Płatności krajowe na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej**

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina płatności krajowe na rzecz dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.

Płatności te muszą być proporcjonalne i umożliwiać rozwiązanie danego kryzysu.

Całkowita kwota płatności dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku na tego rodzaju płatności nie może przekraczać 15 % łącznych środków finansowych dostępnych dla tego państwa członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku VI.

2. Państwa członkowskie, które chcą korzystać z płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, składają do Komisji należycie uzasadnione powiadomienie. Komisja, podejmuje decyzję, bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, w sprawie zatwierdzenia środka i możliwości przyznania płatności.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, jest wykorzystywany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć jakiegokolwiek zakłócania konkurencji.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 217*

**Płatności krajowe na rzecz dystrybucji produktów wśród dzieci**

▼C2

W ramach uzupełniania pomocy unijnej określonej w art. 23 i 26 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz dostarczania produktów dzieciom uczęszczającym do placówek oświatowych lub na rzecz związanych z tym kosztów, o których mowa w art. 23 ust. 1.

▼B

Państwa członkowskie mogą finansować te płatności z opłaty nakładanej na dany sektor lub z innego wkładu ze strony sektora prywatnego.

▼B

W ramach uzupełniania pomocy unijnej określonej w art. 23 państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe na rzecz finansowania środków towarzyszących, niezbędnych, aby unijny program dystrybucji owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów był skuteczny, o czym mowa w art. 23 ust. 2.

*Artykuł 218*

**Płatności krajowe na rzecz orzechów**

1. Państwa członkowskie mogą przyznawać płatności krajowe w maksymalnej wysokości do 120,75 EUR na hektar rocznie rolnikom produkującym następujące produkty:

a) migdały objęte kodami CN 0802 11 i 0802 12;

b) orzechy laskowe objęte kodami CN 0802 21 i 0802 22;

c) orzechy włoskie objęte kodami CN 0802 31 00 i 0802 32 00;

d) orzechy pistacjowe objęte kodami CN 0802 51 00 i 0802 52 00;

e) chleb świętojański objęty kodem CN 1212 92 00.

2. Płatności krajowe, o których mowa w ust. 1, mogą być wypłacane jedynie w odniesieniu do maksymalnej powierzchni wynoszącej:

| Państwo członkowskie | Maksymalna powierzchnia (ha) |
|---|---|
| Belgia | 100 |
| Bułgaria | 11 984 |
| Niemcy | 1 500 |
| Grecja | 41 100 |
| Hiszpania | 568 200 |
| Francja | 17 300 |
| Włochy | 130 100 |
| Cypr | 5 100 |
| Luksemburg | 100 |
| Węgry | 2 900 |
| Niderlandy | 100 |
| Polska | 4 200 |
| Portugalia | 41 300 |
| Rumunia | 1 645 |
| Słowenia | 300 |
| Słowacja | 3 100 |
| Zjednoczone Królestwo | 100 |

▼B

3. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie płatności krajowych, o których mowa w ust. 1, od członkostwa rolników w organizacji producentów uznanej na podstawie art. 152.

## CZĘŚĆ V

## PRZEPISY OGÓLNE

### *ROZDZIAŁ I*

### *Środki wyjątkowe*

#### Sekcja 1

#### Zakłócenia na rynku

##### *Artykuł 219*

##### Środki przeciwdziałania zakłóceniom na rynku

1. Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu podjęcia niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE oraz pod warunkiem że pozostałe środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające.

Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.

Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.

Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na czas niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóceniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub przewidzieć refundacje wywozowe, lub w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe, w tym w razie konieczności w odniesieniu do określonych ilości lub okresów.

▼B

2. Środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja może jednak w drodze aktów delegowanych przyjętych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, zadecydować, że środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do jednego lub większej liczby produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy proceduralne i kryteria techniczne niezbędne do stosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Sekcja 2

**Środki wspierania rynku związane z chorobami zwierząt i utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin**

*Artykuł 220*

**Środki dotyczące chorób zwierząt i utraty zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin**

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyjmujące nadzwyczajne środki wsparcia rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia:

a) ograniczeń dla handlu wewnątrz Unii i z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt; oraz

b) poważnych zakłóceń na rynku bezpośrednio związanych z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin oraz ryzykiem chorób.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Środki przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie do któregokolwiek spośród następujących sektorów:

a) wołowiny i cielęciny;

b) mleka i przetworów mlecznych;

c) wieprzowiny;

d) baraniny i koziny;

e) jaj;

f) mięsa drobiowego.

▼B

Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), związane z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia publicznego lub zdrowia roślin, mają zastosowanie również do wszelkich innych produktów rolnych z wyjątkiem wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, rozszerzających wykaz produktów zawarty w pierwszych dwóch akapitach niniejszego ustępu.

3. Środki przewidziane w ust. 1 podejmowane są na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

4. Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) mogą być podejmowane tylko, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie szybko zastosowało środki zdrowotne i weterynaryjne w celu wyeliminowania choroby, oraz jedynie ►C2 w zakresie i przedziale czasowym absolutnie niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku. ◄

5. Unia zapewnia częściowe finansowanie środków przewidzianych w ust. 1 odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz baraniny i koziny Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powodowało to zakłóceń konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

## Sekcja 3

## **Szczególne problemy**

### *Artykuł 221*

### **Środki rozwiązywania szczególnych problemów**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze przyjmujące niezbędne i uzasadnione środki nadzwyczajne w celu rozwiązania szczególnych problemów. Środki te mogą wprowadzać odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia tylko w zakresie, jaki jest absolutnie niezbędny, oraz na okres, jaki jest absolutnie niezbędny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą oraz w celu rozwiązywania szczególnych problemów powiązanych z sytuacjami, które mogłyby spowodować gwałtowne pogorszenie się warunków produkcji i warunków rynkowych, którym trudno byłoby zaradzić, jeżeli przyjęcie środków opóźniałoby się, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 3.

▼B

3. Komisja przyjmuje środki na mocy ust. 1 i 2 tylko, jeżeli nie jest możliwe przyjęcie wymaganych środków nadzwyczajnych zgodnie z art. 219 lub 220.

4. Środki przyjęte na mocy ust. 1 i 2 pozostają w mocy przez okres nie dłuższy niż dwanaście miesięcy. Jeżeli po upływie tego okresu nadal występują szczególne problemy, które doprowadziły do przyjęcia tych środków, Komisja może, w celu ustanowienia trwałego rozwiązania, przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 227 w odniesieniu do danej kwestii lub przedstawić stosowne wnioski ustawodawcze.

5. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach przyjętych na mocy ust. 1 lub 2 w terminie dwóch dni roboczych od ich przyjęcia.

Sekcja 4

**Porozumienia i decyzje w okresach występowania poważnych zakłóceń na rynkach**

*Artykuł 222*

**Stosowanie art. 101 ust. 1 TFUE**

1. W okresach występowania poważnych zakłóceń na rynkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze stanowiące, że art. 101 ust. 1 TFUE nie powinien mieć zastosowania do porozumień i decyzji uznanych organizacji producentów, ich zrzeszeń i uznanych organizacji międzybranżowych, działających w ramach któregokolwiek z sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że te porozumienia i decyzje nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, mają na celu wyłącznie ustabilizowanie danego sektora i można je zaliczyć do jednej lub większej liczby następujących kategorii:

a) wycofanie z rynku lub bezpłatna dystrybucja produktów;

b) przekształcanie i przetwarzanie;

c) przechowywanie przez podmioty prywatne;

d) wspólne środki promocji;

e) porozumienia dotyczące wymogów jakościowych;

f) wspólne zakupy środków produkcji niezbędnych do zwalczania rozprzestrzeniania się w Unii plag i chorób zwierząt i roślin lub środków produkcji niezbędnych do przeciwdziałania skutkom katastrof naturalnych w Unii;

g) tymczasowe planowanie produkcji z uwzględnieniem szczególnego charakteru cyklu produkcyjnego.

▼B

Komisja określa w aktach wykonawczych materialny i geograficzny zakres tego odstępstwa oraz, z zastrzeżeniem ust. 3, okres stosowania tego odstępstwa.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

2. Ust. 1 stosuje się tylko jeżeli Komisja przyjęła już jeden ze środków, o których mowa w niniejszym rozdziale, jeżeli produkty zostały zakupione w ramach interwencji publicznej lub jeżeli przyznano dopłaty do prywatnego przechowywania, o których mowa w części II tytuł I rozdział I.

▼C2

3. Porozumienia i decyzje, o których mowa w ust. 1, obowiązują jedynie przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

▼B

Jednakże Komisja może przyjąć akty wykonawcze zezwalające na takie porozumienia i decyzje na dalszy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*ROZDZIAŁ II*

***Przekazywanie informacji i sprawozdawczość***

*Artykuł 223*

**Wymogi w zakresie przekazywania informacji**

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania, analiz i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli, monitorowania, ewaluacji i audytu środków WPR, oraz spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, w tym wymogów w zakresie przekazywania informacji w ramach tych umów, Komisja może – zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 – przyjąć niezbędne środki w zakresie przekazywania informacji przez przedsiębiorstwa, państwa członkowskie i państwa trzecie. Komisja uwzględnia przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

Informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich i mogą być upubliczniane, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej, w tym informacji o cenach.

2. W celu zapewnienia integralności systemów przekazywania informacji oraz autentyczności i czytelności przekazywanych dokumentów i związanych z nimi danych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;

▼B

b) kategorie danych, które mają być przetwarzane, maksymalne okresy ich przechowywania i cel ich przetwarzania, w szczególności w przypadku publikacji takich danych i ich przekazania państwom trzecim;

c) prawa dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych;

d) warunki publikowania informacji.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu, w tym:

a) metody powiadamiania;

b) przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane;

c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane, oraz dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;

d) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub obywatelom, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

*Artykuł 224*

**Przetwarzanie i ochrona danych osobowych**

1. Państwa członkowskie i Komisja gromadzą dane osobowe do celów określonych w art. 223 ust. 1 i nie mogą przetwarzać tych danych w sposób niezgodny z tymi celami.

2. W przypadku gdy dane osobowe są przetwarzane do celów monitorowania i ewaluacji, o których mowa w art. 223 ust. 1, są one anonimizowane i przetwarzane wyłącznie w formie zagregowanej.

►C2 3. Dane osobowe są przetwarzane zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. ◄ W szczególności danych tych nie przechowuje się w formie pozwalającej na zidentyfikowanie osób, których dotyczą dane, przez okres dłuższy niż jest to konieczne do celów, do których dane te były gromadzone lub do których są one dalej przetwarzane, z uwzględnieniem minimalnych okresów przechowywania określonych w mającym zastosowanie prawie krajowym i prawie unijnym.

▼B

4. Państwa członkowskie informują osoby, których dotyczą dane, że ich dane osobowe mogą być przetwarzane przez organy krajowe i unijne zgodnie z ust. 1 oraz że w tym zakresie przysługują im prawa określone, odpowiednio, w dyrektywie 95/46/WE i rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

*Artykuł 225*

**Obowiązek sprawozdawczy Komisji**

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie:

a) co trzy lata, a po raz pierwszy do dnia 21 grudnia 2016 r. – w sprawie wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarskiego ustanowionych w art. 55, 56 i 57, w tym rozwoju systemów identyfikacji uli;

b) do dnia 30 czerwca 2014 r., a także do dnia 31 grudnia 2018 r. – w sprawie rozwoju sytuacji rynkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych, a w szczególności funkcjonowania art. 148-151, art. 152 ust. 3 oraz art. 157 ust. 3, zawierające w szczególności ocenę ich skutków dla producentów i produkcji mleka w regionach o niekorzystnej sytuacji w związku z ogólnym celem utrzymania produkcji w takich regionach oraz obejmujące ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji, wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami ustawodawczymi;

c) do dnia 31 grudnia 2014 r. - w sprawie możliwości rozszerzenia zakresu programów szkolnych tak, aby włączyć do nich oliwę z oliwek i oliwki stołowe;

d) do dnia 31 grudnia 2017 r. - w sprawie stosowania zasad konkurencji do sektora rolnego we wszystkich państwach członkowskich, a w szczególności stosowania art. 209 i 210 oraz art. 169, 170 i 171 w odnośnych sektorach.

*ROZDZIAŁ III*

***Rezerwa przeznaczona na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym***

*Artykuł 226*

**Wykorzystywanie rezerwy**

Środki finansowe przekazane z rezerwy przeznaczonej na sytuacje kryzysowe w sektorze rolnym zgodnie z warunkami i procedurą, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 oraz w ust. 22 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami, udostępnia się na środki, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, na rok lub lata, których dotyczy wniosek o dodatkowe wsparcie i które są wdrażane w okolicznościach wykraczających poza normalne zmiany sytuacji na rynku.

▼B

W szczególności, środki finansowe przekazuje się na wszelkie wydatki w ramach:

a) art. 8–21;

b) art. 196–204; oraz

c) art. 219, 220 i 221 niniejszego rozporządzenia.

## CZĘŚĆ VI

## PRZEKAZANIE UPRAWNIEŃ, PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

### *ROZDZIAŁ I*

### *Przekazanie uprawnień i przepisy wykonawcze*

#### *Artykuł 227*

#### Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 20 grudnia 2013 r.. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego siedmioletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na okresy tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. ►C2 Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych. ◄

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B

*Artykuł 228*

**Tryb pilny**

1. Akty delegowane przyjęte w trybie niniejszego artykułu wchodzą w życie niezwłocznie i mają zastosowanie dopóki nie zostanie wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. ►C2 Przekazując Parlamentowi Europejskiemu i Radzie akt delegowany przyjęty w trybie niniejszego artykułu podaje się powody zastosowania trybu pilnego. ◄

►C2 2. Parlament Europejski albo Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego przyjętego w trybie niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 227 ust. 5. ◄ W takim przypadku Komisja uchyla akt niezwłocznie po doręczeniu przez Parlament Europejski lub Radę decyzji o sprzeciwie.

*Artykuł 229*

**Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet zwany Komitetem ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku aktów, o których mowa w art. 80 ust. 5, art. 91 lit. c) i d), art. 97 ust. 4, art. 99, art. 106 i art. 107 ust. 3, jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*ROZDZIAŁ II*

***Przepisy przejściowe i końcowe***

*Artykuł 230*

**Uchylenia**

1. Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 traci moc.

Jednakże nadal stosuje się następujące przepisy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007:

a) w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka, część II tytuł I rozdział III sekcja III, art. 55, art. 85 oraz załączniki IX i X, do dnia 31 marca 2015 r.;

▼B

b) w odniesieniu do sektora wina:

(i) art. 85a–85e w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85a ust. 2, które jeszcze nie zostały wykarczowane, oraz w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 85b ust. 1, które jeszcze nie zostały uwzględnione, do czasu wykarczowania ich lub uwzględnienia oraz art. 188a ust. 1 i 2,

(ii) przejściowy system praw do sadzenia określony w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II, do dnia 31 grudnia 2015 r.;

(iii) art. 118m ust. 5 do czasu wyczerpania zapasów win z oznaczeniem „Mlado vino portugizac" istniejących w dniu 1 lipca 2013 r.;

(iv) art. 118s ust. 5 do dnia 30 czerwca 2017 r.;

▼M1

ba) art. 111 do dnia 31 marca 2015 r.;

▼B

►C2 c) art. 113a ust. 4, art. 114, 115 i 116, art. 117 ust. 1–4 oraz art. 121 lit. e) ppkt (iv), a także załącznik XIV część A część IV, część B część I pkt 2 i 3 oraz część III pkt 1 i część C, załącznik XV część II pkt 1, 3, 5 i 6 oraz część IV pkt 2 w celu zastosowania tych artykułów, ◄ do dnia rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu, które mają zostać ustanowione w drodze aktów delegowanych, o których mowa w art. 75 ust. 2, art. 76 ust. 4, art. 78 ust. 3 i 4, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 4, art. 83 ust. 4, art. 86, art. 87 ust. 2, art. 88 ust. 3 oraz art. 89 niniejszego rozporządzenia;

▼M1

ca) art. 125a ust. 1 lit. e) i art. 125a ust. 2 oraz, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, załącznik XVIa, do dnia zastosowania odpowiednich przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów delegowanych przewidzianych w art. 173 ust. 1 lit. b) oraz i);

▼B

d) art. 133a ust. 1 i art. 140a, do dnia 30 września 2014 r.;

▼M1

da) art. 136, 138 i 140, jak również załącznik XVIII do celów stosowania tych artykułów, do dnia zastosowania przepisów, które mają być ustanowione na mocy aktów wykonawczych przewidzianych w art. 180 i art. 183 lit. a) lub do dnia 30 czerwca 2014 r., w zależności od tego, który z tych terminów przypada wcześniej;

▼B

e) art. 182 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do końca roku gospodarczego 2013/2014 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2014 r.;

f) art. 182 ust. 4, do dnia 31 grudnia 2017 r.;

g) art. 182 ust. 7, do dnia 31 marca 2014 r.;

▼C2

h) załącznik XV część III pkt 3, do dnia 31 grudnia 2015 r.;

▼B

i) załącznik XX, do dnia wejścia w życie aktu ustawodawczego zastępującego rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 614/2009 ([1]).

2. Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia oraz do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XIV do niniejszego rozporządzenia.

3. Rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1601/96 i (WE) nr 1037/2001 tracą moc.

*Artykuł 231*

**Przepisy przejściowe**

1. W celu zapewnienia sprawnego przejścia od ustaleń przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 do przepisów niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących środków niezbędnych do ochrony praw nabytych i uzasadnionych oczekiwań przedsiębiorstw.

2. Wszystkie programy wieloletnie przyjęte przed dniem 1 stycznia 2014 r., po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia nadal podlegają stosownym przepisom rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, aż do wygaśnięcia tych programów.

*Artykuł 232*

**Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże:

a) art. 181 stosuje się od dnia 1 października 2014 r.;

b) załącznik VII część VII pkt II ust. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Art. 148-151, art. 152 ust. 3, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 3, art. 161 i 163, art. 173 ust. 2 i art. 174 ust. 2 stosuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.

3. Art. 127–144 oraz art. 192 i 193 stosuje się do końca roku gospodarczego 2016–2017 dla cukru, to jest do dnia 30 września 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka (Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8).

▼B

*ZAŁĄCZNIK I*

## WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

CZĘŚĆ I

**Zboża**

Sektor zbóż obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 0709 99 60 | Kukurydza cukrowa, świeża lub schłodzona |
| | 0712 90 19 | Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, w plasterkach, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy do siewu |
| | 1001 91 20 | Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin |
| | ex 1001 99 00 | Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin, inne niż do siewu |
| | 1002 | Żyto |
| | 1003 | Jęczmień |
| | 1004 | Owies |
| | 1005 10 90 | Kukurydza (nasiona), inna niż hybrydy |
| | 1005 90 00 | Kukurydza, inna niż nasiona |
| | 1007 10 90, 1007 90 00 | Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu |
| | 1008 | Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża |
| (b) | 1001 11 00, 1001 19 00 | Pszenica durum |
| (c) | 1101 00 | Mąka pszenna lub z meslin |
| | 1102 90 70 | Mąka żytnia |
| | 1103 11 | Kasze i mączki z pszenicy |
| | 1107 | Słód, nawet palony |
| (d) | 0714 | Maniok, maranta, salep, topinambur, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub w postaci granulek; rdzeń sagowca |
| | ex 1102 | Mąki ze zbóż, innych niż pszenica lub meslin: |
| | 1102 20 | – Mąka kukurydziana |
| | 1102 90 | – Pozostałe: |
| | 1102 90 10 | – – Mąka jęczmienna |
| | 1102 90 30 | – – Mąka owsiana |
| | 1102 90 90 | – – Pozostałe |
| | ex 1103 | Kasze, mączki i granulki, zbożowe, z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy (podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) oraz granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50) |
| | ex 1104 | Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006 i ryżu płatkowanego objętego pozycją 1104 19 91; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone |
| | 1106 20 | Mąka, mączka i proszek z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714 |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 1108 | Skrobie; inulina: |
| | – Skrobie: |
| 1108 11 00 | – – Skrobia pszenna |
| 1108 12 00 | – – Skrobia kukurydziana |
| 1108 13 00 | – – Skrobia ziemniaczana |
| 1108 14 00 | – – Skrobia z manioku (cassava) |
| ex 1108 19 | – – Pozostałe skrobie: |
| 1108 19 90 | – – – Pozostałe |
| 1109 00 00 | Gluten pszenny, nawet suszony |
| 1702 | Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel: |
| ex 1702 30 | – Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy: |
| | – – – – Pozostałe: |
| ex 1702 30 50 | – – – – – – W postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy |
| ex 1702 30 90 | – – – – – – Pozostałe, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy |
| ex 1702 40 | – Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego: |
| 1702 40 90 | – – Pozostałe |
| ex 1702 90 | – Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy: |
| 1702 90 50 | – – Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy |
| | – – Karmel: |
| | – – – Pozostałe: |
| 1702 90 75 | – – – – W postaci proszku, nawet aglomerowanego |
| 1702 90 79 | – – – – Pozostałe |
| 2106 | Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: |
| ex 2106 90 | – Pozostałe |
| | – – Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe: |
| | – – – Pozostałe |
| 2106 90 55 | – – – – Syrop glukozowy i z maltodekstryny |
| ex 2302 | Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, nawet granulowane |
| ex 2303 | Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze lub gorzelniane, nawet w postaci granulek: |
| 2303 10 | – Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości |
| 2303 30 00 | – Pozostałości i odpady browarnicze lub gorzelniane |
| ex 2306 | Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305: |
| | – Pozostałe |
| 2306 90 05 | – – Z zarodków kukurydzy |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 2308 00 | Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: |
| 2308 00 40 | – Żołędzie i kasztany; wytłoczyny z jabłek i z owoców innych niż winogrona |
| 2309 | Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: |
| ex 2309 10 | – Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej: |
| 2309 10 11<br>2309 10 13<br>2309 10 31<br>2309 10 33<br>2309 10 51<br>2309 10 53 | – – – – Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne |
| ex 2309 90 | – – Pozostałe: |
| 2309 90 20 | – – – Produkty, o których mowa w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 Nomenklatury scalonej |
| | – – – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami: |
| 2309 90 31<br>2309 90 33<br>2309 90 41<br>2309 90 43<br>2309 90 51<br>2309 90 53 | – – – – – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne: |

([1]) Do celów tej podpozycji „przetwory mleczne” oznaczają produkty objęte pozycjami od 0401 do 0406, a także podpozycjami 1702 11 00, 1702 19 00 i 2106 90 51.

CZĘŚĆ II

**Ryż**

Sektor ryżu obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 1006 10 21 do 1006 10 98 | Ryż niełuskany, inny niż do siewu |
| | 1006 20 | Ryż łuskany (brązowy) |
| | 1006 30 | Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany |
| (b) | 1006 40 00 | Ryż łamany |
| (c) | 1102 90 50 | Mąka ryżowa |
| | 1103 19 50 | Kasze i mączka z ryżu |
| | 1103 20 50 | Granulki z ryżu |
| | 1104 19 91 | Ryż płatkowany |
| | ex 1104 19 99 | Ryż miażdżony |
| | 1108 19 10 | Skrobia z ryżu |

▼B

CZĘŚĆ III

**Cukier**

Sektor cukru obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| (a) 1212 91 | Burak cukrowy |
| 1212 93 00 | Trzcina cukrowa |
| (b) 1701 | Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej |
| (c) 1702 20 | Cukier klonowy i syrop klonowy |
| 1702 60 95 i 1702 90 95 | Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy |
| 1702 90 71 | Karmel zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej |
| 2106 90 59 | Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny |
| (d) 1702 30 10<br>1702 40 10<br>1702 60 10<br>1702 90 30 | Izoglukoza |
| (e) 1702 60 80<br>1702 90 80 | Syrop inulinowy |
| (f) 1703 | Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru |
| (g) 2106 90 30 | Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe |
| (h) 2303 20 | Wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru |

CZĘŚĆ IV

**Susz paszowy**

Sektor suszu paszowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| (a) ex 1214 10 00 | – Mączka i granulki z lucerny, sztucznie suszone |
| | – Mączka i granulki z lucerny, inaczej suszone i mielone |
| ex 1214 90 90 | – Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka i podobne produkty paszowe sztucznie suszone, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano |
| | – Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nostrzyk, groszek zwyczajny i komonica, inaczej suszone i mielone |
| (b) ex 2309 90 96 | – Koncentraty białkowe otrzymywane z soku z lucerny i z soku z trawy |
| | – Produkty poddane dehydratacji otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów |

▼B

CZĘŚĆ V

**Nasiona**

Sektor nasion obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0712 90 11 | Hybrydy kukurydzy cukrowej: |
| | – do siewu |
| 0713 10 10 | Groch (*Pisum sativum*): |
| | – do siewu |
| ex 0713 20 00 | Ciecierzyca (cieciorka): |
| | – do siewu |
| ex 0713 31 00 | Fasola z gatunku *Vigna mungo* (L.) Hepper lub *Vigna radiata* (L.) Wilczek: |
| | – do siewu |
| ex 0713 32 00 | Fasolka czerwona mała (Adzuki) (*Phaseolus* lub *Vigna angularis*): |
| | – do siewu |
| 0713 33 10 | Fasola, włącznie z białą groszkową (*Phaseolus vulgaris*): |
| | – do siewu |
| ex 0713 34 00 | Sorzycha ziemna (*Vigna subterranea* lub *Voandzeia subterranea*): |
| ex 0713 35 00 | – do siewu |
| ex 0713 39 00 | Fasolnik chiński (*Vigna unguiculata*): |
| | – do siewu |
| | Pozostałe: |
| | – do siewu |
| ex 0713 40 00 | Soczewica: |
| | – do siewu |
| ex 0713 50 00 | Bób (*Vicia faba* var. *major*) i bobik (*Vicia faba* var. *equina*, *Vicia faba* var. *minor*): |
| ex 0713 60 00 | – do siewu |
| | Nikla indyjska (Cajanus cajan): |
| | – do siewu |
| ex 0713 90 00 | Pozostałe suszone warzywa strączkowe: |
| | – do siewu |
| 1001 91 10 | Orkisz: |
| | – nasiona |
| 1001 91 90 | Pozostałe |
| | – nasiona |
| ex 1005 10 | Kukurydza, nasiona, hybrydy |
| 1006 10 10 | Ryż niełuskany: |
| | – do siewu |
| 1007 10 10 | Hybrydy ziarna sorgo: |
| | – nasiona |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 1201 10 00 | Nasiona soi, nawet łamane: |
| | – nasiona |
| 1202 30 00 | Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, nawet łuskane lub łamane: |
| | – nasiona |
| 1204 00 10 | Nasiona lnu, nawet łamane: |
| | – do siewu |
| 1205 10 10 i | Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane: |
| ex 1205 90 00 | – do siewu |
| 1206 00 10 | Nasiona słonecznika, nawet łamane: |
| | – do siewu |
| ex 1207 | Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane: |
| | – do siewu |
| 1209 | Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych do siewu |

CZĘŚĆ VI

**Chmiel**

Sektor chmielu obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 1210 | Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulek; lupulina |
| 1302 13 00 | Soki i ekstrakty roślinne z chmielu |

CZĘŚĆ VII

**Oliwa z oliwek i oliwki stołowe**

Sektor oliwy z oliwek i oliwek stołowych obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 1509 | Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| | 1510 00 | Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 |
| (b) | 0709 92 10 | Oliwki świeże lub schłodzone do celów innych niż produkcja oliwy |
| | 0709 92 90 | Pozostałe oliwki świeże lub schłodzone |
| | 0710 80 10 | Oliwki (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone |
| | 0711 20 | Oliwki zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia |
| | ex 0712 90 90 | Oliwki suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone |
| | 2001 90 65 | Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym |
| | ex 2004 90 30 | Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone |
| | 2005 70 00 | Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone |

▼B

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (c) | 1522 00 31<br>1522 00 39 | Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, zawierające olej o właściwościach oliwy |
| | 2306 90 11<br>2306 90 19 | Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy |

CZĘŚĆ VIII

**Len i konopie**

Sektor lnu i konopi obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 5301 | Len surowy lub przetworzony, ale nieprzędziony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną) |
| 5302 | Konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), surowe lub przetworzone, ale nieprzędzione; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną) |

CZĘŚĆ IX

**Owoce i warzywa**

Sektor owoców i warzyw obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0702 00 00 | Pomidory, świeże lub schłodzone |
| 0703 | Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone |
| 0704 | Kapusty, kalafiory, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub schłodzone |
| 0705 | Sałata (*Lactuca sativa*) i cykoria (*Cichorium* spp.), świeże lub schłodzone |
| 0706 | Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub schłodzone |
| 0707 00 | Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone |
| 0708 | Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone |
| ex 0709 | Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem warzyw objętych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 92 10, 0709 92 90 i 0709 99 60 |
| ex 0802 | Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyjątkiem orzechów areca (lub betel) i kola objętych podpozycjami 0802 70 00, 0802 80 00 |
| 0803 10 10 | Plantany świeże |
| 0803 10 90 | Plantany suszone |
| 0804 20 10 | Figi, świeże |
| 0804 30 00 | Ananasy |
| 0804 40 00 | Awokado |
| 0804 50 00 | Guawa, mango i smaczelina |
| 0805 | Owoce cytrusowe, świeże lub suszone |
| 0806 10 10 | Winogrona stołowe, świeże |
| 0807 | Melony (włącznie z arbuzami) i papaje, świeże |
| 0808 | Jabłka, gruszki i pigwy, świeże |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0809 | Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (włącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże |
| 0810 | Pozostałe owoce, świeże |
| 0813 50 31<br>0813 50 39 | Mieszanki wyłącznie orzechów suszonych objętych pozycjami 0801 i 0802 |
| 0910 20 | Szafran |
| ex 0910 99 | Tymianek, świeży lub schłodzony |
| ex 1211 90 86 | Bazylia, melisa, mięta, *Origanum vulgare* (lebiodka pospolita / dziki majeranek), rozmaryn, szałwia, świeże lub schłodzone |
| 1212 92 00 | Chleb świętojański (szarańczyn strąkowy) |

CZĘŚĆ X

**Produkty z przetworzonych owoców i warzyw**

Sektor przetworzonych owoców i warzyw obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| (a) ex 0710 | Warzywa (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta* objętych podpozycją 0710 80 59 |
| ex 0711 | Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 0711 20, owoców z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta* objętych podpozycją 0711 90 10 i kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0711 90 30 |
| ex 0712 | Warzywa suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, z wyłączeniem ziemniaków sztucznie suszonych i nienadających się do spożycia przez ludzi, objętych podpozycją ex 0712 90 05, kukurydzy cukrowej objętej podpozycjami 0712 90 11 i 0712 90 19 oraz oliwek objętych podpozycją ex 0712 90 90 |
| 0804 20 90 | Figi suszone |
| 0806 20 | Winogrona suszone |
| ex 0811 | Owoce i orzechy, niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95 |
| ex 0812 | Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów zakonserwowanych tymczasowo objętych podpozycją ex 0812 90 98 |
| ex 0813 | Owoce, suszone, inne niż te objęte pozycjami od 0801 do 0806; mieszanki orzechowe lub owoców suszonych należące do niniejszego rozdziału z wyjątkiem mieszanek tylko orzechów objętych pozycjami 0801 i 0802 oraz podpozycjami 0813 50 31 i 0813 50 39 |
| 0814 00 00 | Skórki owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuzami), świeże, zamrożone, suszone lub zakonserwowane tymczasowo w solance, wodzie siarkowej lub innych roztworach konserwujących |
| 0904 21 10 | Słodka papryka (*Capsicum annuum*), nierozgniatana ani niemielona |
| (b) ex 0811 | Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego |
| ex 1302 20 | Substancje pektynowe, pektyniany i pektany |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 2001 | Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem:<br>— owoców z rodzaju *Capsicum* innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20<br>— kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją 2001 90 30<br>— ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40<br>— rdzeni palmowych objętych podpozycją ex 2001 90 92<br>— oliwek objętych podpozycją 2001 90 65<br>— liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 97 |
| 2002 | Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym |
| 2003 | Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym |
| ex 2004 | Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91 |
| ex 2005 | Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70 00, kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju *Capsicum*, innych niż słodka papryka i pieprz angielski objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10 |
| ex 2006 00 | Warzywa, owoce, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), z wyłączeniem bananów zakonserwowanych cukrem objętych pozycjami ex 2006 00 38 i ex 2006 00 99 |
| ex 2007 | Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane przez gotowanie, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, z wyłączeniem:<br>— przetworów homogenizowanych z bananów objętych podpozycją ex 2007 10<br>— dżemów, galaretek, marmolad, przecierów i past z bananów objętych podpozycjami ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 i ex 2007 99 97 |
| ex 2008 | Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem:<br>— masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10<br>— rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00<br>— kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85<br>— ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91<br>— liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99<br>— mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 97 59, ex 2008 97 78, ex 2008 97 93 i ex 2008 97 98<br>— bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99 |
| ex 2009 | Soki owocowe (z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu winogronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69 oraz soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 89 35, 2009 89 38, 2009 89 79, 2009 89 86, 2009 89 89 i 2009 89 99) i soki warzywne niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej |

▼B

CZĘŚĆ XI

**Banany**

Sektor bananów obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0803 90 10 | Banany świeże z wyłączeniem plantanów |
| 0803 90 90 | Banany suszone z wyłączeniem plantanów |
| ex 0812 90 98 | Banany zakonserwowane tymczasowo |
| ex 0813 50 99 | Mieszanki zawierające banany suszone |
| 1106 30 10 | Mąka, mączka i proszek z bananów |
| ex 2006 00 99 | Banany zakonserwowane cukrem |
| ex 2007 10 99 | Homogenizowane przetwory z bananów |
| ex 2007 99 39<br>ex 2007 99 50<br>ex 2007 99 97 | Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i pasty bananowe |
| ex 2008 97 59<br>ex 2008 97 78<br>ex 2008 97 93<br>ex 2008 97 96<br>ex 2008 97 98 | Mieszanki zawierające banany, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, niezawierające dodatku alkoholu |
| ex 2008 99 49<br>ex 2008 99 67<br>ex 2008 99 99 | Banany inaczej przetworzone lub zakonserwowane |
| ex 2009 89 35<br>ex 2009 89 38<br>ex 2009 89 79<br>ex 2009 89 86<br>ex 2009 89 89<br>ex 2009 89 99 | Sok bananowy |

CZĘŚĆ XII

**Wino**

Sektor wina obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| (a) 2009 61<br>2009 69 | Sok winogronowy (włączając moszcz winogronowy) |
| 2204 30 92<br>2204 30 94<br>2204 30 96<br>2204 30 98 | Pozostały moszcz winogronowy, inny niż w trakcie fermentacji lub z fermentacją zatrzymaną inaczej niż przez dodanie alkoholu |
| (b) ex 2204 | Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz winogronowy inny niż objęty pozycją 2009, z wyjątkiem moszczu winogronowego objętego podpozycjami 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 oraz 2204 30 98 |
| (c) 0806 10 90 | Winogrona świeże inne niż winogrona stołowe |
| 2209 00 11<br>2209 00 19 | Ocet winny |

▼B

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (d) | 2206 00 10 | ►C2 Piquette ◄ |
| | 2307 00 11<br>2307 00 19 | ►C2 Drożdżowy osad winiarski ◄ |
| | 2308 00 11<br>2308 00 19 | Wytłoki winogron |

CZĘŚĆ XIII

**Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne**

Sektor żywych roślin obejmuje wszystkie produkty objęte rozdziałem 6 Nomenklatury scalonej.

CZĘŚĆ XIV

**Tytoń**

Sektor tytoniu obejmuje surowiec tytoniowy lub tytoń nieprzetworzony oraz odpady tytoniowe objęte kodem CN 2401.

CZĘŚĆ XV

**Wołowina i cielęcina**

Sektor wołowiny i cielęciny obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 0102 29 05 do 0102 29 99, 0102 39 10 i 0102 90 91 | Zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi |
| | 0201 | Mięso z bydła, świeże lub schłodzone |
| | 0202 | Mięso z bydła, zamrożone |
| | 0206 10 95 | Przepona gruba i przepona cienka, świeża lub schłodzona |
| | 0206 29 91 | Przepona gruba i przepona cienka, zamrożona |
| | 0210 20 | Mięso z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| | 0210 99 51 | Przepona gruba i przepona cienka, solona, w solance, suszona lub wędzona |
| | 0210 99 90 | Mąki i mączki, jadalne, z mięsa lub podrobów |
| | 1602 50 10 | Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami |
| | 1602 90 61 | Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami |
| (b) | 0102 21, 0102 31 00 i 0102 90 20 | Bydło żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi |
| | 0206 10 98 | Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, świeże lub schłodzone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych |
| | 0206 21 00<br>0206 22 00<br>0206 29 99 | Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych |
| | 0210 99 59 | Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona gruba i przepona cienka |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 1502 10 90 | Tłuszcze z bydła inne niż te objęte pozycją 1503 |
| 1602 50 31 i 1602 50 95 | Pozostałe mięso lub podroby z bydła, przetworzone lub zakonserwowane, inne niż niepoddane obróbce cieplnej mięso lub podroby oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami |
| 1602 90 69 | Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła inne niż niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanymi obróbce cieplnej mięsem lub podrobami. |

CZĘŚĆ XVI

**Mleko i przetwory mleczne**

Sektor mleka i przetworów mlecznych obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| (a) 0401 | Mleko i śmietanka, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego |
| (b) 0402 | Mleko i śmietanka, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego |
| (c) 0403 10 11 do 0403 10 39 0403 9011 do 0403 90 69 | Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao |
| (d) 0404 | Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone |
| (e) ex 0405 | Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy |
| (f) 0406 | Ser i twaróg |
| (g) 1702 19 00 | Laktoza i syrop laktozowy niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, zawierające mniej niż 99 % masy laktozy wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę |
| (h) 2106 90 51 | Syrop laktozowy aromatyzowany lub barwiony |
| (i) ex 2309 | Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: |
| ex 2309 10 | – Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej: |
| 2309 10 15 2309 10 19 2309 10 39 2309 10 59 2309 10 70 | – – – Zawierająca skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub przetwory mleczne |
| ex 2309 90 | – Pozostałe: |
| 2309 90 35 | – – – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami: |
| 2309 90 39 2309 90 49 2309 90 59 2309 90 70 | – – – – – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub przetwory mleczne |

▼B

CZĘŚĆ XVII

**Wieprzowina**

Sektor wieprzowiny obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | ex 0103 | Świnie żywe, gatunków domowych, inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi |
| (b) | ex 0203 | Mięso ze świń domowych, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| | ex 0206 | Jadalne podroby ze świń domowych, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| | 0209 10 | Tłuszcz ze świń, bez chudego mięsa, niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony |
| | ex 0210 | Mięso i podroby jadalne ze świń domowych, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| | 1501 10 | Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem) |
| | 1501 20 | |
| (c) | 1601 00 | Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych produktów |
| | 1602 10 00 | Przetwory homogenizowane z mięsa, podrobów lub krwi |
| | 1602 20 90 | Przetwory lub konserwy z wątroby dowolnych zwierząt innych niż gęś lub kaczka |
| | 1602 41 10 | Pozostałe przetwory i konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych |
| | 1602 42 10 | |
| | 1602 49 11 do | |
| | 1602 49 50 | |
| | 1602 90 10 | Przetwory z krwi dowolnych zwierząt |
| | 1602 90 51 | Pozostałe przetwory lub konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych |
| | 1902 20 30 | Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane, zawierające więcej niż 20 % masy kiełbasy i tym podobnych, mięsa i podrobów dowolnego rodzaju, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia |

CZĘŚĆ XVIII

**Baranina i kozina**

Sektor mięsa baraniego i koziego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 0104 10 30 | Jagnięta (do jednego roku życia) |
| | 0104 10 80 | Owce żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi i jagnięta |
| | 0104 20 90 | Kozy żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi |
| | 0204 | Mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| | 0210 99 21 | Mięso z owiec i kóz: z kośćmi, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| | 0210 99 29 | Mięso z owiec i kóz: bez kości, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| (b) | 0104 10 10 | Owce żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi |
| | 0104 20 10 | Kozy żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi |
| | 0206 80 99 | Jadalne podroby z owiec i kóz, świeże lub schłodzone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych |

▼B

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| | 0206 90 99 | Jadalne podroby z owiec i kóz, zamrożone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych |
| | 0210 99 85 | Jadalne podroby z owiec i kóz, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| | ex 1502 90 90 | Tłuszcze z owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503 |
| (c) | 1602 90 91 | Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz; |
| | 1602 90 95 | |

CZĘŚĆ XIX

**Jaja**

Sektor jaj obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 0407 11 00 | Jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane albo gotowane |
| | 0407 19 11 | |
| | 0407 19 19 | |
| | 0407 21 00 | |
| | 0407 29 10 | |
| | 0407 90 10 | |
| (b) | 0408 11 80 | Jaja ptasie bez skorupek i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, inne niż nienadające się do spożycia przez ludzi |
| | 0408 19 81 | |
| | 0408 19 89 | |
| | 0408 91 80 | |
| | 0408 99 80 | |

CZĘŚĆ XX

**Mięso drobiowe**

Sektor mięsa drobiowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (a) | 0105 | Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunku *Gallus domesticus*, kaczki, gęsi, indyki i perliczki |
| (b) | ex 0207 | Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrób wchodzących w zakres lit. c) |
| (c) | 0207 13 91 | Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| | 0207 14 91 | |
| | 0207 26 91 | |
| | 0207 27 91 | |
| | 0207 43 00 | |
| | 0207 44 91 | |
| | 0207 45 93 | |
| | 0207 45 95 | |
| | 0210 99 71 | Wątróbki drobiowe solone, w solance, suszone lub wędzone |
| | 0210 99 79 | |
| (d) | 0209 90 00 | Tłuszcz drobiowy niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony |
| (e) | 1501 90 00 | Tłuszcz drobiowy |

▼B

| | Kod CN | Opis |
|---|---|---|
| (f) | 1602 20 10 | Wątróbki gęsie lub kacze, inaczej przetworzone lub zakonserwowane |
| | 1602 31<br>1602 32<br>1602 39 | Mięso lub podroby z drobiu objętego pozycją 0105, inaczej przetworzone lub zakonserwowane |

CZĘŚĆ XXI

**Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego**

1. Sektor alkoholu etylowego obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 2207 10 00 | Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów |
| ex 2207 20 00 | Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów |
| ex 2208 90 91<br>i<br>ex 2208 90 99 | Alkohol etylowy nieskażony, o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatów |

2. Sektor alkoholu etylowego obejmuje również produkty na bazie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego objęte kodem CN 2208, w pojemnikach o objętości większej niż dwa litry i posiadające wszelkie właściwości alkoholu etylowego opisanego w pkt 1.

CZĘŚĆ XXII

**Produkty pszczele**

Sektor pszczelarski obejmuje produkty wymienione w poniższej tabeli:

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0409 00 00 | Miód naturalny |
| ex 0410 00 00 | Mleczko pszczele i propolis, jadalne |
| ex 0511 99 85 | Mleczko pszczele i propolis, niejadalne |
| ex 1212 99 95 | Pyłek |
| ex 1521 90 | Wosk pszczeli |

CZĘŚĆ XXIII

**Jedwabniki**

Sektor jedwabników obejmuje jedwabniki objęte kodem CN ex 0106 90 00 oraz grenę objętą kodem CN ex 0511 99 85.

CZĘŚĆ XXIV

**Pozostałe produkty**

„Pozostałe produkty” oznaczają wszystkie produkty rolne inne niż wymienione w częściach I-XXIII, w tym produkty wymienione w poniższych sekcjach 1 i 2 niniejszej części.

▼B

Sekcja 1

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 0101 | Konie, osły, muły i osłomuły, żywe: |
| | – Konie |
| 0101 21 00 | – – Zwierzęta hodowlane czystej krwi [a]: |
| 0101 29 | – – Pozostałe: |
| 0101 29 90 | – – – Inne niż do uboju |
| 0101 30 00 | – – Osły |
| 0101 90 00 | Pozostałe |
| ex 0102 | Bydło żywe: |
| | – – Inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi: |
| | – – – Inne niż gatunki domowe |
| 0102 39 90, 0102 90 99 oraz | |
| ex 0103 | Świnie żywe: |
| 0103 10 00 | – Zwierzęta hodowlane czystej krwi [b] |
| | – Pozostałe: |
| ex 0103 91 | – – O masie mniejszej niż 50 kg: |
| 0103 91 90 | – – – Inne niż gatunki domowe |
| ex 0103 92 | – – O masie 50 kg lub większej |
| 0103 92 90 | – – Inne niż gatunki domowe |
| 0106 | Pozostałe zwierzęta żywe |
| ex 0203 | Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone: |
| | – Świeże lub schłodzone: |
| ex 0203 11 | – – Tusze i półtusze: |
| 0203 11 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0203 12 | – – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi: |
| 0203 12 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0203 19 | – – Pozostałe: |
| 0203 19 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| | – Zamrożone: |
| ex 0203 21 | – – Tusze i półtusze: |
| 0203 21 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0203 22 | – – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi: |
| 0203 22 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0203 29 | – – Pozostałe: |
| 0203 29 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0205 00 | Mięso z osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone: |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 0206 | Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone: |
| ex 0206 10 | – Z bydła, świeże lub schłodzone |
| 0206 10 10 | – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – Z bydła, zamrożone: |
| ex 0206 22 00 | – – Wątroby: |
| | – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| ex 0206 29 | – – Pozostałe: |
| 0206 29 10 | – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| ex 0206 30 00 | – Ze świń, świeże lub schłodzone: |
| | – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – – Pozostałe: |
| | – – – Inne niż ze świń domowych |
| | – Ze świń, zamrożone: |
| ex 0206 41 00 | – – Wątroby: |
| | – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – – – Pozostałe: |
| | – – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0206 49 00 | – – – – Pozostałe: |
| | – – – Ze świń domowych: |
| | – – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – – – Pozostałe |
| ex 0206 80 | – Inne, świeże lub schłodzone: |
| 0206 80 10 | – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – – Pozostałe: |
| 0206 80 91 | – – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów |
| ex 0206 90 | – Pozostałe, zamrożone: |
| 0206 90 10 | – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (c) |
| | – – Pozostałe: |
| 0206 90 91 | – – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów |
| 0208 | Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| ex 0210 | Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów: |
| | – Mięso ze świń: |
| ex 0210 11 | – – Szynki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi: |
| 0210 11 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 0210 12 | – – Boczek i jego kawałki: |
| 0210 12 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 0210 19 | – – Pozostałe: |
| 0210 19 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| | – Pozostałe, włącznie z jadalnymi mąkami i mączkami, z mięsa lub podrobów: |
| 0210 91 00 | – – Z naczelnych |
| 0210 92 | – – Z wielorybów, delfinów i morświnów (ssaki z rzędu waleni); z manatów i krów morskich (ssaki z rzędu syren); z fok, lwów morskich i morsów (ssaki z podrzędu płetwonogich) |
| 0210 93 00 | – – Z gadów (włącznie z wężami i żółwiami) |
| ex 0210 99 | – – Pozostałe: |
| | – – – Mięso: |
| 0210 99 31 | – – – – Z reniferów |
| 0210 99 39 | – – – – Pozostałe |
| | – – – Podroby: |
| | – – – – Inne niż ze świń domowych, bydła, owiec i kóz |
| 0210 99 85 | – – – – – – – – – – Inne niż wątróbki drobiowe |
| ex 0407 | Jaja ptasie w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane: |
| 0407 19 90, 0407 29 90 oraz 0407 90 90 | – Inne niż drobiu |
| ex 0408 | Jaja ptasie bez skorupek i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego: |
| | – Żółtka jaj: |
| ex 0408 11 | – – Suszone: |
| 0408 11 20 | – – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ([d]) |
| ex 0408 19 | – – Pozostałe: |
| 0408 19 20 | – – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ([d]) |
| | – Pozostałe: |
| ex 0408 91 | – – Suszone: |
| 0408 91 20 | – – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ([d]) |
| ex 0408 99 | – – Pozostałe: |
| 0408 99 20 | – – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ([d]) |
| 0410 00 00 | Jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone |
| 0504 00 00 | Jelita, pęcherze i żołądki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe i w kawałkach, świeże, schłodzone, zamrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone |
| ex 0511 | Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi: |
| 0511 10 00 | – Nasienie bydlęce |
| | – Pozostałe: |
| ex 0511 99 | – – Pozostałe: |
| 0511 99 85 | – – – Pozostałe |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 0709 | Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone: |
| ex 0709 60 | – Owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*: |
| | – – Pozostałe: |
| 0709 60 91 | – – – – Z rodzaju *Capsicum*, do produkcji pieprzu tureckiego lub barwników oleożywicznych *Capsicum* (c) |
| 0709 60 95 | – – – Do przemysłowej produkcji olejków eterycznych lub żywicznych (c) |
| 0709 60 99 | – – – Pozostałe |
| ex 0710 | Warzywa (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone: |
| ex 0710 80 | – Pozostałe warzywa: |
| | – – Owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*: |
| 0710 80 59 | – – – Inne niż słodka papryka |
| ex 0711 | Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia: |
| ex 0711 90 | – Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw: |
| | – – Warzywa: |
| 0711 90 10 | – – – – Owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*, z wyłączeniem słodkiej papryki |
| ex 0713 | Warzywa strączkowe, suszone, łuskane, nawet bez skórki lub dzielone: |
| ex 0713 10 | – Groch (*Pisum sativum*): |
| 0713 10 90 | – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 20 00 | – Ciecierzyca (cieciorka): |
| | – – Inne niż do siewu |
| | – Fasola (*Vigna* spp., *Phaseolus* spp.) |
| ex 0713 31 00 | – – Fasola z gatunku *Vigna mungo* (L.) Hepper lub *Vigna radiata* (L.) Wilczek: |
| | – – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 32 00 | – – Fasolka czerwona mała (Adzuki) (*Phaseolus* lub *Vigna angularis*): |
| | – – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 33 | – – Fasola, włącznie z białą groszkową (*Phaseolus vulgaris*): |
| 0713 33 90 | – – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 34 00 | – – Sorzycha ziemna (*Vigna subterranea* lub *Voandzeia subterranea*) |
| ex 0713 35 00 | – – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 39 00 | – – Fasolnik chiński (*Vigna unguiculata*): |
| | – – – Inne niż do siewu |
| | – – Pozostałe: |
| | – – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 40 00 | – Soczewica: |
| | – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 50 00 | – Bób (*Vicia faba* var. *major*) i bobik (*Vicia faba* var. *equina* i *Vicia faba* var. *minor*): |
| | – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 60 00 | – Nikla indyjska (*Cajanus cajan*) |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| | – – Inne niż do siewu |
| ex 0713 90 00 | – Pozostałe: |
| | – – Inne niż do siewu |
| 0801 | Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane |
| ex 0802 | Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane: |
| 0802 70 00 | – Orzechy kola (*Cola* spp.) |
| 0802 80 00 | – Orzechy areca |
| ex 0804 | Daktyle, figi, ananasy, awokado, guawa, mango i smaczelina, świeże lub suszone: |
| 0804 10 00 | – Daktyle |
| 0902 | Herbata, nawet aromatyzowana |
| ex 0904 | Pieprz z rodzaju *Piper*; suszone lub rozgniatane, lub mielone owoce z rodzaju *Capsicum* lub z rodzaju *Pimenta*, z wyłączeniem słodkiej papryki objętej podpozycją 0904 21 10 |
| 0905 | Wanilia |
| 0906 | Cynamon i kwiat cynamonowca |
| 0907 | Goździki (całe owoce, kwiaty i szypułki) |
| 0908 | Gałka muszkatołowa, kwiat muszkatołowy i kardamony |
| 0909 | Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku; jagody jałowca |
| ex 0910 | Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i szafranu |
| ex 1106 | Mąka, mączka i proszek z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713, z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714, lub z produktów objętych działem 8: |
| 1106 10 00 | – Z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713 |
| ex 1106 30 | – Z produktów objętych działem 8: |
| 1106 30 90 | – – Inne niż banany |
| ex 1108 | Skrobie; inulina: |
| 1108 20 00 | – Inulina |
| 1201 90 00 | Nasiona soi, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1202 41 00 | Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach, inne niż do siewu |
| 1202 42 00 | Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, łuskane, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1203 00 00 | Kopra |
| 1204 00 90 | Nasiona lnu, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1205 10 90 i ex 1205 90 00 | Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1206 00 91 | Nasiona słonecznika, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1206 00 99 | |
| 1207 29 00 | Nasiona bawełny, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1207 40 90 | Nasiona sezamu, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1207 50 90 | Nasiona gorczycy, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1207 91 90 | Nasiona maku, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1207 99 91 | Nasiona konopi, nawet łamane, inne niż do siewu |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 1207 99 96 | Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane, inne niż do siewu |
| 1208 | Mąka i mączka, z nasion lub owoców oleistych, innych niż z gorczycy |
| ex 1211 | Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumerii, farmacji lub stosowanych do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane z wyłączeniem produktów oznaczonych kodem CN ex 1211 90 86 w części IX; |
| ex 1212 | Chleb świętojański, wodorosty morskie i pozostałe algi, burak cukrowy i trzcina cukrowa, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone; pestki i jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne (włącznie z niepalonymi korzeniami cykorii *Cichorium intybus* var. *sativum*) w rodzaju stosowanych głównie do spożycia przez ludzi, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: |
| ex 1212 99 | – – Inne niż trzcina cukrowa: |
| 1212 99 41 i 1212 99 49 | – – – Nasiona chleba świętojańskiego |
| ex 1212 99 95 | – – – Pozostałe, z wyłączeniem korzenia cykorii |
| 1213 00 00 | Słoma i plewy zbóż, niepreparowane, nawet siekane, mielone, prasowane lub w formie granulek |
| ex 1214 | Brukiew, buraki pastewne, korzenie pastewne, siano, lucerna (alfalfa), koniczyna, esparceta, kapusta pastewna, łubin, wyka i podobne produkty pastewne, nawet w formie granulek: |
| ex 1214 10 00 | – Mączka i granulki z lucerny (alfalfa), z wyłączeniem: z lucerny, sztucznie suszonych lub z lucerny, inaczej suszonych i mielonych |
| ex 1214 90 | – Pozostałe: |
| 1214 90 10 | – – Buraki pastewne, brukiew i pozostałe korzenie pastewne |
| ex 1214 90 90 | – – Pozostałe, z wyłączeniem: |
| | – Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki i podobnych produktów pastewnych sztucznie suszonych, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano |
| | – Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki, nostrzyka, groszku zwyczajnego i komonicy, inaczej suszonych i mielonych |
| ex 1502 | Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503: |
| ex 1502 10 10 ex 1502 90 10 | – Do zastosowań przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi, z wyłączeniem tłuszczy otrzymywanych z kości i odpadów (c) |
| 1503 00 | Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nieemulgowane lub niezmieszane, lub nieprzygotowane inaczej |
| ex 1504 | Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ze ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, z wyłączeniem olejów z wątróbek rybich lub ich frakcji objętych pozycją 1504 10 oraz tłuszcze i oleje i ich frakcje z ryb, z wyłączeniem olejów z wątróbek objętych pozycją 1504 20 |
| 1507 | Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| 1508 | Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 1511 | Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| 1512 | Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| 1513 | Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| 1514 | Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| ex 1515 | Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (z wyłączeniem oleju jojoba objętego podpozycją ex 1515 90 11) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie |
| ex 1516 | Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne, i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone (z wyłączeniem uwodornionego oleju rycynowego, tzw. „wosku opalowego” objętego podpozycją 1516 20 10) |
| ex 1517 | Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z niniejszego rozdziału, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje objęte pozycją 1516, z wyłączeniem podpozycji 1517 10 10, 1517 90 10 oraz 1517 90 93 |
| 1518 00 31 oraz 1518 00 39 | Oleje roślinne, ciekłe, zmieszane, do zastosowań technicznych lub przemysłowych, innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi (c) |
| 1522 00 91 | Osady i szlamy olejowe; sopstoki powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy z oliwek |
| 1522 00 99 | Inne pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy z oliwek |
| ex 1602 | Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane: |
| | – Ze świń: |
| ex 1602 41 | – – Szynki i ich kawałki: |
| 1602 41 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 1602 42 | – – Łopatki i ich kawałki: |
| 1602 42 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 1602 49 | – – Pozostałe, włącznie z mieszankami: |
| 1602 49 90 | – – – Inne niż ze świń domowych |
| ex 1602 90 | – Pozostałe, włącznie z przetworami z krwi dowolnych zwierząt: |
| | – – Inne niż przetwory z krwi dowolnych zwierząt: |
| 1602 90 31 | – – – Z dziczyzny lub z królików |
| | – – – – Pozostałe: |
| | – – – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby ze świń domowych: |
| | – – – – – – Inne niż zawierające mięso lub podroby z bydła: |
| 1602 90 99 | – – – – – – – Inne niż z owiec lub kóz |
| ex 1603 00 | Ekstrakty i soki, z mięsa |
| 1801 00 00 | Ziarna kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone |
| 1802 00 00 | Łuski kakao, łupiny, osłonki i pozostałe odpady kakao |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 2001 | Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym: |
| ex 2001 90 | – Pozostałe: |
| 2001 90 20 | – – Owoce z rodzaju *Capsicum* inne niż słodka papryka lub pieprz angielski |
| ex 2005 | Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006: |
| ex 2005 99 | – Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne: |
| 2005 99 10 | – – Owoce z rodzaju *Capsicum* inne niż słodka papryka lub pieprz angielski |
| ex 2206 | ►C2 Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszaniny napojów fermentowanych oraz mieszaniny napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: ◄ |
| 2206 00 31 do 2206 00 89 | ►C2 – Inne niż piquette ◄ |
| ex 2301 | Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki: |
| 2301 10 00 | – Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów; skwarki |
| ex 2302 | Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet w formie granulek: |
| 2302 50 00 | – Z roślin strączkowych |
| 2304 00 00 | Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w formie granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego |
| 2305 00 00 | Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w formie granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju z orzeszków ziemnych |
| ex 2306 | Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w formie granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305 z wyjątkiem podpozycji 2306 90 05 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji zarodków kukurydzy) oraz 2306 90 11 i 2306 90 19 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji oliwy) |
| ex 2307 00 | ►C2 Drożdżowy osad winiarski; kamień winny: ◄ |
| 2307 00 90 | – Kamień winny |
| ex 2308 00 | Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w formie granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: |
| 2308 00 90 | – Inne niż wytłoki winogron, żołędzie i kasztany, wytłoczyny z owoców innych niż winogrona |
| ex 2309 | Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: |
| ex 2309 10 | – Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej: |
| 2309 10 90 | – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub produkty mleczne |
| ex 2309 90 | – Pozostałe: |
| ex 2309 90 10 | – – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami: |
| | – – – Roztwory ze ssaków morskich |

▼B

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| ex 2309 90 91 do 2309 90 96 | – – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55 lub produkty mleczne, z wyłączeniem |
| | – Koncentratów białkowych otrzymywanych z soku z lucerny i z soku z trawy |
| | – Produktów w proszku otrzymywanych wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu koncentratów określonych w tiret pierwszym |

([a]) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: dyrektywa Rady 94/28/WE oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008).
([1]) Dyrektywa Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiająca zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66).
([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 3).
([b]) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: dyrektywa Rady 88/661/EWG, dyrektywa Rady 94/28/WE oraz decyzja Komisji 96/510/WE).
([3]) Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36).
([4]) Decyzja Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiająca zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53).
([c]) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93).
([d]) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w pkt F sekcji II przepisów wstępnych Nomenklatury scalonej.

Sekcja 2

| Kod CN | Opis |
|---|---|
| 0101 29 10 | Konie żywe, do uboju ([a]) |
| ex 0205 00 | Mięso z koni, świeże, schłodzone lub zamrożone |
| 0210 99 10 | Mięso z koni, solone, w solance lub suszone |
| 0511 99 10 | Ścięgna; ścinki i podobne odpady surowych skór lub skórek |
| 0701 | Ziemniaki, świeże lub schłodzone |
| 0901 | Kawa, nawet palona lub bezkofeinowa; łupinki i łuski kawy; substytuty kawy zawierające kawę w dowolnej proporcji |
| 1105 | Mąka, mączka, proszek, płatki i granulki, ziemniaczane |

▼C2

| | |
|---|---|
| 1212 94 00 | Korzenie cykorii |

▼B

| | |
|---|---|
| 2209 00 91 i 2209 00 99 | Ocet i namiastki octu otrzymane z kwasu octowego innego niż ocet winny |
| 4501 | Korek naturalny, surowy lub zwyczajnie preparowany, odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony |

([a]) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach unijnych (patrz: art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93).

▼B

*ZAŁĄCZNIK II*

## DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 UST. 1

CZĘŚĆ I

### Definicje dotyczące sektora ryżu

I. Pojęcia „ryż niełuskany”, „ryż łuskany”, „ryż częściowo bielony”, „ryż całkowicie bielony”, „ryż okrągłoziarnisty”, „ryż średnioziarnisty”, „ryż długoziarnisty A lub B” i „ryż łamany” mają następujące definicje:

1) a) „ryż niełuskany” oznacza ryż, który zachował łuskę po omłóceniu;

b) „ryż łuskany” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: „ryż brązowy”, „ryż cargo”, „loonzain” i „riso sbramato”;

c) „ryż częściowo bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zarodka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;

d) „ryż całkowicie bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zarodka w przypadku ryżu długoziarnistego i średnioziarnistego oraz co najmniej część zarodka w przypadku ryżu okrągłoziarnistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren;

2) a) „ryż okrągłoziarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;

b) „ryż średnioziarnisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;

c) „ryż długoziarnisty” oznacza

(i) ryż długoziarnisty A, tj. ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;

(ii) ryż długoziarnisty B, tj. ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;

d) „pomiary ziaren” oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym dokonywane następującymi metodami:

(i) pobranie reprezentatywnej próbki partii;

(ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, włącznie z ziarnami niedojrzałymi;

(iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i wyliczenie średniej;

(iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku;

▼B

3) „ryż łamany” oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.

II. W odniesieniu do ziaren i ziaren łamanych niebędących niepogorszonej jakości stosuje się następujące definicje:

1) „ziarno całe” oznacza ziarno, w którym tylko część końcówki została usunięta, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki;

2) „ziarno obcięte” oznacza ziarno, w którym cała końcówka została usunięta;

3) „ziarno łamane lub kawałki” oznacza ziarno, w którym została usunięta część większa niż końcówka; ziarno łamane obejmuje:

(i) ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna);

(ii) ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar „ziarna łamanego dużego”);

(iii) ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm);

(iv) kawałki (małe odłamki lub cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); definicja obejmuje ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna);

4) „ziarno zielone” oznacza ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe;

5) „ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi” oznacza ziarno wykazujące naturalne anomalie rozwojowe; anomalie rozwojowe oznaczają deformacje cech morfologicznych typowych dla odmiany, spowodowane czynnikami dziedzicznymi lub innymi;

6) „ziarno kredowe” oznacza ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy;

7) „ziarno z czerwonymi prążkami” oznacza ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności i odcieniu barwy, stanowiące pozostałość owocni;

8) „ziarno plamiste” oznacza ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki;

9) „ziarno zaplamione” oznacza ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwonawy, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco wyraźny (czarny, różowy, czerwonawo-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego;

▼B

10) „ziarno żółte” oznacza ziarno, które w całości lub części, z przyczyn innych niż suszenie, zmieniło kolor naturalny i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowo-żółty;

11) „ziarno bursztynowe” oznacza ziarno, którego kolor, z powodów innych niż suszenie, uległ niewielkiej jednolitej zmianie na całej powierzchni; na skutek tej zmiany kolor ziarna stał się jasny bursztynowo-żółty.

CZĘŚĆ II

**Definicje techniczne dotyczące sektora cukru**

Sekcja A

Definicje ogólne

1) „cukry białe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących ani też innych substancji, zawierające wagowo w suchej masie 99,5 % lub więcej sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną;

2) „cukry surowe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących ani też innych substancji, zawierające wagowo w suchej masie mniej niż 99,5 % sacharozy oznaczonej metodą polarymetryczną;

3) „izoglukoza” oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10 % fruktozy;

4) „syrop inulinowy” oznacza bezpośredni produkt otrzymany w wyniku hydrolizy inuliny lub oligofruktoz, zawierający wagowo w suchej masie co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, wyrażonej w ekwiwalencie cukru/izoglukozy. W celu uniknięcia ograniczeń na rynku produktów o słabych właściwościach słodzących, wytwarzanych przez przetwórców włókna inulinowego poza kwotą syropu inulinowego, definicja ta może zostać zmieniona przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 125 ust. 4 lit. a);

5) „umowa dostawy” oznacza umowę dostawy buraków do produkcji cukru zawartą pomiędzy sprzedawcą a przedsiębiorstwem;

6) „porozumienie branżowe” oznacza:

a) porozumienie zawarte, przed zawarciem jakiejkolwiek umowy dostawy, między przedsiębiorstwami lub organizacją zrzeszającą przedsiębiorstwa uznaną przez dane państwo członkowskie lub grupą takich organizacji zrzeszających przedsiębiorstwa, z jednej strony, a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane państwo członkowskie lub grupą takich organizacji zrzeszających sprzedawców, z drugiej strony;

b) jeżeli porozumienie, o którym mowa w lit. a), nie zostało zawarte – przepisy dotyczące spółek oraz przepisy dotyczące spółdzielni w zakresie, w jakim regulują dostawę buraków cukrowych przez wspólników spółek lub członków firmy lub spółdzielni produkujących cukier.

Sekcja B

Definicje obowiązujące w okresie, o którym mowa w art. 124

1) „cukier kwotowy”, „izoglukoza kwotowa” i „kwotowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego w ramach kwoty danego przedsiębiorstwa;

▼B

2) „cukier przemysłowy” oznacza każdą wielkość produkcji cukru przypisaną do danego roku gospodarczego przekraczającą ilość cukru, o której mowa w pkt 5, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2;

3) „izoglukoza przemysłowa” i „przemysłowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 140 ust. 2;

4) „nadwyżka cukru”, „nadwyżka izoglukozy” i „nadwyżka syropu inulinowego” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przekraczającą odpowiednie ilości, o których mowa w pkt 1, 2 i 3;

5) „buraki kwotowe” oznaczają wszystkie buraki cukrowe przetwarzane na cukier kwotowy;

6) „rafineria przemysłowa” oznacza zakład produkcyjny:

— którego wyłączną działalnością jest rafinacja surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu, lub

— który w roku gospodarczym 2004/2005 lub – w przypadku Chorwacji – 2007/2008 dokonał rafinacji surowego cukru trzcinowego pochodzącego z przywozu w ilości co najmniej 15 000 ton.

CZĘŚĆ III

**Definicje dotyczące sektora chmielu**

1) „chmiel” oznacza wysuszone kwiatostany, znane także jako szyszki, (żeńskiego) pnącego chmielu (*Humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawo-żółte i o owalnym kształcie, mają ogonki, a ich długość zwykle wynosi 2–5 cm;

2) „mączka chmielowa” oznacza produkt otrzymany przez mielenie chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy;

3) „mączka chmielowa z podwyższoną zawartością lupuliny” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu po mechanicznym usunięciu części listków, ogonków, przylistków i osadek;

4) „ekstrakt chmielowy” oznacza skoncentrowane produkty otrzymane poprzez działanie rozpuszczalników na szyszki chmielu lub na mączkę chmielową;

5) „mieszane produkty chmielowe” oznaczają mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w pkt 1 – 4.

CZĘŚĆ IV

**Definicje dotyczące sektora wina**

Dotyczące winorośli

1) „karczowanie” oznacza całkowite usunięcie wszystkich krzewów winorośli z obszaru, na którym zostały one zasadzone;

2) „sadzenie” oznacza definitywne zasadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepów;

3) „szczepienie” oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane szczepieniu.

▼B

Dotyczące produktów

4) „winogrona świeże” oznaczają owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone (*raisined*), które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu;

5) „świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu” jest to produkt, który:

   a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj. i nie większą niż 15 % obj.;

   b) pochodzi wyłącznie z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 81 ust. 2 i otrzymywany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu winogronowego o naturalnej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 8,5 % obj.:

      (i) albo alkoholu neutralnego pochodzenia winnego, włączywszy alkohol otrzymywany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.;

      (ii) albo nierektyfikowanego produktu pozyskanego w drodze destylacji wina i mającego rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 80 % obj.;

6) „sok winogronowy” oznacza niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły, który:

   a) jest otrzymywany w drodze stosownej obróbki sprawiającej, że nadaje się on do spożycia;

   b) jest otrzymywany ze świeżych winogron lub moszczu winogronowego lub w drodze regeneracji. W przypadku gdy otrzymywany jest w drodze regeneracji, regenerowany jest z zagęszczonego moszczu winogronowego lub zagęszczonego soku winogronowego.

   Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;

7) „zagęszczony sok winogronowy” oznacza niekarmelizowany sok winogronowy otrzymany w drodze częściowej dehydratacji soku winogronowego przy użyciu dowolnej dozwolonej metody – innej niż nagrzewanie bezpośrednie – stosowanej w taki sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z zalecaną metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20 °C nie była niższa niż 50,9 %.

   Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w zagęszczonym soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.;

▼C2

8) „drożdżowy osad winiarski” oznacza pozostałość:

▼B

   a) zbierającą się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce;

   b) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. a);

   c) zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz winogronowy podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce; lub

   d) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. c);

9) „wytłoki z winogron” oznaczają pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron, sfermentowane lub nie;

▼C2

10) „piquette” oznacza produkt otrzymywany:

▼B

a) w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytłoków z winogron macerowanych w wodzie; lub

b) w wyniku ługowania w wodzie sfermentowanych wytłoków z winogron;

11) „wino wzmocnione do destylacji” oznacza produkt, który:

a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 18 % obj. i nie większą niż 24 % obj.;

b) jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierektyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina, a maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 86 % obj.; lub

c) posiada kwasowość lotną 1,5 grama na litr, wyrażoną jako kwas octowy;

12) „cuvée” oznacza

a) moszcz winogronowy;

b) wino; lub

c) mieszaninę moszczu winogronowego lub win o różnych cechach charakterystycznych,

przeznaczone do przygotowywania szczególnego rodzaju win musujących.

Zawartość alkoholu

13) „rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartego w temperaturze 20 °C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;

14) „potencjalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, który może być wyprodukowany na drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze;

15) „całkowita objętościowa zawartość alkoholu” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu;

16) „naturalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktu przed jego wzbogaceniem;

17) „rzeczywista zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach danego produktu;

18) „potencjalna zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu;

19) „całkowita zawartość alkoholu na masę” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.

▼B

CZĘŚĆ V

**Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny**

▼C2

„Bydło” oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego objęte kodami CN 0102 21, ex 0102 31 00, 0102 90 20, od ex 0102 29 10 do ex 0102 29 99, 0102 39 10, 0102 90 91.

▼B

CZĘŚĆ VI

**Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych**

Do celów stosowania kwot taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii termin „wyprodukowane bezpośrednio z mleka lub śmietanki” nie wyklucza masła wyprodukowanego z mleka lub śmietanki bez użycia materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który może obejmować przechodzenie śmietanki przez stan koncentracji tłuszczu lub frakcjonowanie tego tłuszczu.

CZĘŚĆ VII

**Definicje dotyczące sektora jaj**

1) „jaja w skorupkach” oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane, inne niż jaja wylęgowe, o których mowa w pkt 2;

2) „jaja wylęgowe” oznaczają jaja drobiowe wylęgowe;

3) „produkty całe” oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupek, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi;

4) „produkty oddzielone” oznaczają żółtka jaj ptasich, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, nadające się do spożycia przez ludzi.

CZĘŚĆ VIII

**Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego**

1) „drób żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie powyżej 185 gramów;

▼C2

2) „pisklęta” oznaczają żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie nieprzekraczającej 185 gramów;

▼B

3) „drób ubity” oznacza poddane ubojowi ptactwo z gatunku *Gallus domesticus*, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez;

4) „produkty pochodne” oznaczają:

a) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. a);

b) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. b), z wyłączeniem drobiu ubitego i podrobów jadalnych, zwane „kawałkami drobiu”;

c) podroby jadalne wymienione w załączniku I część XX lit. b);

▼B

d) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. c);

e) produkty wymienione w załączniku I część XX lit. d) i e);

f) produkty, o których mowa w załączniku I część XX lit. f), inne niż produkty objęte kodami CN 1602 20 10.

CZĘŚĆ IX

**Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego**

1) „miód” rozumiany jest jako „miód” w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/110/WE ([1]), w tym również, jeśli chodzi o główne rodzaje miodu;

2) „produkty pszczele” oznaczają miód, wosk pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

([1]) Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu (Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 47).

▼B

*ZAŁĄCZNIK III*

**STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU, O KTÓREJ MOWA W ART. 7 I 135**

A. **Standardowa jakość ryżu niełuskanego**

Ryż niełuskany standardowej jakości:

a) to ryż o solidnej i właściwej jakości handlowej, bez zapachu;

b) wilgotność takiego ryżu wynosi maksymalnie 13 %;

c) ryż ten daje uzysk ryżu całkowicie bielonego wynoszący 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren obciętych); ta wartość procentowa odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu niepogorszonej jakości:

| | |
|---|---|
| ziarno kredowe ryżu niełuskanego objęte kodami CN 1006 10 27 i 1006 10 98 | 1,5 % |
| ziarno kredowe ryżu niełuskanego objęte innymi kodami niż CN 1006 10 27 i 1006 10 98: | 2,0 % |
| ziarno z czerwonymi prążkami | 1,0 % |
| ziarno plamiste | 0,50 % |
| ziarno zaplamione | 0,25 % |
| ziarno żółte | 0,02 % |
| ziarno bursztynowe | 0,05 % |

B. **Standardowa jakość cukru**

I. *Standardowa jakość buraków cukrowych*

Burak standardowej jakości:

a) to burak o solidnej i właściwej jakości handlowej;

b) cechuje się zawartością cukru w wysokości 16 % w punkcie przyjęcia.

II. *Standardowa jakość cukru białego*

1) Cukier biały standardowej jakości ma następujące właściwości:

   a) o solidnej i właściwej jakości handlowej; suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;

   b) minimalna polaryzacja: 99,7;

   c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;

   d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;

   e) liczba punktów określonych na podstawie pkt 2 nie przekracza ogółem 22 ani też:

      — 15 w odniesieniu do zawartości popiołu,

      — 9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych w Brunszwiku („metoda Brunszwik”),

▼B

— 6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru („metoda ICUMSA" – *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*).

2) Jeden punkt odpowiada:

a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° w skali Brixa;

b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunszwik;

c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.

3) Metodami oznaczania czynników, o których mowa w pkt 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w ramach środków interwencyjnych.

III. *Standardowa jakość cukru surowego*

1) Za cukier surowy jakości standardowej uważa się cukier, z którego uzysk cukru białego wynosi 92 %.

2) Uzysk cukru surowego buraczanego jest obliczany poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:

a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery;

b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa;

c) liczby 1.

3) Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonego przez dwa.

▼B

*ZAŁĄCZNIK IV*

**UNIJNA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA W ART. 10**

A. **Unijna skala klasyfikacji tusz bydła w wieku 8 miesięcy lub więcej**

I. *Definicje*

Stosuje się następujące definicje:

1) „tusza”: oznacza ciało zwierzęcia poddanego ubojowi po wykrwawieniu, wytrzewieniu i oskórowaniu;

2) „półtusza”: oznacza produkt otrzymany poprzez podzielenie tuszy symetrycznie przez środek każdego kręgu szyjnego, piersiowego, lędźwiowego i krzyżowego oraz przez środek mostka i spojenia miednicznego.

II. *Kategorie*

Tusze wołowe dzieli się na następujące kategorie:

Z: tusze zwierząt w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy;

A: tusze niekastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy do poniżej 24 miesięcy;

B: tusze niekastrowanych samców w wieku od 24 miesięcy;

C: tusze kastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy;

D: tusze samic, które się cieliły;

E: tusze innych samic w wieku od 12 miesięcy.

III. *Klasyfikacja*

Tusze klasyfikuje się, oceniając kolejno:

1) Uformowanie, zgodnie z następującymi definicjami:

Klasy uformowania tuszy, w szczególności jej istotne części (udziec, grzbiet, łopatka)

| Klasa uformowania | Opis |
|---|---|
| S<br>wybitne | Wszystkie profile ekstremalnie wypukłe; wyjątkowo rozwinięte mięśnie (typ tuszy o podwójnym umięśnieniu) |
| E<br>doskonałe | Wszystkie profile wypukłe do superwypukłych; wyjątkowo rozwinięte mięśnie |
| U<br>bardzo dobre | Profile zasadniczo wypukłe; bardzo dobrze rozwinięte mięśnie |
| R<br>dobre | Kształty proste na całej długości; dobrze rozwinięte mięśnie |
| O<br>dostateczne | Profile na ogół proste do wklęsłych; przeciętnie wykształcone mięśnie |
| P<br>słabe | Wszystkie profile wklęsłe do bardzo wklęsłych; słabo rozwinięte mięśnie |

▼B

2. Okrywę tłuszczową, zgodnie z następującymi definicjami:

— Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

| Klasa okrywy tłuszczowej | Opis |
|---|---|
| 1<br>niska | Od braku pokrycia do nieznacznej okrywy tłuszczowej |
| 2<br>mała | Niewielka okrywa tłuszczowa, prawie wszędzie widoczne mięśnie |
| 3<br>średnia | Poza udźcem i łopatką prawie wszędzie mięśnie pokryte tłuszczem, niewielkie złogi tłuszczu w jamie klatki piersiowej |
| 4<br>wysoka | Mięśnie pokryte tłuszczem, ale na udźcu i łopatce jeszcze częściowo widoczne, trochę wyraźnych złogów tłuszczu w jamie klatki piersiowej |
| 5<br>bardzo wysoka | Cała tusza pokryta tłuszczem; duże złogi w jamie klatki piersiowej |

Państwa członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w pkt 1 i 2 na maksymalnie trzy podklasy.

## IV. *Prezentacja*

Tusze i półtusze prezentowane są w następujący sposób:

a) bez głowy oraz bez kończyn; głowa jest oddzielona od tuszy w stawie szczytowo-potylicznym, a racice oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo-śródstopowym;

b) bez narządów wewnętrznych jamy klatki piersiowej i jamy brzusznej, z nerkami, tłuszczem okołonerkowym i tłuszczem miednicznym lub bez;

c) bez narządów rozrodczych i przylegających mięśni, a w przypadku samic – bez wymienia i tłuszczu gruczołu mlecznego.

## V. *Klasyfikacja i identyfikacja*

Rzeźnie zatwierdzone na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) przyjmują środki w celu zapewnienia, aby wszystkie tusze i półtusze bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej poddanego ubojowi w takich rzeźniach i opatrzone znakiem jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 w związku z sekcją I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]), były klasyfikowane i identyfikowane na podstawie skali unijnej.

Przed identyfikacją poprzez znakowanie państwa członkowskie mogą przyznać upoważnienie do usuwania tłuszczu zewnętrznego z tusz lub półtusz, jeżeli jest to uzasadnione okrywą tłuszczową.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

▼B

B. **Unijna skala klasyfikacji tusz wieprzowych**

I. *Definicja*

„Tusza” oznacza ciało świni poddanej ubojowi po wykrwawieniu i wytrzewieniu, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej.

II. *Klasyfikacja*

Tusze są dzielone na klasy w zależności od szacowanej zawartości chudego mięsa i odpowiednio klasyfikowane:

| Klasy | Chude mięso jako odsetek masy tuszy |
|---|---|
| S | 60 lub więcej |
| E | 55 lub więcej, ale mniej niż 60 |
| U | 50 lub więcej, ale mniej niż 55 |
| R | 45 lub więcej, ale mniej niż 50 |
| O | 40 lub więcej, ale mniej niż 45 |
| P | mniej niż 40 |

III. *Prezentacja*

Tusze prezentowane są bez języka, szczeciny, racic, narządów płciowych, tłuszczu okołonerkowego, nerek oraz przepony.

IV. *Zawartość chudego mięsa*

1) Zawartość chudego mięsa ocenia się za pomocą metod klasyfikowania zatwierdzonych przez Komisję. Można zatwierdzić jedynie statystycznie udowodnione metody szacowania, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub większej liczby części anatomicznych tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędu statystycznego przy dokonywaniu oceny.

2) Wartość handlowa tusz nie jest jednak ustalana wyłącznie na podstawie oszacowanej zawartości chudego mięsa.

V. *Identyfikacja tusz*

O ile Komisja nie postanowi inaczej, sklasyfikowane tusze są identyfikowane przez oznakowanie na podstawie skali unijnej.

C. **Unijna skala klasyfikacji tusz baranich**

I. *Definicja*

Zastosowanie mają definicje „tusza” i „półtusza” zamieszczone w pkt A.I.

II. *Kategorie*

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

A: tusze owiec poniżej dwunastu miesięcy;

B: tusze pozostałych owiec.

III. *Klasyfikacja*

Tusze klasyfikuje się, stosując odpowiednio przepisy pkt A.III. Termin „udziec” w pkt A.III.1 i w wierszach 3 i 4 tabeli zamieszczonej w pkt A.III.2 zastępuje się terminem „ćwierćtusza tylna”.

▼B

IV. *Prezentacja*

Tusze i półtusze prezentowane są bez głowy (oddzielonej w stawie szczytowo-potylicznym), racic (oddzielonych w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo-śródstopowym), ogona (odciętego pomiędzy szóstym a siódmym kręgiem ogonowym), wymion, organów płciowych, wątroby i wnętrzności. Nerki i tłuszcz okołonerkowy zaliczane są do tuszy.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na stosowanie innych rodzajów prezentacji, jeżeli opisana prezentacja nie jest stosowana.

V. *Identyfikacja tusz*

Sklasyfikowane tusze i półtusze są identyfikowane przez oznakowanie na podstawie skali unijnej.

▼B

*ZAŁĄCZNIK V*

**WYKAZ PRODUKTÓW WYŁĄCZONYCH Z PROGRAMU „OWOCE I WARZYWA W SZKOLE” WSPÓŁFINANSOWANEGO Z POMOCY UNIJNEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 23 UST. 3**

Produkty, do których dodano którekolwiek z poniższych:

— cukier,

— tłuszcz,

— sól,

— substancje słodzące.

▼B

*ZAŁĄCZNIK VI*

**LIMITY BUDŻETOWE NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 44 UST. 1,**

*w tys. EUR na rok budżetowy*

| | 2014 | 2015 | 2016 | 2017 i dalsze |
|---|---|---|---|---|
| Bułgaria | 26 762 | 26 762 | 26 762 | 26 762 |
| Republika Czeska | 5 155 | 5 155 | 5 155 | 5 155 |
| Niemcy | 38 895 | 38 895 | 38 895 | 38 895 |
| Grecja | 23 963 | 23 963 | 23 963 | 23 963 |
| Hiszpania | 353 081 | 210 332 | 210 332 | 210 332 |
| Francja | 280 545 | 280 545 | 280 545 | 280 545 |
| Chorwacja | 11 885 | 11 885 | 11 885 | 10 832 |
| Włochy | 336 997 | 336 997 | 336 997 | 336 997 |
| Cypr | 4 646 | 4 646 | 4 646 | 4 646 |
| Litwa | 45 | 45 | 45 | 45 |
| Luksemburg | 588 | — | — | — |
| Węgry | 29 103 | 29 103 | 29 103 | 29 103 |
| Malta | 402 | — | — | — |
| Austria | 13 688 | 13 688 | 13 688 | 13 688 |
| Portugalia | 65 208 | 65 208 | 65 208 | 65 208 |
| Rumunia | 47 700 | 47 700 | 47 700 | 47 700 |
| Słowenia | 5 045 | 5 045 | 5 045 | 5 045 |
| Słowacja | 5 085 | 5 085 | 5 085 | 5 085 |
| Zjednoczone Królestwo | 120 | — | — | — |

▼B

*ZAŁĄCZNIK VII*

**DEFINICJE, OZNACZENIA I OPISY HANDLOWE PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 78**

Do celów niniejszego załącznika „opis handlowy" oznacza nazwę, pod którą sprzedawany jest produkt spożywczy, w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE, lub nazwę żywności, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

CZĘŚĆ I

**Mięso z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy**

I. Definicja

Do celów niniejszej części załącznika „mięso" oznacza wszystkie tusze, mięso z kośćmi i bez kości, podroby krojone lub niekrojone przeznaczone do spożycia przez ludzi, pochodzące z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy, świeże, mrożone lub głęboko mrożone, bez względu na to, czy są one opakowane lub paczkowane, czy nie.

II. Klasyfikacja bydła w wieku poniżej 12 miesięcy dokonywana w rzeźni

W czasie uboju bydło w wieku poniżej 12 miesięcy jest klasyfikowane przez pracowników rzeźni, pod kontrolą właściwego organu, do jednej z dwu następujących kategorii:

A) Kategoria V: bydło w wieku poniżej ośmiu miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: V;

▼C2

B) Kategoria Z: bydło w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy

▼B

Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

Klasyfikacji tej dokonuje się na podstawie informacji zawartych w paszporcie towarzyszącym bydłu lub, w przypadku braku takiego paszportu, na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

III. Opis handlowy

1) Mięso z bydła w wieku poniżej dwunastu miesięcy jest wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich pod następującymi opisami handlowymi ustalonymi dla poszczególnych państw członkowskich:

A) dla mięsa z bydła w wieku poniżej ośmiu miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii: V):

| Państwo wprowadzenia do obrotu | Opis handlowy, jaki należy stosować |
|---|---|
| Belgia | veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch |
| Bułgaria | месо от малки телета |

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

▼B

| | |
|---|---|
| Republika Czeska | Telecí |
| Dania | Lyst kalvekød |
| Niemcy | Kalbfleisch |
| Estonia | Vasikaliha |
| Irlandia | Veal |
| Grecja | μοσχάρι γάλακτος |
| Hiszpania | Ternera blanca, carne de ternera blanca |
| Francja | veau, viande de veau |
| Chorwacja | teletina |
| Włochy | vitello, carne di vitello |
| Cypr | μοσχάρι γάλακτος |
| Łotwa | Teļa gaļa |
| Litwa | Veršiena |
| Luksemburg | veau, viande de veau/Kalbfleisch |
| Węgry | Borjúhús |
| Malta | Vitella |
| Niderlandy | Kalfsvlees |
| Austria | Kalbfleisch |
| Polska | cielęcina |
| Portugalia | Vitela |
| Rumunia | carne de vițel |
| Słowenia | Teletina |
| Słowacja | Teľacie mäso |
| Finlandia | vaalea vasikanliha/ljust kalvkött |
| Szwecja | ljust kalvkött |
| Zjednoczone Królestwo | Veal |

▼C2

B) dla mięsa bydła w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy (litera identyfikacyjna kategorii: Z):

▼B

| Państwo wprowadzenia do obrotu | Opis handlowy, jaki należy stosować |
|---|---|
| Belgia | jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch |
| Bułgaria | Телешко месо |
| Republika Czeska | hovězí maso z mladého skotu |
| Dania | Kalvekød |
| Niemcy | Jungrindfleisch |

▼B

| | |
|---|---|
| Estonia | noorloomaliha |
| Irlandia | rosé veal |
| Grecja | νεαρό μοσχάρι |
| Hiszpania | Ternera, carne de ternera |
| Francja | jeune bovin, viande de jeune bovin |
| Chorwacja | mlada junetina |
| Włochy | vitellone, carne di vitellone |
| Cypr | νεαρό μοσχάρι |
| Łotwa | jaunlopa gaļa |
| Litwa | Jautiena |
| Luksemburg | jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch |
| Węgry | Növendék marha húsa |
| Malta | Vitellun |
| Niderlandy | rosé kalfsvlees |
| Austria | Jungrindfleisch |
| Polska | młoda wołowina |
| Portugalia | Vitelão |
| Rumunia | carne de tineret bovin |
| Słowenia | meso težjih telet |
| Słowacja | mäso z mladého dobytka |
| Finlandia | vasikanliha/kalvkött |
| Szwecja | Kalvkött |
| Zjednoczone Królestwo | Beef |

2) Opisy handlowe, o których mowa w pkt 1, mogą być uzupełnione informacją o nazwie lub oznaczeniu danych kawałków mięsa lub podrobów.

3) Opisów handlowych wymienionych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w pkt 1 lit. A oraz wszelkich nowych nazw handlowych wywodzących się od nich używa się jedynie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

W szczególności nie używa się określeń „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” i „teletina” w opisach handlowych w odniesieniu do mięsa z bydła w wieku powyżej 12 miesięcy ani też nie wymienia się ich na etykiecie.

4) Warunki, o których mowa w pkt 1, nie mają zastosowania do mięsa z bydła objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym, podlegającymi ochronie zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1151/2012 i zarejestrowanymi przed dniem 29 czerwca 2007 r.

▼B

IV. Obowiązkowe oznaczenie na etykiecie

1) Bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE, rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 oraz art. 13, 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu na etykiecie mięsa z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy podmioty gospodarcze umieszczają następujące informacje:

a) nazwę handlową zgodnie z pkt III niniejszej części;

b) wiek zwierząt przy uboju oznaczony, w zależności od przypadku, jako:

— „wiek przy uboju: poniżej 8 miesięcy";

— „wiek przy uboju: od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy".

►C2 Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. b) podmioty gospodarcze mogą na etapach poprzedzających sprzedaż konsumentowi finalnemu ◄ zastąpić oznaczenie zawierające wiek zwierzęcia przy uboju oznaczeniem kategorii; w zależności od przypadku będzie to „kategoria V" lub „kategoria Z".

►C2 2) W przypadku mięsa z bydła w wieku poniżej 12 miesięcy oferowanego w punkcie sprzedaży detalicznej w postaci niepaczkowanej do sprzedaży konsumentowi finalnemu, ◄ państwa członkowskie ustanawiają przepisy regulujące sposób oznaczania informacji, o których mowa w pkt 1.

V. Rejestracja

Na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu podmioty gospodarcze rejestrują następujące informacje:

a) numer identyfikacyjny i datę urodzenia zwierząt – wyłącznie na poziomie rzeźni;

b) numer referencyjny umożliwiający ustalenie związku między, z jednej strony, identyfikacją zwierząt, z których pochodzi mięso, a z drugiej – nazwą handlową, wiekiem przy uboju i umieszczoną na etykiecie mięsa literą wskazującą właściwą kategorię;

c) datę przywozu zwierząt i mięsa do zakładu i ich wywozu z zakładu.

VI. Kontrole urzędowe

1) Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole urzędowe przeprowadzane w celu sprawdzenia stosowania niniejszej części; informację o wyznaczonych organach przekazują Komisji.

2) Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z ogólnymi zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

▼B

3) Eksperci z Komisji przeprowadzają, w razie konieczności, wspólnie z właściwymi organami, a w stosownych przypadkach – z ekspertami z państw członkowskich, kontrole na miejscu, w celu zapewnienia wdrażania przepisów niniejszego załącznika.

4) Państwo członkowskie, na którego terytorium przeprowadzane są kontrole, zapewnia Komisji wszelką niezbędną pomoc, która może być jej potrzebna do wykonywania jej zadań.

5) W odniesieniu do mięsa przywożonego z państw trzecich właściwy organ wyznaczony przez państwo trzecie lub, w stosownych przypadkach, niezależny organ reprezentujący stronę trzecią, zapewnia, aby spełnione zostały wymogi niniejszej części. Taki niezależny organ zapewnia pełną zgodność z warunkami określonymi w normie europejskiej EN 45011 lub przewodniku ISO/IEC nr 65.

## CZĘŚĆ II

### Kategorie produktów sektora wina

1) Wino

„Wino” oznacza produkt otrzymywany wyłącznie w drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie lub moszczu winogronowego.

Wino:

a) posiada, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VIII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj., przy założeniu, że wino to było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku I do niniejszego załącznika, oraz nie mniejszą niż 9 % obj., jeśli było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli;

b) posiada, na zasadzie odstępstwa od stosowanej w innych okolicznościach minimalnej rzeczywistej zawartości alkoholu, w przypadku gdy ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku VIII część I sekcja B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj.;

▼C2

c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 15 % obj. Jednak na zasadzie odstępstwa:

▼B

— górny limit całkowitej zawartości alkoholu może osiągnąć do 20 % obj. dla win, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, z pewnych obszarów uprawy winorośli w Unii, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2,

— górny limit całkowitej zawartości alkoholu może przekroczyć 15 % obj. dla win o chronionej nazwie pochodzenia, które zostały wyprodukowane bez wzbogacania;

d) posiada, z zastrzeżeniem odstępstw, które Komisja może przyjąć w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 grama na litr lub 46,6 miliekwiwalenta na litr.

„Retsina” oznacza wino produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu winogronowego poddanego obróbce przy zastosowaniu żywicy z sosny alepskiej. Stosowanie żywicy sosny alepskiej jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina typu „Retsina” na warunkach określonych w mających zastosowanie przepisach greckich.

▼B

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego lit. b) „Tokaji eszencia” i „Tokajská esencia” są uznawane za wino.

Jednak państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie terminu „wino”, jeżeli:

a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub

b) jest ono częścią nazwy złożonej.

Unika się jakiejkolwiek pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w niniejszym załączniku.

2) Młode wino w trakcie fermentacji

„Młode wino w trakcie fermentacji” oznacza wino, w którym fermentacja alkoholowa nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze oddzielone od swojego osadu.

3) Wino likierowe

„Wino likierowe” oznacza produkt:

a) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i nie większej niż 22 % obj.;

b) posiadający całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 17,5 % obj., z wyjątkiem niektórych win likierowych objętych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;

c) otrzymywany z:

— moszczu winogronowego w czasie fermentacji,

— wina,

— połączenia wyżej wymienionych produktów, lub

— moszczu winogronowego lub jego mieszaniny z winem, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;

d) posiadający początkową naturalną zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj., z wyjątkiem pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2;

e) do którego dodano:

(i) indywidualnie lub w połączeniu:

— alkohol neutralny pochodzenia winnego, w tym alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.,

▼B

— wino lub destylat suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 86 % obj.;

(ii) w stosownych przypadkach, w połączeniu z jednym lub kilkoma następującymi produktami:

— zagęszczony moszcz winogronowy,

— połączeniem jednego z produktów, o których mowa w lit. e) ppkt (i), z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte;

f) do którego, na zasadzie odstępstwa od lit. e), dodano, w przypadku pewnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2:

(i) albo którykolwiek z produktów wymienionych w lit. e) ppkt (i), indywidualnie lub w połączeniu; albo

(ii) jeden lub kilka spośród następujących produktów:

— alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 95 % obj. i nie większej niż 96 % obj.,

— napój spirytusowy destylowany z wina lub z wytłoków z winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 86 % obj.,

— napój spirytusowy destylowany z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i mniejszej niż 94,5 % obj.; oraz

(iii) jeden lub kilka spośród następujących produktów, w stosownych przypadkach:

— częściowo sfermentowany moszcz winogronowy otrzymany z suszonych winogron,

— zagęszczony moszcz winogronowy otrzymany przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego, zgodny, z wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczonego moszczu winogronowego,

— zagęszczony moszcz winogronowy,

— połączenie jednego lub kilku produktów wymienionych w lit. f) ppkt (ii) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.

4) Wino musujące

„Wino musujące” oznacza produkt:

a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:

— ze świeżych winogron,

— z moszczu winogronowego, lub

— z wina;

b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;

▼B

c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz

d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 8,5 % obj.

5) Gatunkowe wino musujące

„Gatunkowe wino musujące” oznacza produkt:

a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:

— ze świeżych winogron,

— z moszczu winogronowego, lub

— z wina;

b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;

c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3,5 bara, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz

d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 9 % obj.

6) Gatunkowe aromatyzowane wino musujące

„Gatunkowe aromatyzowane wino musujące” oznacza gatunkowe wino musujące:

a) które jest otrzymywane wyłącznie przy wykorzystaniu – podczas tworzenia cuvée – moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w trakcie fermentacji pochodzącego od szczególnych odmian winorośli umieszczonych w wykazie, który sporządzi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust 2.

Gatunkowe aromatyzowane wina musujące produkowane w tradycyjny sposób przy wykorzystaniu win podczas tworzenia cuvée określa Komisja – w drodze aktów delegowanych – na mocy art. 75 ust. 2;

b) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C;

c) którego rzeczywista zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 6 % obj.; oraz

d) którego całkowita zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 10 % obj.

7) Gazowane wino musujące

„Gazowane wino musujące” oznacza produkt, który:

a) jest otrzymywany z wina nieposiadającego chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;

b) wydziela przy otwarciu zbiornika ditlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do wina tego gazu; oraz

▼B

c) charakteryzuje się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C.

8) Wino półmusujące

„Wino półmusujące” oznacza produkt:

a) otrzymywany z wina, młodego wina jeszcze w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w czasie fermentacji, pod warunkiem że produkty te mają całkowitą zawartość alkoholu co najmniej 9 % obj.;

b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj.;

c) charakteryzujący się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; oraz

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

9) Gazowane wino półmusujące

„Gazowane wino półmusujące” oznacza produkt:

a) otrzymywany z wina, młodego wina jeszcze w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w czasie fermentacji;

b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj. i całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 9 % obj.;

c) charakteryzujący się nadciśnieniem nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; ciśnienie to jest wywołane obecnością w roztworze w całości lub częściowo dodanego ditlenku węgla; oraz

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięciolitrowych lub mniejszych.

10) Moszcz winogronowy

„Moszcz winogronowy” oznacza produkt w stanie ciekłym, otrzymywany ze świeżych winogron w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych. Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

11) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy

„Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji” oznacza produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu winogronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.

12) Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy uzyskiwany z suszonych winogron

„Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych” oznacza produkt otrzymywany w drodze częściowej fermentacji moszczu winogronowego otrzymanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na litr oraz którego naturalna i rzeczywista zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 8 % obj. Jednakże niektóre wina, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, spełniające te wymogi, nie są traktowane jako moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z suszonych winogron.

▼B

13) Zagęszczony moszcz winogronowy

„Zagęszczony moszcz winogronowy” oznacza moszcz niekarmelizowany otrzymywany w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 80 ust. 5 akapit pierwszy i art. 91 akapit pierwszy lit. d), w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna całkowita zawartość alkoholu w zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

14) Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy

„Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy” oznacza produkt:

a) w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

(i) otrzymywany jest w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego prowadzonej przy użyciu jednej z dozwolonych metod, innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 80 ust. 5 akapit pierwszy i art. 91 akapit pierwszy lit. d), w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 61,7 %;

(ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania składników innych niż cukier;

(iii) posiada następujące właściwości:

— pH nie wyższe niż 5 przy 25° w skali Brixa;

— gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100 w moszczu winogronowym stężonym w 25° w skali Brixa;

— zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna;

— indeks Folin-Ciocalteu nie wyższy niż 6,00 przy 25° w skali Brixa;

— dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— zawartość ditlenku siarki nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— przewodność właściwa w 25° w skali Brixa i 20 °C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm;

— zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— obecność mezoinozitolu.

b) w postaci niekarmelizowanego ciała stałego, który:

▼C2

(i) otrzymywany jest w drodze krystalizacji płynnego rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego bez użycia rozpuszczalników;

▼B

(ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania składników innych niż cukier;

▼B

(iii) po rozcieńczeniu ma następujące cechy przy 25° w skali Brixa:

— pH nie wyższe niż 7,5,

— gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większa niż 0,100,

— zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna,

— indeks Folin-Ciocalteu nie wyższy niż 6,00,

— dająca się miareczkować kwasowość nie wyższa niż 15 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— zawartość ditlenku siarki nieprzekraczająca 10 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— całkowita zawartość kationów nie wyższa niż 8 miliekwiwalentów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— przewodność właściwa w 20 °C nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm;

— zawartość hydroksymetylofurfuralu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram łącznej zawartości cukrów,

— obecność mezoinozitolu.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

15) Wino z suszonych winogron

„Wino z suszonych winogron” oznacza produkt:

a) produkowany bez wzbogacania z winogron pozostawionych na słońcu lub w cieniu w celu częściowej dehydratacji;

b) o całkowitej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj., a rzeczywistej zawartości alkoholu co najmniej 9 % obj.; oraz

c) o naturalnej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj. (lub 272 gramów cukru na litr).

16) Wino z przejrzałych winogron

„Wino z przejrzałych winogron” oznacza produkt:

a) produkowany bez wzbogacania;

b) o naturalnej objętościowej zawartości alkoholu większej niż 15 % obj.; oraz

c) o całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 12 % obj.

Państwa członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

17) Ocet winny

„Ocet winny” oznacza ocet:

a) otrzymywany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; oraz

b) o całkowitej kwaśności, wyrażonej jako kwas octowy, nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

▼B

CZĘŚĆ III

**Mleko i przetwory mleczne**

1) „Mleko” oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion – bez żadnych dodatków ani niepoddaną ekstrakcji – otrzymywaną z co najmniej jednego doju.

   Pojęcie „mleko” może jednak być stosowane:

   a) do mleka przetworzonego bez zmiany składu lub do mleka, którego zawartość tłuszczu została znormalizowana na mocy części IV;

   b) w połączeniu z wyrazem lub wyrazami oznaczającymi typ, klasę jakości, pochodzenie lub przeznaczenie takiego mleka lub opisującymi technologiczny proces jego przetworzenia lub zmianę składu, której zostało ono poddane, pod warunkiem że zmiana ta jest ograniczona do dodania lub usunięcia naturalnych składników mleka.

2) Do celów niniejszej części pojęcie „przetwory mleczne” oznacza produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia – w całości lub w części – jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

   Wyłącznie dla przetworów mlecznych zarezerwowane są:

   a) następujące nazwy stosowane na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu:

      (i) serwatka;

      (ii) śmietanka;

      (iii) masło;

      (iv) maślanka;

      (v) olej maślany;

      (vi) kazeina;

      (vii) bezwodny tłuszcz mleczny;

      (viii) ser;

      (ix) jogurt;

      (x) kefir;

      (xi) kumys;

      (xii) viili/fil;

      (xiii) smetana;

      (xiv) fil;

      (xv) rjaženka;

      (xvi) rūgušpiens;

   b) nazwy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2000/13/WE lub art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 faktycznie stosowane do przetworów mlecznych.

3) Pojęcie „mleko” oraz nazwy stosowane do przetworów mlecznych mogą być stosowane również w połączeniu ze słowem lub słowami oznaczającymi przetwory złożone, których żadna część nie zastępuje ani nie ma w zamierzeniu zastępować żadnego składnika mleka i w których mleko lub produkt mleczny są częścią zasadniczą – zarówno w kategoriach ilości, jak i charakterystyki produktu.

▼B

4) W odniesieniu do mleka podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie.

5) Nazwy, o których mowa w pkt 1, 2 i 3, nie mogą być stosowane do produktów innych niż te, o których mowa w tych punktach.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisania charakterystycznej cechy produktu.

6) W odniesieniu do produktów innych niż opisane w pkt 1, 2 i 3 niniejszej części nie wolno używać żadnej etykiety, dokumentu handlowego, materiału reklamowego ani żadnej formy reklamy, określonej w art. 2 dyrektywy Rady 2006/114/WE ([1]), ani żadnej formy prezentacji, które wskazywałyby, implikowałyby lub sugerowałyby, że produkt ten jest produktem mleczarskim.

Jednak w odniesieniu do produktu, który zawiera mleko lub przetwory mleczne, nazwa „mleko" lub nazwy, o których mowa w pkt 2 akapit drugi niniejszej części, mogą być stosowane tylko do opisania jego podstawowych surowców i wymienienia jego składników, zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE lub rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

CZĘŚĆ IV

**Mleko przeznaczone do spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 0401**

I. Definicje

Do celów niniejszej części:

a) „mleko" oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;

b) „mleko spożywcze" oznacza produkty, o których mowa w pkt III niniejszej części, przeznaczone do dostarczenia konsumentowi bez dalszego przetwarzania;

c) „zawartość tłuszczu" oznacza stosunek masy cząstek tłuszczu mleka do masy stu cząstek mleka w danym mleku;

d) „zawartość białka" oznacza stosunek masy cząstek białka do masy stu cząstek mleka w danym mleku (uzyskany na skutek pomnożenia przez 6,38 całkowitej zawartości azotu w mleku wyrażonej jako odsetek masy).

▼C2

II. Dostawa do konsumenta finalnego lub sprzedaż temu konsumentowi

▼B

►C2 1) Jedynie mleko spełniające wymogi określone dla mleka spożywczego może być dostarczane lub sprzedawane bez przetwarzania konsumentowi finalnemu, ◄ zarówno bezpośrednio, jak i przez pośredników, takich jak restauracje, szpitale, stołówki lub inne podobne placówki zbiorowego żywienia.

2) Opisy handlowe, stosowane dla tych produktów, muszą być zgodne z opisami podanymi w pkt III. Opisy te stosuje się jedynie do produktów, o których mowa w tym punkcie, bez uszczerbku dla ich stosowania w opisach dotyczących składu.

3) Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu informowanie konsumentów o charakterze i składzie odnośnych produktów, w przypadku gdy brak takich informacji może powodować dezorientację.

([1]) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21).

▼B

III. Mleko spożywcze

1) Następujące produkty są uznawane za mleko spożywcze:

a) surowe mleko: mleko, które nie zostało podgrzane do temperatury powyżej 40 °C lub poddane obróbce mającej równoważny efekt;

b) mleko pełne: mleko poddane obróbce termicznej, które jeśli chodzi o zawartość tłuszczu, spełnia jeden z następujących wymogów:

(i) znormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 3,50 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć dodatkową kategorię mleka pełnego – o zawartości tłuszczu 4,00 % (m/m) lub wyższej;

(ii) nieznormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu niezmienionej od etapu doju ani przez dodanie lub usunięcie tłuszczu mlecznego, ani przez zmieszanie z mlekiem, którego naturalna zawartość tłuszczu została zmieniona. Zawartość tłuszczu nie może być jednak niższa niż 3,50 % (m/m);

c) mleko częściowo odtłuszczone: mleko poddane obróbce termicznej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie mniej niż 1,50 % (m/m) i nie więcej niż 1,80 % (m/m);

d) mleko odtłuszczone: mleko poddane obróbce termicznej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie więcej niż 0,50 % (m/m).

Mleko poddane obróbce termicznej niespełniające wymogów dotyczących zawartości tłuszczu określonych w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) jest uznawane za mleko spożywcze, pod warunkiem że zawartość tłuszczu jest podana na opakowaniu w wyraźny i czytelny sposób za pomocą zwrotu „zawartość tłuszczu … %”, z dokładnością do jednego miejsca po przecinku. Mleko to nie jest określane jako mleko pełne, częściowo odtłuszczone lub odtłuszczone.

2) Bez uszczerbku dla pkt 1 lit. b) ppkt (ii), dozwolone są jedynie następujące zmiany:

a) modyfikacja naturalnej zawartości tłuszczu przez usunięcie lub dodanie śmietanki lub dodanie mleka pełnego, mleka częściowo odtłuszczonego lub mleka odtłuszczonego – po to aby spełnione zostały wymogi dotyczące zawartości tłuszczu określone dla mleka spożywczego;

b) wzbogacenie mleka białkami mleka, solami mineralnymi lub witaminami, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1925/2006 ([1]);

c) obniżenie zawartości laktozy przez konwersję na glukozę i galaktozę.

Modyfikacje składu mleka, o których mowa w lit. b) i c), są dopuszczalne tylko wtedy, gdy wzmianka o nich znajduje się na opakowaniu produktu, jest nieusuwalna, łatwa do zauważenia i czytelna. Niemniej jednak takie znakowanie nie zwalnia z obowiązku oznaczania wartości odżywczej, który to obowiązek został określony w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011. W przypadku gdy dodawane jest białko, zawartość białka we wzbogaconym mleku musi wynosić co najmniej 3,8 % (m/m).

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26).

▼B

Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić ograniczenia lub zakazać modyfikacji składu mleka, o których mowa w lit. b) i c).

3) Mleko spożywcze

a) ma temperaturę zamarzania bliską średniej temperaturze zamarzania mleka surowego odnotowanej na obszarze pochodzenia odbieranego mleka;

b) ma masę nie mniejszą niż 1 028 g/l w przypadku mleka zawierającego 3,5 % tłuszczu (m/m) w temperaturze 20 °C lub równoważną wagę na litr w przypadku mleka mającego inną zawartość tłuszczu;

c) zawiera co najmniej 2,9 % (m/m) białka w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu lub równoważną zawartość w przypadku mleka o innej zawartości tłuszczu.

## CZĘŚĆ V

### Produkty sektora mięsa drobiowego

I. Niniejszą część stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu w Unii, w ramach działalności gospodarczej lub handlowej, niektórych rodzajów i prezentacji mięsa drobiowego, a także wyrobów i produktów z mięsa drobiowego lub podrobów drobiu następujących gatunków:

— *Gallus domesticus*,

— kaczek,

— gęsi,

— indyków,

— perliczek.

Niniejsze przepisy stosuje się również do mięsa drobiowego w solance, objętego kodem CN 0210 99 39.

II. Definicje

1) „mięso drobiowe” oznacza mięso drobiowe nadające się do spożycia przez ludzi, które nie zostało poddane żadnej obróbce, z wyjątkiem schłodzenia;

2) „świeże mięso drobiowe” oznacza mięso drobiowe nieusztywnione wskutek procesu wychładzania, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie niższej niż – 2 °C i nie wyższej niż 4 °C. Państwa członkowskie mogą jednak ustalić inne wymogi w odniesieniu do temperatury rozbioru i przechowywania świeżego mięsa drobiowego w sklepach sprzedaży detalicznej lub na terenie przyległym do punktów sprzedaży, o ile rozbiór i przechowywanie służą wyłącznie bezpośredniej obsłudze konsumenta na miejscu;

3) „mięso drobiowe mrożone” oznacza mięso drobiowe, które musi być zamrożone możliwie jak najszybciej w związku z wymogami normalnych procedur ubojowych i które ma być przechowywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż – 12 °C;

4) „głęboko mrożone mięso drobiowe” oznacza mięso drobiowe, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż – 18 °C, z zachowaniem tolerancji przewidzianej w dyrektywie Rady 89/108/EWG ([1]);

([1]) Dyrektywa Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1999, s. 34).

▼B

5) „wyroby z mięsa drobiowego” oznaczają mięso drobiowe, w tym rozdrobnione mięso drobiowe, do którego dodano środki spożywcze, środki smakowe lub dodatki lub które zostało poddane procesom, które nie wystarczają, aby zmienić wewnętrzną strukturę włókien mięśniowych mięsa;

6) „wyroby ze świeżego mięsa drobiowego” oznaczają wyroby z mięsa drobiowego, do których produkcji wykorzystano świeże mięso drobiowe.

Państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać nieco inne wymogi w odniesieniu do temperatury, stosowane przez jak najkrótszy niezbędny okres i tylko w zakresie niezbędnym do ułatwienia obróbki i rozbioru w fabryce podczas wytwarzania wyrobów ze świeżego mięsa drobiowego;

7) „produkt z mięsa drobiowego” oznacza produkt mięsny określony w pkt 7.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, do którego produkcji wykorzystano mięso drobiowe.

III. Mięso drobiowe i wyroby z mięsa drobiowego są wprowadzane do obrotu w jednej z następujących postaci:

— świeże;

— mrożone,

— głęboko mrożone.

CZĘŚĆ VI

**Jaja kurze gatunku *Gallus gallus***

I. Zakres stosowania

1) Bez uszczerbku dla art. 75 dotyczącego norm handlowych odnoszących się do jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, niniejsza część ma zastosowanie do wprowadzania do obrotu w Unii jaj wyprodukowanych w Unii, importowanych z państw trzecich lub przeznaczonych na eksport poza Unię.

▼C2

2) Państwa członkowskie mogą zwalniać ze spełnienia wymogów przewidzianych w niniejszej części, z wyjątkiem pkt III pkt 3, w przypadku jaj sprzedawanych bezpośrednio konsumentowi finalnemu przez producenta:

▼B

a) w miejscu produkcji; lub

b) na lokalnym rynku publicznym lub w handlu obwoźnym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego.

W przypadku przyznania takiego zwolnienia każdy producent ma możliwość zadecydowania o stosowaniu lub niestosowaniu takiego zwolnienia. W przypadku stosowania takiego zwolnienia nie można dokonywać żadnej klasyfikacji jakościowej ani wagowej.

Państwa członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, definicje terminów: „lokalny rynek publiczny”, „handel obwoźny” oraz „region produkcji”.

II. Klasyfikacja według jakości i wagi

1) Jaja klasyfikuje się według jakości następująco:

a) klasa A lub „świeże”,

b) klasa B.

▼B

2) Jaja klasy A klasyfikuje się według wagi. Klasyfikacja według wagi nie jest jednak wymagana w przypadku jaj dostarczanych przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.

3) Jaja klasy B są dostarczane wyłącznie do celów przemysłu spożywczego i niespożywczego.

III. Znakowanie jaj

1) Jaja klasy A są znakowane kodem producenta.

Jaja klasy B są znakowane kodem producenta lub innym oznaczeniem.

Państwa członkowskie mogą jednak zwolnić z tego wymogu jaja klasy B, w przypadku gdy są one wprowadzane do obrotu wyłącznie na ich terytorium.

2) Znakowanie jaj zgodnie z pkt 1 odbywa się w miejscu produkcji lub w pierwszym zakładzie pakowania, do którego dostarcza się jaja.

▼C2

3) Jaja sprzedawane przez producenta konsumentowi finalnemu na lokalnym rynku publicznym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego są znakowane zgodnie z pkt 1.

▼B

Państwo członkowskie może jednak zwolnić z tego wymogu producentów posiadających nie więcej niż 50 kur nieśnych, pod warunkiem że nazwa i adres producenta są podane w punkcie sprzedaży.

CZĘŚĆ VII

**Tłuszcze do smarowania**

I. Opisy handlowe

Produkty, o których mowa w art. 78 ust. 1 lit. f), nie mogą być dostarczane ani przekazywane bez przetworzenia ostatecznemu konsumentowi ani bezpośrednio, ani przez restauracje, szpitale, stołówki lub podobne zakłady, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w dodatku II.

Opisy handlowe tych produktów to opisy umieszczone w dodatku II, bez uszczerbku dla sekcji II pkt 2, 3 i 4.

Opisy handlowe w dodatku II zastrzeżone są dla produktów określonych w ramach następujących kodów CN oraz o zawartości tłuszczu wynoszącej co najmniej 10 %, ale mniejszej niż 90 % według masy, a więc dla:

a) tłuszczów mlecznych objętych kodami CN 0405 i ex 2106;

b) tłuszczów objętych kodem CN ex 1517;

c) tłuszczów złożonych z produktów roślinnych lub zwierzęcych objętych kodami CN ex 1517 i ex 2106.

Zawartość tłuszczu po wyłączeniu soli wynosi przynajmniej dwie trzecie suchej masy.

Jednakże te opisy handlowe mają zastosowanie wyłącznie do produktów, które pozostają w stanie stałym w temperaturze 20 °C i które nadają się do smarowania.

▼B

Definicji tych nie stosuje się do:

a) nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy są używane w sposób oczywisty w celu opisania charakterystycznej jakości produktu;

b) produktów skoncentrowanych (masło, margaryna, miksy) o zawartości co najmniej 90 % tłuszczu.

II. Terminologia

▼C2

1) Określenie „tradycyjny” może być używane wraz z nazwą „masło”, o której mowa w dodatku II część A pkt 1, w przypadku gdy produkt otrzymywany jest bezpośrednio z mleka lub śmietanki.

Do celów niniejszego punktu „śmietanka” oznacza produkt otrzymany z mleka w formie emulsji typu olej w wodzie z zawartością tłuszczu mlecznego wynoszącą co najmniej 10 %.

▼B

2) Zabrania się określeń produktów, o których mowa w dodatku II, które stwierdzają, implikują lub sugerują zawartość tłuszczu, innych niż te, o których mowa w tym dodatku.

3) Na zasadzie odstępstwa od pkt 2 i dodatkowo, określenie „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” lub „lekki” może być stosowane w przypadku produktów, o których mowa w dodatku II, zawierających nie więcej niż 62 % tłuszczu.

Określeniem „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” oraz określeniem „lekki” można jednak zastąpić określenia „o zawartości trzech czwartych tłuszczu” lub „półtłuste” używane w dodatku II.

4) Opisy handlowe „minarine” lub „halvarine” mogą być stosowane do produktów, o których mowa w części B pkt 3 dodatku II.

5) Określenie „roślinny” może być używane wraz z opisami handlowymi zawartymi w części B dodatku II, pod warunkiem że produkt zawiera jedynie tłuszcz pochodzenia roślinnego, z tolerancją 2 % zawartości tłuszczów zwierzęcych. Tolerancja ta ma również zastosowanie w przypadku odniesienia do gatunków roślinnych.

## CZĘŚĆ VIII

### Opisy i definicje oliwy z oliwek oraz oliwy z wytłoczyn z oliwek

Stosowanie opisów i definicji oliwy z oliwek oraz oliwy z wytłoczyn z oliwek określonych w niniejszej części jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów w Unii oraz, o ile to zgodne z obowiązkowymi międzynarodowymi przepisami, handlu z państwami trzecimi.

Wyłącznie oliwy, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i pkt 6 mogą być wprowadzone do obrotu w sprzedaży detalicznej.

1) OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

„Oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia” oznaczają oliwy uzyskane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie przy pomocy mechanicznych lub innych fizycznych środków, w warunkach nieprowadzących do zmian w oliwie, które nie zostały poddane innej obróbce niż płukanie, dekantacja, odwirowanie lub filtrowanie, z wyłączeniem oliw uzyskanych przy użyciu rozpuszczalników lub środków wspomagających o działaniu chemicznym lub biochemicznym, lub w drodze procesu ponownej estryfikacji oraz jakichkolwiek mieszanek z oliwami innego rodzaju.

▼B

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia jest klasyfikowana i opisywana wyłącznie w następujący sposób:

a) Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia

„Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,8 g na 100 g, o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

b) Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia

„Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 2 g na 100 g, o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

c) Oliwa lampante

„Oliwa lampante" oznacza oliwę z oliwek z pierwszego tłoczenia, o maksymalnej kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, większej niż 2 g na 100 g, lub o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

2) RAFINOWANA OLIWA Z OLIWEK

„Rafinowana oliwa z oliwek" oznacza oliwę z oliwek uzyskaną w drodze rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

3) OLIWA Z OLIWEK – SKŁADAJĄCA SIĘ Z RAFINOWANEJ OLIWY Z OLIWEK ORAZ OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

„Oliwa w oliwek składająca się z rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia" oznacza oliwę z oliwek uzyskaną w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

4) SUROWA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

„Surowa oliwa z wytłoczyn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną z wytłoczyn z oliwek w drodze obróbki przy pomocy rozpuszczalników lub środków fizycznych lub oliwa odpowiadająca oliwie z oliwek typu lampante, z wyjątkiem pewnych szczególnych cech, z wyłączeniem oliwy uzyskanej w drodze ponownej estryfikacji oraz mieszanek z oliwami innego rodzaju, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

5) RAFINOWANA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

„Rafinowana oliwa z wytłoczyn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną w drodze rafinacji surowej oliwy z wytłoczyn z oliwek o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

6) OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

„Oliwa z wytłoczyn z oliwek" oznacza oliwę uzyskaną w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o kwasowości odnoszącej się do zawartości kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii przez Komisję zgodnie z art. 75 ust. 2.

▼B

*Dodatek I*

**Strefy uprawy winorośli**

Strefy uprawy winorośli są następujące:

1) strefa uprawy winorośli A obejmuje:

a) w Niemczech: obszary uprawy winorośli inne niż obszary uprawy winorośli wymienione w pkt 2 lit. a);

b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;

c) w Belgii, Danii, Irlandii, Niderlandach, Polsce, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie: obszary uprawy winorośli w tych państwach członkowskich;

d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Čechy;

2) strefa uprawy winorośli B obejmuje:

a) w Niemczech: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;

b) we Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:

— w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,

— w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,

— w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,

— w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

— w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isère (gmina Chapareillan),

— w Dolinie Loary: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne i obszary uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire w departamencie Nièvre;

c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli;

d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Morava oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 1 lit. d);

e) na Słowacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. f);

f) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

— w regionie Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,

— w regionie Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska i Bela krajina oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. d);

▼B

g) w Rumunii: obszar Podişul Transilvaniei;

h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje oraz Zagorje-Međimurje.

3) strefa uprawy winorośli C I obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

— w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (z wyjątkiem gminy Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (z wyjątkiem okręgu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne;

— w okręgach Valence i Die w departamencie Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montélimar);

— w okręgu Tournon, w kantonach Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge i la Voulte-sur-Rhône w departamencie Ardèche;

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno.

c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli w prowincjach A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa i Vizcaya;

d) w Portugalii obszary uprawy winorośli w części regionu Norte, który odpowiada określonemu obszarowi wina „Vinho Verde” oraz „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (za wyjątkiem „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) należącemu do „Região viticola da Extremadura”;

e) na Węgrzech: wszystkie obszary uprawy winorośli;

f) na Słowacji: obszary uprawy winorośli w Tokajská Vinohradnícka oblasť;

g) w Rumunii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 2 lit. g) lub pkt 4 lit. f);

h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Hrvatsko Podunavlje oraz Slavonija.

4) strefa uprawy winorośli C II obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

— w następujących departamentach: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-sur-Tech), Vaucluse;

— w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą gmin Evenos, Le Beausset, Sollies-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour i Sainte-Maxime;

— w okręgu Nyons i kantonie Loriol-sur-Drôme w departamencie Drôme;

— w częściach departamentu Ardèche niewymienionych w pkt 3 lit. a);

▼B

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia, Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (z wyłączeniem prowincji Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (z wyłączeniem prowincji Belluno), włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Elba, oraz inne wyspy archipelagu należące do Toskanii, wyspy Ponziane, Capri i Ischia;

c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli położone w następujących prowincjach:

— Lugo, Orense, Pontevedra;

— Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które pokrywają się z okręgiem administracyjnym (comarca) Cebreros, będącym okręgiem winiarskim), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;

— La Rioja;

— Álava;

— Navarra;

— Huesca;

— Barcelona, Girona, Lleida;

— w tej części prowincji Zaragoza, która znajduje się na północ od rzeki Ebro;

— w okręgach administracyjnych prowincji Tarragona objętych nazwą pochodzenia Penedés;

— w tej części prowincji Tarragona, która pokrywa się z okręgiem administracyjnym (comarca) Conca de Barberá, będącym okręgiem winiarskim;

d) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Brda lub Goriška Brda, Vipavska dolina lub Vipava, Kras i Slovenska Istra;

e) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Czernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);

f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, region południowy, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony;

g) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących podregionach: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija oraz Srednja i Južna Dalmacija.

5) strefa uprawy winorośli C III a obejmuje:

a) w Grecji: obszary uprawy winorośli położone w następujących nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini);

b) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wysokości powyżej 600 m;

c) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 4 lit. e);

▼B

6) strefa uprawy winorośli C III b obejmuje:

a) we Francji: obszary uprawy winorośli:

— w departamentach Korsyki;

— w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą gmin (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour i Sainte Maxime;

— w kantonach Olette i Arles-sur-Tech w departamencie Pyrénées-Orientales;

b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardegna i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz Wyspy Pelagijskie;

c) w Grecji: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 5 lit. a);

d) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli niewymienione w pkt 3 lit. c) lub pkt 4 lit. c);

e) w Portugalii: obszary uprawy winorośli położone w regionach niewymienionych w pkt 3 lit. d);

f) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wysokości nieprzekraczającej 600 m;

g) na Malcie: obszary uprawy winorośli.

7) Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym, o których mowa w niniejszym załączniku, wynika z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 15 grudnia 1981 r., natomiast dla Hiszpanii – z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 1 marca 1986 r., a dla Portugalii – z krajowych przepisów obowiązujących w dniu 1 marca 1998 r.

▼B

*Dodatek II*

**Tłuszcze do smarowania**

| Grupa tłuszczów | Opisy handlowe | Kategorie produktu |
|---|---|---|
| Definicje | | Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy |
| A. Tłuszcze mleczne<br>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane wyłącznie z mleka lub niektórych przetworów mlecznych; zasadniczym elementem ich wartości jest tłuszcz. Dodawane mogą być jednak także inne substancje niezbędne do ich produkcji, pod warunkiem że nie są one używane w celu zastąpienia – w całości ani w części – jakichkolwiek składników mleka. | 1. Masło | Produkt zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka. |
| | 2. Masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*) | Produkt zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu mlecznego. |
| | 3. Masło półtłuste (**) | Produkt zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu mlecznego. |
| | 4. Tłuszcz mleczny do smarowania X % | Produkt zawierający następujące ilości tłuszczu mlecznego:<br>— poniżej 39 %,<br>— powyżej 41 % i poniżej 60 %,<br>— powyżej 62 % i poniżej 80 %. |
| B. Tłuszcze<br>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, o zawartości tłuszczu mlecznego nie większej niż 3 % zawartości tłuszczu. | 1. Margaryna | Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu. |
| | 2. Margaryna o zawartości trzech czwartych tłuszczu (***) | Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu. |
| | 3. Margaryna półtłusta (****) | Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu. |
| | 4. Tłuszcze do smarowania X % | Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:<br>— poniżej 39 %,<br>— powyżej 41 % i poniżej 60 %,<br>— powyżej 62 % i poniżej 80 %. |

▼B

| Grupa tłuszczów | Opisy handlowe | Kategorie produktu |
|---|---|---|
| Definicje | | Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy |
| C. Tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych.<br><br>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające od 10 % do 80 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu. | 1. Miks (mix) tłuszczowy | Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i mniej niż 90 % tłuszczu. |
| | 2. Miks (mix) o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*****) | Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu. |
| | 3. Miks (mix) tłuszczowy półtłusty (******) | Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu. |
| | 4. Miks (mix) tłuszczowy do smarowania X % | Produkt otrzymywany z mieszanki tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:<br>— poniżej 39 %,<br>— powyżej 41 % i poniżej 60 %,<br>— powyżej 62 % i poniżej 80 %. |

(*) odpowiadające „smør 60” w języku duńskim.
(**) odpowiadające „smør 40” w języku duńskim.
(***) odpowiadające „margarine 60” w języku duńskim.
(****) odpowiadające „margarine 40” w języku duńskim.
(*****) odpowiadające „blandingsprodukt 60” w języku duńskim.
(******) odpowiadające „blandingsprodukt 40” w języku duńskim.

▼C2

Składnik tłuszczu mlecznego w produktach wymienionych w niniejszym dodatku może zostać zmieniony jedynie przy zastosowaniu procesów fizycznych.

▼B

*ZAŁĄCZNIK VIII*

## PRAKTYKI ENOLOGICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 80

CZĘŚĆ I

### Wzbogacanie, zakwaszanie i odkwaszanie w pewnych obszarach uprawy winorośli

A. **Ograniczenia wzbogacania**

1) W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli znajdujących się na terenie Unii stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 81.

2) Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu jest osiągane w drodze praktyk enologicznych, o których mowa w sekcji B, i nie przekracza następujących poziomów:

   a) 3 % obj. w strefie uprawy winorośli A;

   b) 2 % obj. w strefie uprawy winorośli B;

   c) 1,5 % obj. w strefie uprawy winorośli C.

3) W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą zwrócić się o zwiększenie limitów określonych w pkt 2 o 0,5 %. W odpowiedzi na taki wniosek Komisja na mocy uprawnień, o których mowa w art. 91, przyjmuje akt wykonawczy w najkrótszym możliwym terminie. Komisja podejmie starania, aby podjąć decyzję w terminie czterech tygodni od złożenia wniosku.

B. **Procesy wzbogacania**

1) Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu przewidziane w sekcji A jest dokonywane wyłącznie:

   a) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego – w przypadku świeżych winogron, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub młodego wina w trakcie fermentacji;

   b) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną – w przypadku moszczu winogronowego;

   c) poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia – w przypadku wina.

2) Procesy, o których mowa w pkt 1, wykluczają się wzajemnie w przypadku gdy wino lub moszcz winogronowy wzbogaca się zagęszczonym moszczem winogronowym lub rektyfikowanym zagęszczonym moszczem winogronowym i wypłacono pomoc na mocy art. 103y rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3) Dodanie sacharozy, przewidziane w pkt 1 lit. a) i b), może być wykonane wyłącznie poprzez cukrzenie suche i tylko w następujących obszarach:

   a) strefa uprawy winorośli A;

▼B

b) strefa uprawy winorośli B;

c) strefa uprawy winorośli C;

z wyjątkiem winnic w Grecji, Hiszpanii, we Włoszech, na Cyprze i w Portugalii oraz winnic w departamentach francuskich podlegających jurysdykcji sądów apelacyjnych:

— Aix-en-Provence,

— Nîmes,

— Montpellier,

— Toulouse,

— Agen,

— Pau,

— Bordeaux,

— Bastia.

W drodze wyjątku wzbogacanie poprzez cukrzenie suche może zostać dozwolone przez organy krajowe we francuskich departamentach wymienionych powyżej. Francja niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przypadkach udzielenia takiego zezwolenia.

4) Dodanie zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego nie zwiększa początkowej objętości świeżo tłoczonych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub młodego wina w trakcie fermentacji o więcej niż 11 % w strefie uprawy winorośli A, 8 % w strefie uprawy winorośli B oraz 6,5 % w strefie uprawy winorośli C.

5) Zagęszczenie moszczu winogronowego lub wina poddanych procesom, o których mowa w pkt 1:

a) nie może skutkować zmniejszeniem początkowej objętości tych produktów o więcej niż 20 %;

b) niezależnie od sekcji A pkt 2 lit. c) nie może zwiększać naturalnej zawartości alkoholu tych produktów o więcej niż 2 % obj.

6) Procesy, o których mowa w pkt 1 i 5, nie zwiększają całkowitej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji, lub wina:

a) w strefie uprawy winorośli A – do ponad 11,5 % obj.;

b) w strefie uprawy winorośli B – do ponad 12 % obj.;

c) w strefie uprawy winorośli C I – do ponad 12,5 % obj.;

d) w strefie uprawy winorośli C II – do ponad 13 % obj.; oraz

▼B

e) w strefie uprawy winorośli C III – do ponad 13,5 % obj.

7) Na zasadzie odstępstwa od pkt 6 państwa członkowskie mogą:

a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej objętościowej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6 – 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B;

b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w pkt 6, w przypadku produkcji win z nazwą pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie.

C. **Zakwaszanie i odkwaszanie**

1) Świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą być poddawane:

a) odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli A, B i C I;

b) zakwaszaniu oraz odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli C I, C II oraz C III a, bez uszczerbku dla pkt 7; lub

c) zakwaszaniu w strefie uprawy winorośli C III b.

2) Zakwaszanie produktów innych niż wino, o których mowa w pkt 1, może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 20 miliekwiwalentów na litr.

3) Zakwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 33,3 miliekwiwalenta na litr.

4) Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 13,3 miliekwiwalenta na litr.

5) Moszcz winogronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.

6) Niezależnie od pkt 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w pkt 1, w strefach uprawy winorośli A i B, przy spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 2 i 3.

7) Zakwaszanie i wzbogacanie z wyjątkiem odstępstw, które przyjmie Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

D. **Procesy**

1) Żaden z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie jest dozwolony, jeżeli nie jest przeprowadzany – na warunkach, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2 – w czasie gdy świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji lub młode wino w trakcie fermentacji są przekształcane w wino lub jakikolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi inny niż wino musujące lub gazowane wino musujące w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji.

▼B

2) Zagęszczania win dokonuje się w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji.

3) Zakwaszania oraz odkwaszania win dokonuje się tylko w przedsiębiorstwie produkującym wino i tylko w strefie uprawy winorośli, gdzie zebrano świeże winogrona użyte do produkcji.

4) Właściwe organy powiadamiane są o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w pkt 1, 2 i 3. Ta sama zasada ma zastosowanie do ilości skoncentrowanego moszczu winogronowego, rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu winogronowego lub sacharozy przechowywanych w tym samym czasie i miejscu co świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji oraz wino w zbiornikach przez osoby fizyczne lub prawne lub grupy osób, a w szczególności producentów, jednostki zajmujące się butelkowaniem, przetwórców oraz handlowców; ilość taką określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2. Powiadomienia o ilościach tych produktów mogą jednak zostać zastąpione przez wpis do rejestru towarów przyjmowanych do składu i wychodzących ze składu.

5) Informacja o każdym z procesów, o których mowa w sekcjach B i C, zostaje zapisana w dokumencie towarzyszącym, jak określono w art. 147, na mocy którego produkty poddane tym procesom są wprowadzane do obiegu.

6) Procesy, o których mowa w sekcjach B i C, nie są prowadzone, z zastrzeżeniem sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi:

   a) w strefie uprawy winorośli C – po dniu 1 stycznia;

   b) w strefach uprawy winorośli A i B – po dniu 16 marca, oraz są przeprowadzane wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.

7) Niezależnie od pkt 6, zagęszczenie w drodze chłodzenia oraz zakwaszanie i odkwaszanie wina mogą być stosowane w trakcie całego roku.

CZĘŚĆ II

**Ograniczenia**

A. **Zagadnienia ogólne**

1) Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem konieczności zastosowania jej ze względu na konkretne wymogi techniczne.

2) Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie alkoholu, z wyjątkiem praktyk związanych z otrzymywaniem świeżego moszczu winogronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji i wina półmusującego.

3) Wino wzmocnione do destylacji jest wykorzystywane wyłącznie do destylacji.

B. **Świeże winogrona, moszcz winogronowy i sok winogronowy**

1) Świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu stosowany jest jedynie w fazie przygotowania produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29. Pozostaje to bez uszczerbku dla wszelkich bardziej restrykcyjnych przepisów, które państwa członkowskie mogą stosować w odniesieniu do przygotowywania na swoim terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29.

▼B

2) Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy nie są przetwarzane na wino ani dodawane do wina. Nie są też poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium Unii.

3) Pkt 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji w Irlandii, Polsce i Zjednoczonym Królestwie, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy handlowej zawierającej słowo „wino”.

4) Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest wprowadzany na rynek tylko w celu produkcji win likierowych wyłącznie w regionach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie tych produktów było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r., oraz w celu produkcji wina z przejrzałych winogron.

5) Świeże winogrona, moszcz winogronowy, moszcz winogronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy, zagęszczony sok winogronowy i wino lub mieszaniny wymienionych produktów pochodzące z państw trzecich nie mogą być przetwarzane na produkty, o których mowa w załączniku VII część II, lub dodawane do takich produktów na terytorium Unii.

C. **Mieszanie win**

W Unii zakazane jest kupażowanie wina pochodzącego z państwa trzeciego z winem pochodzącym z Unii oraz kupażowanie win pochodzących z państw trzecich.

D. **Produkty uboczne**

1) Zabronione jest nadmierne tłoczenie winogron. O minimalnej zawartości alkoholu w wytłokach i osadzie drożdżowym po wytłoczeniu winogron decydują państwa członkowskie, uwzględniając warunki lokalne i techniczne.

O ilości alkoholu zawartej w tych produktach ubocznych decydują państwa członkowskie; wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.

►C2 2) Z wyjątkiem alkoholu, napojów spirytusowych oraz piquette, ani wina, ani żaden inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie jest produkowany z drożdżowego osadu winiarskiego ani z wytłoków winogronowych. ◄ Polewanie winem osadu lub wytłoków winogronowych lub wyciśniętego miąższu aszú jest dozwolone – na warunkach, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2 – w przypadkach gdy praktyka ta jest tradycyjnie stosowana w produkcji „Tokaji fordítás” i „Tokaji máslás” na Węgrzech oraz „Tokajský forditáš” i „Tokajský mášláš” na Słowacji.

▼C2

3) Zabronione jest tłoczenie drożdżowego osadu winiarskiego oraz ponowna fermentacja wytłoków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja piquette. Filtrowanie i odwirowywanie drożdżowego osadu winiarskiego nie są traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty mają solidną i właściwą jakość handlową.

4) Piquette, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używany tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.

▼B

5) Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są zobowiązane do ich usunięcia – z zastrzeżeniem warunków, które określi Komisja w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 75 ust. 2.

▼B

*ZAŁĄCZNIK IX*

**OKREŚLENIA ZASTRZEŻONE STOSOWANE FAKULTATYWNIE**

| Kategoria produktu (odesłanie do klasyfikacji wg Nomenklatury scalonej) | Określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie |
|---|---|
| mięso drobiowe (kody CN 0207 i 0210) | żywione z udziałem … % … |
| | gęś żywiona owsem |
| | ekstensywny chów ściółkowy |
| | chów wybiegowy |
| | tradycyjny chów wybiegowy |
| | chów wybiegowy bez ograniczeń |
| | wiek w momencie uboju |
| | długości okresu tuczu |
| jaja (kod CN 0407) | świeże |
| | ekstra lub ekstraświeże |
| | oznaczenie sposobu żywienia kur niosek |
| oliwa z oliwek (kod CN 1509) | pierwsze tłoczenie na zimno |
| | uzyskiwanie na zimno |
| | kwasowość |
| | cierpki |
| | owocowy: dojrzały lub zielony |
| | gorzki |
| | intensywny |
| | umiarkowany |
| | lekki |
| | wyważony |
| | łagodna oliwa |

▼B

*ZAŁĄCZNIK X*

▼C2

**WARUNKI ZAKUPU BURAKÓW W OKRESIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 125 UST. 3**

▼B

PUNKT I

1) Umowy dostawy są sporządzane na piśmie dla określonej ilości buraków.

2) Umowy dostawy mogą być wieloletnie.

3) Umowy dostawy mogą określać możliwość dostawy dodatkowej ilości buraków i warunki takich dostaw.

PUNKT II

1) W umowach dostawy wskazuje się ceny zakupu w odniesieniu do ilości buraków, o których mowa w punkcie I.

▼C2

2) Cena, o której mowa w pkt 1, ma zastosowanie do buraków cukrowych standardowej jakości określonej w załączniku III część B.

▼B

Ceny są skorygowane przez podwyższenie lub obniżenie, uprzednio uzgodnione przez strony w celu uwzględnienia odchyleń od standardowej jakości.

3) W umowie dostawy precyzuje się, w jaki sposób koszt zmian w cenach rynkowych jest dzielony między strony.

4) W umowach dostawy ustanawia się określoną zawartość cukru w burakach. Zawierają one skalę przeliczeniową wskazującą różne zawartości cukru oraz współczynniki służące do przeliczania ilości dostarczonych buraków na ilości odpowiadające zawartości cukru wskazanej w umowie dostawy.

Skala jest oparta na uzyskach odpowiadających różnym zawartościom cukru.

PUNKT III

W umowach dostawy zawarte są postanowienia dotyczące rozłożenia w czasie oraz normalnego czasu trwania dostaw buraków.

PUNKT IV

1) W umowach dostawy określa się miejsca gromadzenia buraków oraz warunki związane z dostawą i transportem.

2) W umowach dostawy wyraźnie wskazuje się odpowiedzialność za koszty załadunku i transportu z miejsc gromadzenia buraków. W przypadku gdy w umowach dostawy przewiduje się udział przedsiębiorstwa produkującego cukier w kosztach załadunku i transportu, wyraźnie określa się jego wartość procentową lub kwotę.

3) W umowach dostawy wyraźnie określa się koszty ponoszone przez każdą ze stron.

PUNKT V

1) W umowach dostawy określa się miejsca odbioru buraków.

▼B

2) W przypadku gdy sprzedawca buraków i przedsiębiorstwo produkujące cukier podpisali już umowę dostawy na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca odbioru dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają w mocy. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT VI

1) W umowach dostawy przewiduje się, że zawartość cukru zostanie oznaczona za pomocą metody polarymetrycznej lub, aby uwzględnić postęp techniczny, za pomocą innej metody uzgodnionej przez obie strony. Próbka buraków jest pobierana w momencie odbioru.

2) Porozumienia branżowe mogą przewidywać pobieranie próbek na innym etapie. W takich przypadkach w umowie dostawy przewiduje się korektę, aby wyrównać ewentualny spadek zawartości cukru między momentem odbioru a pobraniem próbki.

PUNKT VII

W umowach dostawy przewiduje się, że waga brutto, tara i zawartość cukru zostaną oznaczone za pomocą jednej z następujących procedur:

a) wspólnie, przez przedsiębiorstwo produkujące cukier i organizację zrzeszającą producentów buraków, jeżeli tak przewidziano w porozumieniu branżowym;

b) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem organizacji zrzeszającej plantatorów buraków;

c) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem eksperta uznanego przez zainteresowane państwo członkowskie, pod warunkiem że sprzedawca buraków pokryje koszty z tym związane.

PUNKT VIII

1) W umowach dostawy przewiduje się, że przedsiębiorstwo produkujące cukier spełni co najmniej jeden z następujących obowiązków w odniesieniu do całej ilości dostarczonych buraków:

   a) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, świeżych wysłodków z masy dostarczonych buraków;

   b) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, części takich wysłodków sprasowanych, suszonych lub suszonych i melasowanych;

   c) zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, wysłodków sprasowanych lub suszonych; w takim przypadku przedsiębiorstwo produkujące cukier może zażądać od sprzedawcy buraków pokrycia kosztów prasowania lub suszenia;

   d) zapłata sprzedawcy buraków kwoty wyrównawczej, uwzględniającej możliwości sprzedaży danych wysłodków.

2) W przypadku gdy części całej ilości dostarczonych buraków podlegają różnej obróbce, w umowie dostawy określa się więcej niż jeden spośród obowiązków przewidzianych w pkt 1.

3) W porozumieniach branżowych można przewidywać dostawy wysłodków na etapie innym niż etap, o którym mowa w pkt 1 lit. a), b) i c).

▼B

PUNKT IX

W umowach dostawy określa się terminy płatności ewentualnych zaliczek oraz terminy płatności dla całej kwoty zakupu buraków.

PUNKT X

W przypadku gdy w umowach dostawy określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego załącznika, lub gdy zawiera się w nich postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich umów nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

PUNKT XI

1) W porozumieniach branżowych, o których mowa w części II sekcja A pkt 6 załącznika II do niniejszego rozporządzenia, przewiduje się klauzule arbitrażowe.

2) W porozumieniach branżowych można określić standardowy wzór umów dostawy zgodny z niniejszym rozporządzeniem i z przepisami unijnymi.

3) W przypadku gdy w porozumieniach branżowych na poziomie unijnym, regionalnym lub lokalnym określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, lub gdy zawiera się w nich przepisy dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich porozumień nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

4) Porozumienia, o których mowa w pkt 3, określają w szczególności:

   a) skalę przeliczeniową określoną w punkcie II pkt 4;

   b) zasady wyboru oraz dostaw nasion produkowanych odmian buraków;

   c) minimalną zawartość cukru w dostarczanych burakach;

   d) wymóg konsultacji między przedsiębiorstwem produkującym cukier a przedstawicielami sprzedawców buraków przed ustaleniem daty rozpoczęcia dostaw buraków;

   e) wypłaty sprzedawcom buraków premii za przedterminowe lub opóźnione dostawy;

▼C2

   f) szczegóły dotyczące warunków i kosztów odnoszących się do wysłodków, o których mowa w punkcie VIII;

▼B

   g) usunięcie wysłodków przez sprzedawcę buraków;

   h) zasady dostosowywania cen w przypadku uzgadniania umów wieloletnich;

   i) zasady dotyczące pobierania próbek i metod oznaczania wagi brutto, tary i zawartości cukru.

▼M2

5) Przedsiębiorstwo produkujące cukier i zainteresowani sprzedawcy buraków mogą przyjąć klauzule dotyczące podziału wartości, w tym zysków i strat, określając, w jaki sposób dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen na rynku cukru lub innych towarów.

▼B

*ZAŁĄCZNIK XI*

## WARUNKI ZAKUPU BURAKÓW W OKRESIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 124

### PUNKT I

1) Umowy dostawy są sporządzane na piśmie dla określonej ilości buraków kwotowych.

2) Umowy dostawy określają możliwość dostawy dodatkowej ilości buraków i określają warunki takich dostaw.

### PUNKT II

1) W umowach dostawy wskazuje się ceny zakupu w odniesieniu do ilości buraków, o których mowa w art. 127 ust. 2 lit. a), oraz, w stosownych przypadkach, lit. b). W przypadku ilości, o których mowa w art. 127 ust. 2 lit. a), ceny nie mogą być niższe niż cena minimalna za buraki kwotowe, o której mowa w art. 135.

2) W umowach dostawy ustanawia się określoną zawartość cukru w burakach. Zawierają one skalę przeliczeniową wskazującą różne zawartości cukru oraz współczynniki służące do przeliczania ilości dostarczonych buraków na ilości odpowiadające zawartości cukru wskazanej w umowie dostawy.

   Skala jest oparta na uzyskach odpowiadających różnym zawartościom cukru.

3) W przypadku gdy sprzedawca buraków podpisał z przedsiębiorstwem produkującym cukier umowę dostawy buraków, o czym mowa w art. 127 ust. 2 lit. a), wszystkie dostawy dokonane przez takiego sprzedawcę buraków, przeliczone na mocy pkt 2 niniejszego punktu, są uważane za dostawy w rozumieniu art. 127 ust. 2 lit. a) aż do osiągnięcia ilości buraków określonej w umowie dostawy.

4) Jeśli przedsiębiorstwo produkujące cukier produkuje cukier w ilości poniżej jego kwoty buraków, w odniesieniu do których podpisało przedsiewne umowy dostawy na mocy art. 127 ust. 2 lit. a), jest ono zobowiązane do rozdzielenia ilości buraków odpowiadającej ewentualnej produkcji dodatkowej aż do osiągnięcia swojej kwoty między sprzedawców buraków, z którymi podpisało przedsiewne umowy dostawy w rozumieniu art. 127 ust. 2 lit. a).

   Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

### PUNKT III

1) W umowach dostawy zawarte są postanowienia dotyczące rozłożenia w czasie oraz normalnego czasu trwania dostaw buraków.

2) Przepisy, o których mowa w pkt 1, są przepisami stosowanymi w poprzednim roku gospodarczym, z uwzględnieniem poziomu rzeczywistej produkcji; porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od tych przepisów.

### PUNKT IV

1) W umowach dostawy określa się miejsca gromadzenia buraków.

2) W przypadku gdy sprzedawca buraków i przedsiębiorstwo produkujące cukier podpisali już umowę dostawy na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca gromadzenia dla dostaw podczas danego roku gospodarczego pozostają w mocy. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

▼B

3) W umowach dostawy przewiduje się, że koszty załadunku i transportu z miejsc gromadzenia są ponoszone przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, z zastrzeżeniem szczególnych porozumień opartych na lokalnych zasadach lub praktykach stosowanych przed poprzednim rokiem gospodarczym.

4) Niemniej jednak gdy w Danii, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, Finlandii i w Wielkiej Brytanii buraki są dostarczane franco fabryka, w umowach dostawy przewiduje się udział przedsiębiorstwa produkującego cukier w kosztach załadunku i transportu oraz określa się jego wartość procentową lub kwotę.

PUNKT V

1) W umowach dostawy określa się miejsca odbioru buraków.

2) W przypadku gdy sprzedawca buraków i przedsiębiorstwo produkujące cukier podpisali już umowę dostawy na poprzedni rok gospodarczy, uzgodnione przez nich miejsca odbioru dla dostaw podczas tego roku gospodarczego pozostają w mocy. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT VI

1) W umowach dostawy przewiduje się, że zawartość cukru zostanie oznaczona za pomocą metody polarymetrycznej. Próbka buraków jest pobierana w momencie odbioru.

2) Porozumienia branżowe mogą przewidywać pobieranie próbek na innym etapie. W takich przypadkach w umowie dostawy przewiduje się korektę, aby wyrównać ewentualny spadek zawartości cukru między momentem odbioru a pobraniem próbki.

PUNKT VII

W umowach dostawy przewiduje się, że waga brutto, tara i zawartość cukru zostaną oznaczone za pomocą jednej z następujących procedur:

a) wspólnie, przez przedsiębiorstwo produkujące cukier i organizację zrzeszającą producentów buraków, jeżeli tak przewidziano w porozumieniu branżowym;

b) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem organizacji zrzeszającej plantatorów buraków;

c) przez przedsiębiorstwo produkujące cukier, pod nadzorem eksperta uznanego przez zainteresowane państwo członkowskie, pod warunkiem że sprzedawca buraków pokryje koszty z tym związane.

PUNKT VIII

1) W umowach dostawy przewiduje się, że przedsiębiorstwo produkujące cukier spełni jeden lub większą liczbę spośród następujących obowiązków w odniesieniu do całej ilości dostarczonych buraków:

   a) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, świeżych wysłodków z masy dostarczonych buraków;

   b) bezpłatny zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, części takich wysłodków sprasowanych, suszonych lub suszonych i melasowanych;

   c) zwrot sprzedawcy buraków, na zasadzie EXW, wysłodków sprasowanych lub suszonych; w takim przypadku przedsiębiorstwo produkujące cukier może zażądać od sprzedawcy buraków pokrycia kosztów prasowania lub suszenia;

   d) zapłata sprzedawcy buraków kwoty wyrównawczej, uwzględniającej możliwości sprzedaży danych wysłodków.

2) W przypadku gdy części całej ilości dostarczonych buraków podlegają różnej obróbce, w umowie dostawy określa się więcej niż jeden spośród obowiązków przewidzianych w akapicie pierwszym.

▼B

3) W porozumieniach branżowych można przewidywać dostawy wysłodków na etapie innym niż etap, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) oraz c).

PUNKT IX

1) W umowach dostawy określa się terminy płatności ewentualnych zaliczek oraz terminy płatności dla całej kwoty zakupu buraków.

2) Terminami, o których mowa w pkt 1, są terminy obowiązujące w poprzednim roku gospodarczym. Porozumienia branżowe mogą określać odstępstwa od niniejszego przepisu.

PUNKT X

W przypadku gdy w umowach dostawy określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego załącznika, lub gdy zawiera się w nich postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich umów nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

PUNKT XI

1) W porozumieniach branżowych, o których mowa w części II sekcja A pkt 6 załącznika II, przewiduje się klauzule arbitrażowe.

2) W przypadku gdy w porozumieniach branżowych na poziomie unijnym, regionalnym lub lokalnym określa się zasady dotyczące kwestii, które są przedmiotem niniejszego rozporządzenia, lub gdy zawiera się w nich postanowienia dotyczące innych kwestii, postanowienia i skutki takich porozumień nie mogą być sprzeczne z przepisami niniejszego załącznika.

3) Porozumienia, o których mowa w pkt 2, określają w szczególności:

   a) zasady rozdziału między sprzedawców buraków ilości buraków, które przedsiębiorstwo produkujące cukier postanawia zakupić przed zasiewami do celów produkcji cukru w ramach limitów kwoty;

   b) zasady rozdziału, o których mowa w pkt II pkt 4;

   c) skalę przeliczeniową, o której mowa w pkt II pkt 2;

   d) zasady wyboru oraz dostaw nasion produkowanych odmian buraków;

   e) minimalną zawartość cukru w dostarczanych burakach;

   f) wymóg konsultacji między przedsiębiorstwem produkującym cukier a przedstawicielami sprzedawców przed ustaleniem daty rozpoczęcia dostaw buraków;

   g) wypłaty sprzedawcom buraków premii za przedterminowe lub opóźnione dostawy;

   h) szczegóły dotyczące:

      (i) części wysłodków, o których mowa w pkt VIII pkt 1 lit. b);

      (ii) kosztów, o których mowa w pkt VIII pkt 1 lit. c);

      (iii) kwoty wyrównawczej, o której mowa w pkt VIII pkt 1 lit. d);

   i) usunięcie wysłodków przez sprzedawcę buraków;

   j) bez uszczerbku dla art. 135, – zasady rozdziału między przedsiębiorstwo produkujące cukier a sprzedawców buraków jakiejkolwiek różnicy między progiem referencyjnym a rzeczywistą ceną sprzedaży cukru.

▼B

PUNKT XII

W przypadku braku porozumienia branżowego określającego sposób rozdziału między sprzedawców buraków ilości buraków przeznaczonych do produkcji cukru w ramach limitów kwoty, które przedsiębiorstwo produkujące cukier zamierza kupić przed zasiewami, zainteresowane państwo członkowskie może samo określić zasady takiego rozdziału.

Zgodnie z tymi zasadami tradycyjnym sprzedawcom buraków do spółdzielni mogą być przyznawane także inne prawa w zakresie dostaw niż te, które by im przysługiwały, gdyby należeli do takich spółdzielni.

▼B

*ZAŁĄCZNIK XII*

**KRAJOWE I REGIONALNE KWOTY NA PRODUKCJĘ CUKRU, IZOGLUKOZY I SYROPU INULINOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 136**

*(w tonach)*

| Państwa członkowskie lub regiony (1) | Cukier (2) | Izoglukoza (3) | Syrop inulinowy (4) |
|---|---|---|---|
| Belgia | 676 235,0 | 114 580,2 | 0 |
| Bułgaria | 0 | 89 198,0 | |
| Republika Czeska | 372 459,3 | | |
| Dania | 372 383,0 | | |
| Niemcy | 2 898 255,7 | 56 638,2 | |
| Irlandia | 0 | | |
| Grecja | 158 702,0 | 0 | |
| Hiszpania | 498 480,2 | 53 810,2 | |
| Francja (metropolitalna) | 3 004 811,15 | | 0 |
| Francuskie departamenty zamorskie | 432 220,05 | | |
| Chorwacja | 192 877,0 | | |
| Włochy | 508 379,0 | 32 492,5 | |
| Łotwa | 0 | | |
| Litwa | 90 252,0 | | |
| Węgry | 105 420,0 | 250 265,8 | |
| Niderlandy | 804 888,0 | 0 | 0 |
| Austria | 351 027,4 | | |
| Polska | 1 405 608,1 | 42 861,4 | |
| Portugalia (kontynentalna) | 0 | 12 500,0 | |
| Region Autonomiczny Azorów | 9 953,0 | | |
| Rumunia | 104 688,8 | 0 | |
| Słowenia | 0 | | |
| Słowacja | 112 319,5 | 68 094,5 | |
| Finlandia | 80 999,0 | 0 | |
| Szwecja | 293 186,0 | | |
| Zjednoczone Królestwo | 1 056 474,0 | 0 | |
| ŁĄCZNIE | 13 529 618,2 | 720 440,8 | 0 |

▼B

*ZAŁĄCZNIK XIII*

## SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA KWOT CUKRU LUB IZOGLUKOZY ZGODNIE Z ART. 138

### PUNKT I

Do celów niniejszego załącznika:

a) „połączenie przedsiębiorstw” oznacza scalenie dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw w jedno przedsiębiorstwo;

b) „przeniesienie własności przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie lub przejęcie majątku przedsiębiorstwa posiadającego kwotę przez co najmniej jedno przedsiębiorstwo;

c) „przeniesienie własności fabryki” oznacza przeniesienie własności zakładu produkcyjnego, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji danego produktu, na co najmniej jedno przedsiębiorstwo, powodujące częściowe lub całkowite przejęcie produkcji przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia własności;

d) „dzierżawa fabryki” oznacza umowę dzierżawy zakładu produkcyjnego, w tym całej instalacji niezbędnej do produkcji cukru, mającą na celu jego użytkowanie, którą to umowę zawiera się na okres co najmniej trzech kolejnych lat gospodarczych i której strony zobowiązują się nie rozwiązywać przed końcem trzeciego roku gospodarczego, z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w tym samym państwie członkowskim co dana fabryka, jeżeli przedsiębiorstwo, które dzierżawi fabrykę, po wejściu w życie umowy dzierżawy może być uważane w odniesieniu do całej swojej produkcji za przedsiębiorstwo produkujące wyłącznie cukier.

### PUNKT II

1) Bez uszczerbku dla ust. 2 w przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących cukier lub przeniesienia własności fabryk cukru, kwoty są korygowane w następujący sposób:

   a) w przypadku połączenia przedsiębiorstw produkujących cukier państwa członkowskie przydzielają przedsiębiorstwu powstałemu w wyniku połączenia kwotę w wysokości równej sumie kwot przydzielonych odnośnym przedsiębiorstwom produkującym cukier przed połączeniem;

   b) w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstwa produkującego cukier państwo członkowskie przydziela nabywającemu przedsiębiorstwu kwotę produkcji cukru przedsiębiorstwa, którego własność przeniesiono, lub jeżeli jest więcej niż jedno nabywające przedsiębiorstwo, przydział jest dokonywany proporcjonalnie do przejętej przez każde z nich produkcji cukru;

   c) w przypadku przeniesienia własności fabryki cukru państwo członkowskie obniża kwotę przedsiębiorstwa przenoszącego własność fabryki oraz zwiększa kwotę przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw produkujących cukier, które nabyły daną fabrykę, o ilość obniżoną proporcjonalnie do przeniesionej produkcji.

2) W przypadku gdy kilku plantatorów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, których bezpośrednio dotyczy jedno z działań określonych w pkt 1, wyraźnie wykaże wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej przedsiębiorstwu produkującemu cukier, które nie jest stroną takich działań, państwo członkowskie może dokonać przydziału na podstawie produkcji przejętej przez przedsiębiorstwo, któremu plantatorzy ci zamierzają dostarczać swoje buraki lub trzcinę cukrową.

3) W przypadku zamknięcia, w okolicznościach innych niż te, o których mowa w pkt 1:

   a) przedsiębiorstwa produkującego cukier;

   b) co najmniej jednej fabryki przedsiębiorstwa produkującego cukier,

▼B

państwo członkowskie może przydzielić część kwot związanych z takim zamknięciem co najmniej jednemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier.

Również w przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), w przypadku gdy część zainteresowanych plantatorów wyraźnie wykaże wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej danemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, państwo członkowskie może przydzielić część kwot odpowiadającą danym burakom lub trzcinie cukrowej przedsiębiorstwu, któremu plantatorzy ci zamierzają dostarczać te produkty.

4) W przypadku powołania się na odstępstwo, o którym mowa w art. 127 ust. 5, zainteresowane państwo członkowskie może żądać od plantatorów buraków i przedsiębiorstw cukrowniczych, których dotyczy to odstępstwo, aby zawarli oni w swoich porozumieniach branżowych specjalne klauzule umożliwiające temu państwu członkowskiemu stosowanie pkt 2 i 3 niniejszego punktu.

5) W przypadku dzierżawy fabryki należącej do przedsiębiorstwa produkującego cukier państwo członkowskie może obniżyć kwotę przedsiębiorstwa oddającego fabrykę w dzierżawę oraz przydzielić część, o którą została obniżona kwota, przedsiębiorstwu, które dzierżawi fabrykę w celu produkowania w niej cukru.

W przypadku zakończenia dzierżawy w okresie trzech lat gospodarczych, o których mowa w punkcie I lit. d), korekta kwot na mocy akapitu pierwszego niniejszego punktu zostaje unieważniona przez państwo członkowskie z mocą wsteczną od dnia, w którym dzierżawa stała się skuteczna. Jeżeli jednak zakończenie dzierżawy następuje na skutek działania siły wyższej, państwo członkowskie nie musi unieważniać korekty.

6) W przypadku gdy przedsiębiorstwo produkujące cukier nie jest w stanie nadal zapewniać wypełniania swoich obowiązków wynikających z przepisów unijnych wobec danych plantatorów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej oraz gdy sytuacja taka została stwierdzona przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, państwo to może przydzielić, na jeden rok gospodarczy lub większą liczbę lat gospodarczych, część odnośnych kwot jednemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier lub większej ich liczbie, proporcjonalnie do przejętej produkcji.

7) W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu produkującemu cukier gwarancje cenowe i gwarancję zbytu w odniesieniu do przetwarzania buraków cukrowych na alkohol etylowy, to państwo członkowskie może, w porozumieniu z tym przedsiębiorstwem i zainteresowanymi plantatorami buraków, dokonać przydziału całości lub części kwot na produkcję cukru jednemu przedsiębiorstwu lub większej ich liczbie w odniesieniu do jednego roku gospodarczego lub większej liczby lat gospodarczych.

PUNKT III

W przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących izoglukozę lub przeniesienia własności fabryki produkującej izoglukozę państwo członkowskie może przydzielić odnośne kwoty na produkcję izoglukozy jednemu przedsiębiorstwu lub większej ich liczbie, bez względu na to, czy posiadają one jakąkolwiek kwotę produkcyjną.

PUNKT IV

Środki podejmowane na podstawie punktów II i III można wdrażać tylko, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) uwzględniono interesy każdej z zainteresowanych stron;

b) zainteresowane państwo członkowskie uważa, że środki takie poprawią strukturę sektora buraczanego, trzcinowego oraz produkcji cukru;

c) środki te dotyczą przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium, w odniesieniu do którego w załączniku XII określono kwotę.

▼B

PUNKT V

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności przedsiębiorstw następuje pomiędzy dniem 1 października a 30 kwietnia następnego roku, środki, o których mowa w punktach II i III, stają się skuteczne w bieżącym roku gospodarczym.

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności przedsiębiorstw następuje pomiędzy dniem 1 maja a 30 września tego samego roku, środki, o których mowa w punktach II i III, stają się skuteczne w następnym roku gospodarczym.

PUNKT VI

W przypadku zastosowania punktów II i III państwa członkowskie informują Komisję o skorygowanych kwotach nie później niż 15 dni po upływie okresów, o których mowa w punkcie V.

▼B

*ZAŁĄCZNIK XIV*

**TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 230**

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 1 | art. 1 | — |
| art. 2 ust. 1 | art. 3 ust. 1 i 2 | — |
| art. 2 ust. 2 lit. a) i b) | — | — |
| art. 2 ust. 2 lit. c) | art. 15 ust. 1 lit. a) | — |
| art. 3 | art. 6 | — |
| art. 4 | — | — |
| art. 5, pierwszy akapit | — | — |
| art. 5, drugi akapit, pierwsza część | art. 3 ust. 4 | — |
| art. 5, drugi akapit, druga część | — | — |
| art. 5, trzeci akapit | art. 5 lit. a) | — |
| art. 6 | — | — |
| art. 7 | art. 9 | — |
| art. 8 | art. 7 | — |
| art. 9 | art. 126 | — |
| art. 10 | art. 11 | — |
| art. 11 | art. 12 | — |
| art. 12 | art. 13 | — |
| art. 13 | art. 14 ([1]) | — |
| art. 14 (uchylony) | — | — |
| art. 15 (uchylony) | — | — |
| art. 16 (uchylony) | — | — |
| art. 17 (uchylony) | — | — |
| art. 18 ust. 1–4 | art. 15 ust. 2 ([1]) | — |
| art. 18 ust. 5 | — | — |
| art. 19 (uchylony) | — | — |
| art. 20 (uchylony) | — | — |
| art. 21 (uchylony) | — | — |
| art. 22 (uchylony) | — | — |
| art. 23 (uchylony) | — | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 24 (uchylony) | — | — |
| art. 25 | art. 16 ust. 1 | — |
| art. 26 | — | — |
| art. 27 | — | — |
| art. 28 | — | — |
| art. 29 | — | — |
| art. 30 (uchylony) | — | — |
| art. 31 | art. 17 | — |
| art. 32 | — | — |
| art. 33 | [art. 18] | — |
| art. 34 | [art. 18] | — |
| art. 35 (uchylony) | — | — |
| art. 36 (uchylony) | — | — |
| art. 37 | [art. 18] | — |
| art. 38 | [art. 18] | — |
| art. 39 | [art. 19 ust. 3] | — |
| art. 40 | [art. 19 ust. 5 lit. a) oraz art. 20 lit. o) ppkt (iii)] | — |
| art. 41 | — | — |
| art. 42 ust. 1 | art. 10 | — |
| art. 42 ust. 2 | art. 20 lit. u) | — |
| art. 43 lit. a) do f), lit. i), lit. j) oraz lit. l) | art. 19 i 20 | — |
| art. 43 lit. g), lit. h) oraz lit. k) | — | — |
| art. 44 | art. 220 ust. 1 lit. a), ust. 2 i 3 | — |
| art. 45 | art. 220 ust. 1 lit. b), ust. 2 i 3 | — |
| art. 46 ust. 1 | art. 220 ust. 5 | — |
| art. 46 ust. 2 | art. 220 ust. 6 | — |
| art. 47 | art. 219 | — |
| art. 48 | art. 219 | — |
| art. 49 | art. 135 ([1]). | — |
| art. 50 | art. 125 i 127 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 51 | art. 128 ([1]) | — |
| art. 52 | art. 130 | — |
| art. 52a | — | — |
| art. 53 lit. a) | art. 132 lit. c) | — |
| art. 53 lit. b) | art. 130 ust. 2 | — |
| art. 53 lit. c) | art. 130 ust. 6 | — |
| art. 54 | art. 166 | — |
| art. 55 | — ([2]) | — |
| art. 56 | art. 136 | — |
| art. 57 | art. 137 | — |
| art. 58 | — | — |
| art. 59 | — | — |
| art. 60 | art. 138 | — |
| art. 61 | art. 139 | — |
| art. 62 | art. 140 | — |
| art. 63 | art. 141 | — |
| art. 64 ust. 1 | art. 142 ust. 1 | — |
| art. 64 ust. 2 i ust. 3 | art. 142 ust. 2 ([1]) | — |
| art. 65 | — ([2]) | — |

▼C2

| | | |
|---|---|---|
| art. 66 | — ([2]) | — |
| art. 67 | — ([2]) | — |
| art. 68 | — ([2]) | — |
| art. 69 | — ([2]) | — |
| art. 70 | — ([2]) | — |
| art. 71 | — ([2]) | — |
| art. 72 | — ([2]) | — |
| art. 73 | — ([2]) | — |
| art. 74 | — ([2]) | — |
| art. 75 | — ([2]) | — |
| art. 76 | — ([2]) | — |
| art. 77 | — ([2]) | — |

▼C2

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 78 | — (2) | — |
| art. 79 | — (2) | — |
| art. 80 | — (2) | — |
| art. 81 | — (2) | — |
| art. 82 | — (2) | — |
| art. 83 | — (2) | — |
| art. 84 | — (2) | — |
| art. 85 | w odniesieniu do mleka:<br>— (2)<br>w odniesieniu do innych sektorów: | — |
| — art. 85 lit. a) | art. 143 ust. 1 i art. 144 lit. a) | — |
| — art. 85 lit. b) | art. 144 lit. j) | — |
| — art. 85 lit. c) | art. 144 lit. i) | — |
| — art. 85 lit. d) | — | — |

▼B

| | | |
|---|---|---|
| art. 85a | — (1) | — |
| art. 85b | — (1) | — |
| art. 85c | — (1) | — |
| art. 85d | — (1) | — |
| art. 85e | — (1) | — |
| art. 85f | — (1) | — |
| art. 85g | — (1) | — |
| art. 85h | — (1) | — |
| art. 85i | — (1) | — |
| art. 85j | — (1) | — |
| art. 85k | — (1) | — |
| art. 85l | — (1) | — |
| art. 85m | — (1) | — |
| art. 85n | — (1) | — |
| art. 85o | — | — |
| art. 85p | — | — |
| art. 85q | — | — |
| art. 85r | — | — |
| art. 85s | — | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 85t | — | — |
| art. 85u | — | — |
| art. 85v | — | — |
| art. 85w | — | — |
| art. 85x | — | — |
| art. 86 (uchylony) | — | — |
| art. 87 (uchylony) | — | — |
| art. 88 (uchylony) | — | — |
| art. 89 (uchylony) | — | — |
| art. 90 (uchylony) | — | — |
| art. 91 | — | — |
| art. 92 | — | — |
| art. 93 | — | — |
| art. 94 | — | — |
| art. 94a | — | — |
| art. 95 | — | — |
| art. 95a | — | — |
| art. 96 (uchylony) | — | — |
| art. 97 | art. 129 ([1]) | — |
| art. 98 | — ([1]) | — |
| art. 99 | — | — |
| art. 100 | — | — |
| art. 101 (uchylony) | — | — |
| art. 102 | art. 26 ([1]) | — |
| art. 102 ust. 2 | art. 217 | — |
| art. 102a | art. 58 | — |
| art. 103 | art. 29, 30 i 31 | — |
| art. 103a | — | — |
| art. 103b | art. 32 | — |
| art. 103c | art. 33 | — |
| art. 103d | art. 34 | — |
| art. 103e | art. 35 | — |
| art. 103f | art. 36 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| ▼C2 | | |
| art. 103g | art. 33 ust. 1, art. 37 lit. a) i art. 38 lit. b) | — |
| ▼B | | |
| art. 103ga | art. 23 | — |
| art. 103ga ust. 7 | art. 217 | — |
| art. 103h lit. a) do e) | art. 37 i 38 | — |
| art. 103h lit. f) | art. 24 i 25 | — |
| art. 103i | art. 39 | — |
| art. 103j | art. 40 | — |
| art. 103k | art. 41 | — |
| art. 103l | art. 42 | — |
| art. 103m | art. 43 | — |
| art. 103n | art. 44 | — |
| art. 103n ust. 4 | art. 212 | — |
| art. 103o | — | — |
| art. 103p | art. 45 | — |
| art. 103q | art. 46 | — |
| art. 103r | art. 47 | — |
| art. 103s | art. 48 | — |
| art. 103t | art. 49 | — |
| art. 103u ust. 1 lit. a) | art. 50 | — |
| art. 103u ust. 1 lit. b) | art. 51 | — |
| art. 103u ust. 2–5 | art. 52 | — |
| art. 103v | art. 50 | — |
| art. 103w | — | — |
| art. 103x | — | — |
| art. 103y | — | — |
| art. 103z | — | — |
| art. 103za | art. 53 i 54 | — |
| art. 104 | — | — |
| art. 105 ust. 1 | art. 55 ust. 1 | — |
| art. 105 ust. 2 | art. 215 | — |
| art. 106 | art. 55 ust. 4 | — |
| art. 107 | art. 55 ust. 3 | — |
| art. 108 ust. 1 | art. 55 ust. 2 | — |
| art. 108 ust. 2 | — | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 109, zdanie pierwsze | art. 55 ust. 1, ostatnie zdanie | — |
| art. 110 | art. 56 i 57 | — |
| art. 111 | — | — |
| art. 112 | — | — |
| art. 113 ust. 1 | art. 75 ust. 1 lit. a) – e) i ust. 2 | — |
| art. 113 ust. 2 | art. 75 ust. 5 | — |
| art. 113 ust. 3, akapit pierwszy | art. 74 | — |
| art. 113 ust. 3, akapit drugi | — | art. 89 |
| art. 113a ust. 1–3 | art. 76 | — |
| ▼C2 | | |
| art. 113a ust. 4 | — (2) | — |
| art. 113b | art. 78 | — |
| ▼B | | |
| art. 113c | art. 167 | — |
| art. 113d ust. 1, akapit pierwszy | art. 78 ust. 1 i ust. 2 | — |
| art. 113d ust. 1, akapit drugi | załącznik VII, część II pkt1 | — |
| art. 113d ust. 2 | art. 78 ust. 3 | — |
| art. 113d ust. 3 | art. 82 | — |
| ▼C2 | | |
| art. 114 | art. 78 ust. 1 (2) | — |
| art. 115 | art. 78 ust. 1, art. 75 ust. 1 lit. h) (2) | — |
| art. 116 | art. 78 ust. 1, art. 75 ust. 1 lit. f) i g) (2) | — |
| ▼B | | |
| art. 117 | art. 77 | — |
| art. 118 | art. 78 ust. 1 | — |
| art. 118a | art. 92 | — |
| art. 118b | art. 93 | — |
| art. 118c | art. 94 | — |
| art. 118d ust. 1 | art. 94 ust. 3 | — |
| art. 118d ust. 2 i 3 | [art. 109 ust. 3] | — |
| art. 118e | art. 95 | — |
| art. 118f | art. 96 | — |
| art. 118g | art. 97 | — |
| art. 118h | art. 98 | — |
| art. 118i | art. 99 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 118j | art. 100 | — |
| art. 118k | art. 101 | — |
| art. 118l | art. 102 | — |
| art. 118m | art. 103 | — |
| art. 118n | art. 104 | — |
| ▼C2 | | |
| art. 118o | — | art. 90 ust. 2 |
| art. 118p | — | art. 90 ust. 3 |
| ▼B | | |
| art. 118q | art. 105 | — |
| art. 118r | art. 106 | — |
| art. 118s | art. 107 | — |
| art. 118t | art. 108 | — |
| art. 118u | art. 112 | — |
| art. 118v | art. 113 | — |
| art. 118w | art. 117 | — |
| art. 118x | art. 118 | — |
| art. 118y | art. 119 | — |
| art. 118z | art. 120 | — |
| art. 118za | art. 121 | — |
| art. 118zb | — | — |
| art. 119 | — | — |
| art. 120 | — | — |
| art. 120a | art. 81 | — |
| art. 120b | — | — |
| art. 120c | art. 80 | — |
| art. 120d, akapit pierwszy | art. 83 ust. 2 | — |
| art. 120d, akapit drugi | [art. 223] | — |
| art. 120e ust. 1 | art. 75 ust. 3 i ust. 4 | — |
| art. 120e ust. 2 | art. 83 ust. 3 i ust. 4 | — |
| art. 120f | art. 80 ust. 3 | — |
| art. 120g | art. 80 ust. 5 i art. 91 lit. c) | — |
| art. 121 lit. a) ppkt (i) | art. 75 ust. 2 | — |
| art. 121 lit. a) ppkt (ii) | art. 75 ust. 3 | — |
| art. 121 lit. a) ppkt (iii) | art. 89 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 121 lit. a) ppkt (iv) | art. 75 ust. 2 i art. 91 lit. b) | — |
| art. 121 lit. b) | art. 91 lit. a), art. 78 ust. 3 | — |
| art. 121 lit. c) ppkt (i) | art. 91 lit. a) | — |
| art. 121 lit. c) ppkt (ii) i (iii) | art. 91 lit. d) | — |
| art. 121 lit. c) ppkt (iv) | [art. 223] | — |
| art. 121 lit. d) ppkt (i) | art. 78 ust. 1 | — |
| art. 121 lit. d) ppkt (ii) do (v) i ppkt (vii) | art. 75 ust. 2 i ust. 3 | — |
| art. 121 lit. d) ppkt (vi) | art. 89 | — |
| art. 121 lit. e) ppkt (i) | art. 78 ust. 1 | — |
| art. 121 lit. e) ppkt (ii) do (v), ppkt (vii) | art. 75 ust. 2 i ust. 3 | — |
| art. 121 lit. e) ppkt (vi) | art. 75 ust. 2 | — |
| art. 121 lit. f) ppkt (i) | art. 78 ust. 1 | — |
| art. 121 lit. f) ppkt (ii), (iii) i (v) | art. 75 ust. 3 | — |
| art. 121 lit. f) ppkt (iv) i (vii) | art. 91 lit. g) | — |
| art. 121 lit. f) ppkt (vi) | [art. 223] | — |
| art. 121 lit. g) | art. 75 ust. 3 | — |
| art. 121 lit. h) | art. 91 lit. d) | — |
| art. 121 lit. i) | — | — |
| art. 121 lit. j) ppkt (i) | art. 75 ust. 3 | — |
| art. 121 lit. j) ppkt (ii) | art. 91 lit. d) | |
| art. 121 lit. k) | art. 122 | — |
| art. 121 lit. l) | art. 114, 115 i 116 | — |
| art. 121 lit. m) | art. 122 | — |
| art. 121, drugi akapit | art. 78 ust. 3 | — |
| art. 121, trzeci akapit | art. 75 ust. 3 i ust. 4 | — |
| art. 121, czwarty akapit, lit. a) do f) | art. 75 ust. 3 | — |
| art. 121, czwarty akapit, lit. g) | art. 75 ust. 3 lit. m) | — |
| art. 121, czwarty akapit, lit. h) | art. 80 ust. 4 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| ▼C2 | | |
| art. 122 | art. 152 i 160 | — |
| ▼B | | |
| art. 123 | art. 157 | — |
| art. 124 | — | — |
| art. 125 | — | — |
| ▼C2 | | |
| art. 125a | art. 153 i 160 | — |
| ▼B | | |
| art. 125b | art. 154 | — |
| art. 125c | art. 156 | — |
| art. 125d | art. 155 | — |
| art. 125e | — | — |
| art. 125f | art. 164 | — |
| art. 125g | art. 164 ust. 6 | — |
| art. 125h | art. 175 lit. d) | — |
| art. 125i | art. 165 | — |
| art. 125j | art. 164 | — |
| art. 125k | art. 158 | — |
| art. 125l | art. 164 | — |
| art. 125m | art. 164 ust. 6 [i art. 175 lit. d)] | — |
| art. 125n | art. 165 | — |
| art. 125o | art. 154 i 158 | — |
| art. 126 | art. 165 | — |
| art. 126a ust. 1, ust. 3 i 4 | art. 161 | — |
| art. 126a ust. 2 | art. 156 ust. 2 | |
| ▼C2 | | |
| art. 126b | art. 163 | — |
| ▼B | | |
| art. 126c | art. 149 | — |
| art. 126d | art. 150 | — |
| art. 126e | art. 173 ust. 2 i art. 174 ust. 2 | — |
| art. 127 | art. 173 | — |
| art. 128 | — | — |
| art. 129 | — | — |
| art. 130 | art. 176 ust. 1 | — |
| art. 131 | art. 176 ust. 2 | — |
| art. 132 | art. 176 ust. 3 | — |
| art. 133 | [art. 177 ust. 2 lit. e)] | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 133a ust. 1 | art. 181 | — |
| art. 133a ust. 2 | art. 191 | — |
| art. 134 | art. 177 i 178 | — |
| art. 135 | — | — |
| art. 136 | [art. 180] | — |
| art. 137 | [art. 180] | — |
| art. 138 | [art. 180] | — |
| art. 139 | [art. 180] | — |
| art. 140 | [art. 180] | — |
| art. 140a | art. 181 | — |
| art. 141 | art. 182 | — |
| art. 142 | art. 193 | — |
| art. 143 | art. 180 | — |
| art. 144 | art. 184 | — |
| art. 145 | art. 187 lit. a) | — |
| art. 146 ust. 1 | — | — |
| art. 146 ust. 2 | art. 185 | — |
| art. 147 | — | — |
| art. 148 | art. 187 | — |
| art. 149 | [art. 180] | — |
| art. 150 | [art. 180] | — |
| art. 151 | [art. 180] | — |
| art. 152 | [art. 180] | — |
| art. 153 | art. 192 | — |
| art. 154 | — | — |
| art. 155 | — | — |
| art. 156 | art. 192 ust. 5 | — |
| art. 157 | art. 189 | — |
| art. 158 | art. 190 | — |
| art. 158a | art. 90 | — |
| art. 159 | art. 194 | — |
| art. 160 | art. 195 | — |
| art. 161 | art. 176, 177, 178 i 179 | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 162 | art. 196 | — |
| art. 163 | art. 197 | — |
| art. 164 ust. 1 | art. 198 ust. 1 | — |
| art. 164 ust. 2–4 | art. 198 ust. 2 ([1]) | — |
| art. 165 | — ([1]) | — |
| art. 166 | — ([1]) | — |
| art. 167 | art. 199 | — |
| art. 168 | art. 200 | — |
| art. 169 | art. 201 | — |
| art. 170 | art. 202 i 203 | — |
| art. 171 | art. 184 | — |
| art. 172 | [art. 186 ust. 2] | — |
| art. 173 | — | — |
| art. 174 | art. 205 | — |
| art. 175 | art. 206 | — |
| art. 176 | art. 209 | — |
| art. 176a | art. 210 | — |
| art. 177 | art. 210 | — |
| art. 177a | art. 210 | — |
| art. 178 | art. 164 | — |
| art. 179 | art. 210 ust. 7 | — |
| art. 180 | art. 211 | — |
| art. 181 | art. 211 | — |
| art. 182 ust. 1 | art. 213 | — |
| art. 182 ust. 2 | — | — |
| art. 182 ust. 3, akapit trzeci | art. 214 | — |
| art. 182 ust. 3, akapit pierwszy, drugi i czwarty | — | — |
| art. 182 ust. 4–7 | — | — |
| art. 182a | art. 216 | — |
| art. 183 | — | — |
| art. 184 ust. 1 | — | — |
| art. 184 ust. 2 | art. 225 lit. a) | — |
| art. 184 ust. 3–8 | — | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 184 ust. 9 | art. 225 lit. b) | — |
| art. 185 | — | — |
| art. 185a | art. 145 | — |
| art. 185b | art. 223 | — |
| art. 185c | art. 147 | — |
| art. 185d | art. 146 | — |
| art. 185e | art. 151 | — |
| art. 185f | art. 148 | — |
| art. 186 | art. 219 | — |
| art. 187 | art. 219 | — |
| art. 188 | art. 219 | — |
| art. 188a ust. 1 i ust. 2 | — ([1]) | — |
| art. 188a ust. 3 i ust. 4 | — | — |
| art. 188a ust. 5–7 | [art. 223] | — |
| art. 189 | [art. 223] | — |
| art. 190 | — | — |
| art. 190a | — | — |
| art. 191 | art. 221 | — |
| art. 192 | art. 223 | — |
| art. 193 | — | — |
| art. 194 | — | art. 62 i 64 |
| art. 194a | — | art. 61 |
| art. 195 | art. 229 | — |
| art. 196 | — | — |
| art. 196a | art. 227 | — |
| art. 196b | art. 229 | — |
| art. 197 | — | — |
| art. 198 | — | — |
| art. 199 | — | — |
| art. 200 | — | — |
| art. 201 | 230 ust. 1 i ust. 3 | — |
| art. 202 | 230 ust. 2) | — |
| art. 203 | — | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| art. 203a | art. 231 | — |
| art. 203b | art. 231 | — |
| art. 204 | art. 232 | — |
| załącznik I | załącznik I (części I do XX, część XXIV/1) | — |
| załącznik II | załącznik I (części XXI do XXIII) | — |
| załącznik III | załącznik II | — |
| załącznik IV | załącznik III | — |
| załącznik V | załącznik IV | — |
| załącznik VI | załącznik XII | — |
| załącznik VII | — | — |
| załącznik VIIa | — | — |
| załącznik VIIb | — | — |
| załącznik VIIc | — | — |
| załącznik VIII | załącznik XIII | — |
| załącznik IX | — ([1]) | — |
| załącznik X | — ([1]) | — |
| załącznik Xa | — | — |
| załącznik Xb | załącznik VI | — |
| załącznik Xc | — | — |
| załącznik Xd | — | — |
| załącznik Xe | — | — |
| załącznik XI | — | — |
| załącznik XIa | załącznik VII, część I | — |
| załącznik XIb | załącznik VII, część II | — |
| załącznik XII | załącznik VII, część III | — |
| załącznik XIII | załącznik VII, część IV | — |
| ▼C2 | | |
| załącznik XIV.A, części I, II i III | załącznik VII, część VI | — |
| załącznik XIV.A, część IV | art. 89 | — |
| ▼B | | |
| załącznik XIV.B | załącznik VII, część V | — |

▼B

| Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 | Niniejsze rozporządzenie | Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 |
|---|---|---|
| załącznik XIV.C | art. 75 ust. 2 i 3 ([1]) | — |
| załącznik XV | załącznik VII, część VII | — |
| załącznik XVa | załącznik VIII, część I | — |
| załącznik XVb | załącznik VIII, część II | — |
| załącznik XVI | załącznik VII, część VIII | — |
| załącznik XVIa | [art. 173 ust. 1 ppkt (i)] | — |
| załącznik XVII | [art. 180] | — |
| załącznik XVIII | [art. 180] | — |
| załącznik XIX | — | — |
| załącznik XX | — | — |
| załącznik XXI | — | — |
| załącznik XXII | załącznik XIV | — |

([1]) ►C2 Zob. także rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12). ◄

([2]) Jednakże zob. art. 230.